

81 වන කාණ්ඩය
3 වන කලාපය
(I වන කොටස)

5, සෙනසුරාද
1968 අගෝස්තු 31

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

(අගෝධින පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු

විසර්ජන පනත් ඉකටුම්පත, (1968-69) [එකොළොස් වන වෙන් කළ දිනය]

ශී 26-27 සහ 28 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

தொகுதி 81

இல. 3

(பகுதி I)

சனிக்கிழமை

31, ஆகஸ்ட் 1968

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ஆகஸ்ட் 16 மசோதா, 1968—69 [ஒதுக்கப்பட்ட பதினொன்றாம் நாள்]

குழுவில் ஆராயப்பட்ட தலைப்புக்கள் 26—27, 28

Volume 81

No. 3

(Part I)

Saturday

31st August 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD).

HOUSE OF REPRESENTATIVES.

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

• PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1968-69 [Eleventh Allotted Day]

Considered in Committee Heads 26-27 and 28

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1968 අගෝස්තු 31 වැනි සෙනසුරාදා

சனிக்கிழமை, 31 ஓகஸ்ட் 1968

Saturday, 31st August 1968

ප්‍ර. හ. 10 ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස්විය. කපා කාසකතුමා [ශ්‍රී ජී. ජී. ෂිර්ලි කොරියා] මූලාසනා රැස් විය.

சபை, மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கல் [கௌரவ. எஸ். சி. ஷேனி கொரயா தலைமை] தாங்கினார்கள்

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Report of the Ceylon Tourist Board for the period 1.5.66 to 30.9.66.—[The Hon. J. R. Jayewardene.]

සහ මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

ප්‍රශ්නවලට වචන පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාව: තාවකාලික සේවකයින්

அரசாங்கப் பயிற்சி செய்கைக் கூட்டுத்தாபனம்: தற்காலிக ஊழியர்

STATE PLANTATIONS CORPORATION: TEMPORARY EMPLOYEES

4. බී. ටී. ටුඩාවේ මයා. (මාතර) (திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்தறை) (Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ආමනිගෙන් ආසන්න ප්‍රශ්නය: (අ) ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවේ සේවයේ යෙදී සිටින්නන් අතර තාවකාලිකව පත් කරනු ලැබුවේ කී දෙනෙක් සිටින්නන් ද? (ආ) ඔවුන්ගේ තම සහ ලිපිනයන් මොනවාද? (ඇ) ඔවුන්ගේ තනතුරු මොනවාද? (ඊ) කාමර්ගය,

වාරිමාර්ග හා විදුලිබල දැනීම හා පුහුණුව ආදිය බඳවා නොගෙන මේ අය සේවයේ රඳවා ගෙන ඉන්නේ මන්ද? (උ) මේ සම්බන්ධයෙන් අවශේෂ රාජ්‍ය සංස්ථාවන්ට වඩා වෙනස් වූ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමට රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාව ආශාවක් දක්වන්නේ මන්ද?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அரசாங்கப் பயிற்சி செய்கைக் கூட்டுத்தாபனத்தில் சேவை செய்பவர்களிடையே தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்? (ஆ) அவர்களின் பெயர்களும் முகவரிகளும் யாவை? (இ) அவர்கள் வகிக்கும் பதவிகள் யாவை? (ஈ) கமத்தொழில், வர்த்தகம், நிதி ஆகியவற்றில் அறிவும் அநுபவமும் உள்ளவர்களை நியமிக்காமல் இவர்களை ஏன் கூட்டுத்தாபனம் சேவையில் வைத்துள்ளது? (உ) இவ்விடயம் சம்பந்தமாகப் பிற அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்கள் பின்பற்றும் கொள்கைக்கு மாறுபாடான கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க அரசாங்கப் பயிற்சி செய்கைக் கூட்டுத்தாபனம் அக்கறை காட்டுவதென்?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) How many of the employees of the State Plantations Corporation have been appointed on a temporary basis? (b) What are their names and addresses? (c) What are the posts held by them? (d) Why does the Corporation continue to employ these persons instead of recruiting persons with a knowledge and training in agriculture, commerce and finance? (e) Why is it that in this matter the State Plantations Corporation prefers to follow a policy different from that of the other State Corporations?

ශ්‍රී ජී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ආමනිගෙන්) (கௌரவ சி. பி. டி சில்வா—காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

(a) Nine. (b) Mr. K. H. de Silva, Yahalatenne/Dippitiya State Plantation, Pujapitiya; Mr. R. N. Harris,

[மெ. கி. பி. டி. கி. பி.]

Yatawatta State Plantation, Yatawatta; Mr. W. D. L. Wimalatunge, Habarakada State Plantation, Tawalama; Mr. D. C. K. Dorairaj, Mr. S. Luxmanan, Miss. C. Singaratnam, Miss. N. Singaratnam, all of Pallekelle State Plantation, Pallekelle; Mr. A. de Zoysa, Castle Street Stores, Borella; Mr. N. S. Ranhotty, Yatawatta State Plantation, Yatawatta.

(c) (i) Temporary Assistant Superintendent; (ii) Temporary Superintendent; (iii) Temporary Assistant Clerk; (iv) Temporary Accounts Clerk; (v) Temporary Assistant Clerk; (vi) Temporary Assistant Clerk; (vii) Temporary Assistant Clerk; (viii) Temporary Caretaker; (ix) Temporary Assistant Field Officer. (d) (i) Mr. K. H. de Silva is employed in place of an assistant superintendent who has been interdicted. (ii) Mr. R. N. Harris is employed in place of a superintendent who is on leave, out of the Island. (iii) Mr. W. D. L. Wimalatunge is employed in place of an assistant clerk who was under interdiction, and has since been dismissed. (iv), (v), (vi), and (vii) Pallekelle State Plantation was taken over recently and until such time as permanent appointments are made, temporary appointments were made from residents of the estate. These posts have since been advertised and permanent appointments will be made shortly. (viii) Mr. A. de Zoysa is a temporary caretaker of a temporary stores. (ix) Mr. Ranhotty was temporarily employed in place of a dismissed field assistant, until a permanent appointment was made. (e) Does not arise, in view of (d) above.

மாதிரி நகரம் (சீ. பி. கி. பி.)
நியோஜனம்

மாதிரியில் விளையாட்டரங்கு

SPORTS STADIUM FOR MATARA

5. துல்லி மன.

(கி. பி. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

புதுசு சேலா அமரினென் அக்சு பூசு
நய: (அ) புதுசு சபா துல்லி அமரினென்
மனவல (சீ. பி. கி. பி.) நியோஜனம்

நியோஜனம் மாதிரி நகரம் சபாபி. பி.
50,000 க் டீ அக்சு மனவல மாதிரி
துல்லி சபாபி மனவல சபாபி மனவல
புதுசு மனவல பி. 60,000 க் புதுசு
மனவல அக்சு மனவல புதுசு
(அ) மனவல துல்லி மனவல
மாதிரி நகரம் சபாபி, மாதிரி
சபாபி மனவல அக்சு மனவல
மனவல புதுசு மனவல
மனவல மனவல மனவல
(ஆ) மனவல மனவல
மனவல மனவல மனவல
(பி) மனவல மனவல
மனவல மனவல மனவல

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா: (அ) தேசியமயச் சேவை, விளையாட்டு
அமைச்சு மூலம் மாதிரியில் விளையாட்டு
மாதிரி அமைப்பதற்காக மாதிரி நகர
சபாபி ரூபா 50,000 கொடுக்கப்பட்டுள்ள
தென்பதையும் மாதிரி மனவல விளையாட்டுக்
கழகம் மூலம் "கனியாட்ட விழா"
மாதிரி ரூபா 60,000 சேர்க்கப்பட்டுள்ளதென்பதையும்
அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விளையாட்டு
மாதிரி அமைப்பது பற்றி மாதிரி நகரசபாபி
மாதிரி மனவல மனவல விளையாட்டுக்
கழகத்திற்குமிடையில் கருத்துவேறுபாடு
மனவல மனவல அவர் அறிவாரா? (இ) இவ்விளையாட்டு
மாதிரி ஆரம்பிப்பதற்குக் காலம் தாமதமாக
காரணத்தை அவர் குறிப்பிடுவாரா? (ஈ) இவ்விளையாட்டு
மாதிரி அமைக்கும் வேலை எப்போது ஆரம்ப
மாகும்?

asked the Minister of Nationalised Services: (a) Is he aware that the Ministry of Nationalised Services and Sports has granted Rs. 50,000 to the Matara Urban Council for the construction of a Sports Stadium at Matara and that the Ruhunu Sports Club of Matara has collected Rs. 60,000, being proceeds of a carnival they had organised? (b) Is he aware that there is a difference of opinion between the Matara Urban Council and the Ruhunu Sports Club in regard to the construction of this stadium? (c) Will he state the reason why the commencement of work of the Stadium has been delayed so far? (d) When will the work on the Stadium commence?

ஆர். வி. டீ. சுகாதாசு (சுகாதாசு சேவை அமைச்சர்)

(கௌரவ வீ. ஏ. சுகாதாசு—தேசியமய சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. V. A. Sugathadasa—Minister of Nationalized Services)

(a) Yes. The Ruhunu Sports Club's collection was a sum of Rs. 51,423. (b) No. (c) Delay in the commencement of construction was due to delay in preparation of Estimates. (d) The Urban Council has now got the plan drawn by an Adviser-Engineer. The council has informed the Ministry that construction will begin shortly.

அதி. சி. சில்டா மஹா சக வட நகரம் கர் அநி அநிக்குள் உதிரிய கமிக்கரவன்

திரு. ஐ. பி. சில்வாவும் எனையோரும் வேலை இடைநிறுத்தப்பட்ட புகையிரதத் தொழிலாளர்

INTERDICTED RAILWAY WORKERS: MR. I. P. SILVA AND OTHERS

2. துடாவே மஹா. (ஊலாபீய சின். சி. சேரே—யரியன் தோடு—வெறுவடு)

(திரு. துடாவ—கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை—சார்பாக)

(Mr. Tudawe—on behalf of Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

முலாதன் அமநிதென் அஹ் பூனிய : (அ) ரன்மலாந உதிரிய கமிக்கர் ஐதிரியே ஐமாதன் ஐமாதீககின் வந சேவா அஹ் 60448—அதி. சி. சில்டா, 60449—சி. சில்டா. அமரபிரேம, 60456—சி. சி. சிரிசேன யந சேவக மஹாந்ளே சேவிய தே டக்தலா நகரமீ கர் அநி லவ சிஹூ டந்நே? (ஆ) மெம சேவக மஹாந் நிடேநாஹ் சேவிய நகரமீ கர் டநடு வசி டேககந் மஹ டேககந் ஓகந்நீந் வேடகா பநுயகந் சிட்ட கிரீமடு ஹே நுவந சேவியடு கடே சிமடு ஹே உதிரிய டேயாரீநமேந்நுவ அஹேஹேஹன் சி அநி லவ சிஹூ டந்நே? (ஓ) சிஹூ டீடு ஹேநு ஐந வககிவஹ்ந் நந் ஐடந் கர்ந்நே? (ஔ) மெம சேவககின் ஐடகா தே டக்தலா அட்ட வடுசீ ஹேமடு கஹேபமஹ் மூட்டகந் விய கர் நிஹே? (ஐ) உதிரிய டேயாரீமேந்நுவ வட ப்ரமடேமீ நிஐ அநிவந பஹ் வ சேவ ககின்ஹே அஹகர் ஹநா லவ சிஹூ டந்நே? (ஈ) சிசேநமீ மெம மூட்ட வககிவ ஹ்ந்நே அஹகர் ஹநிமடு

கிய கர்ந்நே? (சி) மெம சேவககின் ஓந்மஹீந் சேவககி டேடேமடு சிஹூ கிய கர்ந்நே?

போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) இரத்மலானே புகையிரதத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் சாதாரண அங்கத்தவர்களான திரு. ஐ. பி. சில்வா (பதவியினர் எண் 60448), திரு. எச். எல். அமரபிரேம (பதவியினர் எண் 60449), திரு. ஏ. ஏ. சிறிசேன (பதவியினர் எண் 60456) ஆகியோர் வேலையிலிருந்து இடைநிறுத்தப்பட்ட நிலையில் இன்னும் இருப்பதை அறிவாரா? (ஆ) இடைநிறுத்தஞ் செய்யப்பட்டு 2 வருடங்களும் 2 மாதங்களும் சென்றபோதிலும் புகையிரதப் பகுதி இம் மூவருக்கும் குற்றச் சாட்டுத் தாள்களை வழங்கவுமில்லை, மூவரையும் மீண்டும் வேலைக்கமர்த்தவுமில்லையென்பதை அறிவாரா? (இ) இதற்குக் காரணங்களையும் யார் பொறுப்பாளியென்பதையும் கூறுவாரா? (ஈ) அரைச் சம்பளமாக இதுவரை இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை என்ன? (உ) வேலை தாமதப்படுவதினால் நட்பத்தைத் தொழிலாளரிடமிருந்து புகையிரதப் பகுதி அறவிடுவதை அறிவாரா? (ஊ) அங்கனமாயின், மேற்கூறிய பணத்தைப் பொறுப்பானவரிடமிருந்து அறவிட நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (எ) இம்மூன்று தொழிலாளர்களையும் மீண்டும் வேலைக்கமர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Communication: (a) Is he aware that Mr. I. P. Silva (staff number 60448), Mr. H. L. Amaraprema (staff number 60449) and Mr. A. A. Sirisena (staff number 60456) who are ordinary members of the Ratmalana Railway Workers' Union are still on interdiction? (b) Is he aware that the Railway Department has neither reinstated these three ptrsons nor served charge sheets on them despite the fact that two years and two months have elapsed since their interdiction? (c) Will he state the reasons for this and also state who is responsible? (d) What sum of money has been paid out so far as half-pay to these persons? (e) Is he aware that the Railway Department recovers from its workers the loss arising as a

[தொடர்ச்சி மொ.]

result of work being delayed? (f) If so, will he take action to recover losses from those in fact responsible for them? (g) Will he take action to reinstate these three workers without delay?

ஓர் டி. பி. ஈர். ஓனவர்டன (கர்மன்த ஓ விதலிலே ஈமநி ஓ ஐமனாமக) வெறுவெ)

(கெளரவ ம. பீ. ஆர். குணவர்தன—கைத் தொழில், கடற்றெழில் அமைச்சர்—போக்கு வரத்து அமைச்சர்—சார்பாக)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—Minister of Industries and Fisheries—on behalf of the Minister of Communications)

(a) Mr. I. P. Silva and Mr. H. L. Amaraprema have since been reinstated. Mr. A. A. Sirisena is still under interdiction. He was involved in MC. 28125/C and has since been acquitted. The court record has been called for and a final decision will be made thereafter. (b) Does not arise in view of the answer to (a). (c) The delay was due to the fact that there were two M.C. cases in which three persons were involved. The case records had to be obtained and examined before a final order was made. (d) The amount paid to these three employees as half-pay and other allowances during the period 7.2.66 to 31.7.68 is Rs. 12,377.46. (e) No. (f) Does not arise. (g) Does not arise in view of Answer to (a).

கெலெல்னே ஈல்தே ஓவெடு தீலே
ஓநிம ஐடஓ வெந்ஓர்

ரியுனா தோணிகள் வாங்கும் கேள்விப்பத்திரங்கள்

TENDERS FOR THE PURCHASE OF TUNA BOATS

3. ஈலாபீய ஈந். ஈதி. ப்லேரேர்

(கலாநிதி ஓன். ஓம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

கர்மன்த ஓ வெர் ஈமநிஓன் ஈஐ ப்ல்தய: (ஈ) கெலெல்னே ஈல்தே ஓவெடு தீலே ஓநிம ஐடஓ வெந்ஓர் ஓந் கெலா நிஓலே? (ஈ) ஈஓஓ நதி, தீலே வெந்ஓர் ஓந் ஓர்ஓநிதீ ஈல்தே ஈதய

கூல்தே? (ஓ) தீலே வெந்ஓர் ஓந் தீலே ரெவ ஐலா வீலே? நூநிநதி வீலே ஓல்தீநூந் வெந்ஓர் ஓந் கெலெல தீலேலே? (ஓ) தீலே ஓந ரெந்ஓல்தே ஈந்ஓல ஓம தீலேலே வெந்ஓர் ஓந் ஓல்தீலேலே கிதீலே ஓநி ஓல தீலேலே வீலேலேலே ஈஓஓ நூநாஓநி கார்ஓலெலெ ஈலா ஓல்தீலேலேலே தீலேலே ஓந்ஓ?

கைத்தொழில், கடற்றெழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) “ரியுனா” தோணிகளை வாங்குவது சம்பந்தமாகக் கேள்விப்பத்திரங்கள் அழைக்கப்பட்டனவா? (ஆ) அப்படியாயின் இக்கேள்விப் பத்திரங்களை சமர்ப்பிப்பதற்கான முடிவு திகதி என்ன? (இ) இக்கேள்விப் பத்திரங்கள் உள்ளூரிலிருந்து அழைக்கப்பட்டனவா அல்லது உலகத்தின் பல பாகங்களிலிருந்து அழைக்கப்பட்டனவா? (ஈ) சிரத்தை யுடையவர்கள் எல்லோரும் கேள்விப் பத்திரங்கள் சமர்ப்பிக்கக் கூடியதாக வெளிநாடுகளிலுள்ள தூதரவரையங்களுக்கு தகவற் சாதனங்கள் அனுப்பப்படாததேன்?

asked the Minister of Industries and Fisheries: (a) Have tenders been called for the purchase of Tuna Boats? (b) If so, what is the closing date for these tenders? (c) Were these tenders called locally or were they world wide tenders? (d) Why were documents not sent abroad to our various Missions in order to enable all interested to submit tenders?

ஓர் டி. பி. ஈர். ஓனவர்டன

(கெளரவ ம. பீ. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

(a) Yes. (b) 10.4.1968. (c) Tenders were published in the local Press and tender documents were sent to the following foreign missions in Ceylon:—Australia, Belgium, Brazil, France, Netherlands, Japan, Peru, Spain, U. K. & U. S. A. (d) See reply under (e).

சும மத்தியே சி. ரோலிசன் மகநா

திரு. டி. ரொபேட்சன், சமாதானச் சிறப்பணி

MR. D. ROBERTSON, PEACE CORPS

6. சி. பி. டி. டி. சோசியா சிரிவர்தன, மலா.
(திருவள்ளூர்)—(சி. பி. டி. ரொலிசன் மகநா
மலா.,—மத்திய வேறுபாடு)

(திரு. எம். பி. டி. சோய்சா சிரிவர்தன—
மினுவாங்கொட—திரு. எஸ். டி. பண்டார
நாயக்க—கம்பஹ—சார்பாக)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda—on behalf of Mr. S. D.
Bandaranayake—Gampaha)

ஒரு சி, லாஸ்திரி சா விடலிலே சூமநிஸென்
சூசு ப்ரஸ்தி: (அ) சூம மத்தியே நியென்
சீநியகூ வந சி. ரோலிசன் மகநா த்ரிகூ
சூமலெயே வெச்சன் கூலெகி சிகிரி சூபுச
கடுயூ தூநலாடி? (அ) தூபுஸெ வூவ
கடுயூ தூநலாடி? (அ) தூபுஸெ வூவ
பிலெடி லாரீநாவன் சீநூலூ தூ சூலாவடு
ஒடிசென் கடுநலாடி?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா: (அ) திருகோணமலை, வேப்
பங்குளத்திலுள்ள கூட்டுறவு இளைஞர் பண்
ணையில் சமாதானச் சிறப்பணிப் பிரதிநிதி
திரு. டி. ரொபேட்சன் என்ன வேலை செய்கி
றார்? (ஆ) அவரது வேலை சம்பந்தமான ஒரு
பூரண அறிக்கையை அமைச்சர் இச்சபை
யில் சமர்ப்பிப்பாரா?

asked the Minister of Land, Irrigation
and Power: (a) What work is the
Peace Corps representative, Mr. D.
Robertson, doing in the Co-operative
Youth Farm in Veppankulam in
Trincomalee? (b) Will he table a full
report of his work in this House?

சுரு சி. பி. டி. சிலீலா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

(a) Mr. D. Robertson is a Peace
Corps Volunteer attached to the
Youth Settlement Scheme at Veppan-
kulam in Trincomalee District. He
has received training at the Inter-
national Rice Research Institute. He
assists the Officer and the youths in
their field work. He lives in the

Youth Scheme and works in the field
along with the youths. (b) The
answer is the same at (a) above.

கந்நலே சநபடி யேசீநா க்ரூமயே
ஸேவீந் டி சீலெ சூபுசெ

கந்நலாயக் குடியேற்றவாசிகளுக்குத் தண்ணீர்

WATER FOR KANTALAI COLONISTS

7. டி. சோசியா சிரிவர்தன மலா.—
(சி. பி. டி. ரொலிசன் மகநா மலா., வேறுபாடு)

(திரு. டி. சோய்சா சிரிவர்தன—திரு. எஸ்.
டி. பண்டாரநாயக்க—சார்பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. S. D. Bandaranayake)

ஒரு சி, லாஸ்திரி சா விடலிலே சூமநிஸென்
சூசு ப்ரஸ்தி: (அ) கந்நலே
சநபடி யேசீநா க்ரூமயே ஸேவீந் டி தூத
கந்நலேயே சீலெ சூபுச சூந்நே சூந்
கடு ½ கடு படுகன் லெ சீநூலூ டந்ந
லாடி? (அ) சநபடி லூசியன் டி படுகுவென்
சீலெ சூபுச டி படுகுவென் கந்நலே டுன்
லூலெ டி சீலெ சூபுசெ டி சீநூலூ கடுயூ
யேடிநலாடி?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா: (அ) கந்நலாயிலுள்ள
குடியேற்றத் திட்ட விவசாயிகளுக்கு இந்தப்
போகத்திற்கு ½ ஏக்கர் பயிர்ச் செய்கைக்கு
மட்டுமே தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறதென்
பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) கந்நலாயில்
குடியேறியவர்களுக்கு முதலிலும், அதன் பின்
னரே கரும்புச் செய்கைத் திட்டத்திற்கும்
தண்ணீர் கொடுக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடு
களை அவர் செய்வாரா?

asked the Minister of Land, Irrigation
and Power: (a) Is he aware that the
Peasants in the Colonization Scheme
in Kantalai are given water for only
½ acre for cultivation this season?
(b) Will he arrange to give water
first to the Colonists and then to the
Sugar Cultivation Project in Kanta-

சுரு சி. சி. டி. சில்வா

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

(a) The peasants of the colonization scheme had been given water for one acre for cultivation for Yala 1968. (b) Water will be given to the colonists for the full extent for the Maha season and for a portion of the extent in Yala season depending on the water in the tanks available for that Yala season.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 8.

சுரு சி. சி. டி. சில்வா
(ஈ. டி. சி. டி. சில்வா)

(கௌரவ கலாநாயகர் அவர்கள்)

உள்ளநாட்டு விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. W. Dahanayake—
Minister of Home Affairs)

I want a month's time to answer the Question.

முன்னால் உறுதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

சுரு சி. சி. டி. சில்வா
அலுவலர் அவர்கள்: அலுவலர் அவர்கள்

திரு. டி. சி. டி. சில்வா, பெ. இ. உ., ஹூறுறுறு
பலாத்த வடக்கு: இலங்கை குற்றச் சாட்டுக்கள்

MR. W. WALGAMA, D. R. O., HURULUPALATA
NORTH: BRIBERY ALLEGATIONS

9. டி. சி. டி. சில்வா கிரிவர்தனா மஹா. மெதா
பால சேனானாயகர் மஹா.,—மெதாசிரிபால
வேறுவேறு)

(திரு. டி. சி. டி. சில்வா சி. டி. சில்வா—திரு.
மெதாசிரிபால சேனானாயகர்—மெதாசிரிபால—சாரி
பால)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. Maithripala Senanayake—Meda-
wachchiya)

ஈ. டி. சி. டி. சில்வா கிரிவர்தனா மஹா.
முன்னால்: (அ) சுரு சி. சி. டி. சில்வா
பால சேனானாயகர் மஹா. கிரிவர்தனா மஹா. (ஆ) (அ) ஈ. டி. சி. டி. சில்வா

உள்ளநாட்டு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ)
ஹூறுறுறுபலாத்த வடக்கு பதிற் பெ. இ. உத்தி
யோகத்தரான திரு. விஜயவல்லகமவிற்கு எதி
ரான இலங்கை குற்றச்சாட்டுகள்பற்றி இலங்கை
சுவாணையாளருக்கும், அமைச்சருக்கும் அப
பகுதி மக்கள் முறைப்பாடுகள் செய்திருப்
பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அவருக்குச்
செய்த முறைப்பாடுகள் மீது அவர் என்ன
நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்? (இ) இந்தக்
குற்றச்சாட்டுக்களையிட்டு அவர் விசாரணைக்கு
ஏற்பாடு செய்வாரா? இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Home Affairs :
(a) Is he aware that the people of
Hurulupalata North have made re-
presentations to the Bribery Com-
missioner and to him of charges of
bribery against Mr. Wijaya Wal-
gama, Acting D. R. O., Hurulupalata
North? (b) What action has he taken
on the representations made to him?
(c) Will he cause an inquiry to be
held into these allegations, if not,
why not?

சுரு சி. சி. டி. சில்வா

(கௌரவ கலாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

(அ) சுரு சி. சி. டி. சில்வா கிரிவர்தனா மஹா.
முன்னால்: (அ) சுரு சி. சி. டி. சில்வா கிரிவர்தனா மஹா.
பால சேனானாயகர் மஹா. கிரிவர்தனா மஹா. (ஆ) (அ) ஈ. டி. சி. டி. சில்வா
பால சேனானாயகர் மஹா. கிரிவர்தனா மஹா. (இ) (அ) ஈ. டி. சி. டி. சில்வா
பால சேனானாயகர் மஹா. கிரிவர்தனா மஹா.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 10.

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

I need a fortnight's time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 11.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I need time to collect the information required to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත,

1968-69

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1968-69

APPROPRIATION BILL, 1968-69

කරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.— [ප්‍රගතිය අගෝස්තු 28]

[කළානායකතුමා මූලසනාථයා විය.]

குழுவில் ஆராயப்பெற்றது.—[தேர்ச்சி : 28 ஓகஸ்ட்]
[சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.]

Considered in Committee.—[Progress : 28th August].

[MR. SPEAKER in the Chair]

26 වන ශීර්ෂය.—ප්‍රවෘත්ති හා භූමි විදුලි පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය :—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා රු. 16,229

26 ஆம் தலைப்பு—தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சர்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 16,229

HEAD 26.—MINISTER OF INFORMATION AND BROADCASTING

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 16,229

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය [අගෝස්තු 28] :

“ වැය ශීර්ෂ රුපියල් දහයකින් අඩු කළ යුතුය.”—[බර්නාඩ් සොය්සා මය.]

பிரேரிக்கப்பட்ட திருத்தம் [28, ஆகஸ்ட்].

“ வாக்குப்பணம் 10 ரூபாவாகக் குறைக்கப்படுவதாக ”—[திரு. பேண்ட் சொய்சா]

Amendment moved.—[28th August] :

“ That the Vote be reduced by Rs. 10 ”.—[Mr. Bernard Soysa.]

ප්‍රශ්නය යළිත් සභාවේදී කරන ලදී.

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මයා. (දෙවිනුවර).
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி மெல்—தெவிநுவர)
(Mr. R. J. G. de Mel—Devinuwara)

Mr. Chairman, I would now come to the question of the engineering and technical side of the Ceylon Broadcasting Corporation. We feel that the loss of popularity of the overseas beams of the Ceylon Radio has been largely due to the poor transmission and the break-down in the efficiency of the engineering section of the Broadcasting Corporation.

I see in the Estimates that under Head 26, Vote 7, Economic Development, a sum of Rs. 6,300,000 has been provided as a grant to the Ceylon Broadcasting Corporation for expansion of transmitting services and studio facilities. I also note that foreign aid expenditure from the Federal Republic of Germany has been earmarked in a sum of Rs. 4,500,000.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Is the hon. Member going to take a long time? We have to finish this Head by 11 o'clock.

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Only about twenty minutes more.

I would like to find out why this preference has been given to West Germany. At the moment it is an accepted fact that probably the best radio equipment in the world comes from ~~Japan~~. There are a number of other countries, both in the socialist world and amongst the Western countries, which could provide very good transmitting equipment. We are aware of the control the stranglehold that Voice of America obtained over our radio services by loaning some transmitters a few years back. I would request the Hon. Prime Minister to be careful and to ensure that to the Voice of America we do not also add the Voice of West Germany over our radio.

I am aware of the tie-up of certain officials of the engineering section with certain West German interests. We should be careful about these tie-ups if we are to preserve complete non-alignment in our broadcasting policy, and complete non-alignment in our foreign policy, which is sometimes reflected even in broadcasting policy.

ද. ආ. 10.15

I am aware that the tentacles of foundations like the Friedrich Ebert Foundation are extending over our radio and press. The Central Intelligence Agency of the United States acts in various devious ways, very often not directly but through other foundations in West Germany and so on and so forth. I am not making any allegations; I am only asking the Government to be careful of these new alignments.

I would also ask what has happened to the transmitters at Diya-gama? Six new transmitters were installed in Diyagama. It was expected that these six new transmitters would provide an efficient service for the Ceylon Broadcasting Corporation; that they would even be able to take over some of the work which is now being done through the transmitters provided by Voice of America, thereby gradually freeing ourselves from the tentacles of Voice of America.

I understand that out of these six transmitters only four are functioning efficiently. I understand that two are not functioning efficiently due to various technical and other defects which can easily be rectified if the engineering section gets down to the business. I would request the Hon. Prime Minister to look into the question of the transmitters at Diyagama to see that full utilization of these transmitters is effected.

There is a certain amount of waste, confusion and incompetence in the engineering section of the Ceylon Broadcasting Corporation, which is probably the most incompetent side, the weakest link in the whole broadcasting chain. I would request the Government to start a scheme of reorganization in the engineering section, where there are certain very efficient officers who are now not given a chance to show their skill. I remember one Mr. Buell. He is an excellent engineer, but I know that he was never given a chance to prove his work and mettle in the radio service.

Then I would come to the paren-nial question of Voice of America. Voice of America still continues to function over the Ceylon Broad-casting Corporation. There was an old provision in the agreement with the U. S. Government that the Ceylon Government reserves the right to vet and control all broad-casts done over our radio station by Voice of America. This condition is normally fulfilled in the breach. This vetting was never done pro-
perly. I know it was not done

properly even in my time because the question of vetting all programmes over a broadcasting station, as the hon. Parliamentary Secretary will agree, is a very difficult thing. In actual practice it is very difficult to fulfil. But now I understand that Voice of America transmits its programmes not from Torrington Square, as they used to do, but from Seeduwa, which makes it still more difficult. In the olden days Voice of America transmitted their programmes from the main station in Torrington Square. There was a certain amount of control and a certain minimum amount of vetting at that time. But now that Voice of America has shifted its headquarters to Seeduwa, I understand that Voice of America has become a law unto itself.

These are small matters, probably trivial matters, but these small matters sometimes can prejudice our policy of complete non-alignment in foreign relations.

I remember the time in the old days when sometimes the Ambassador of the Soviet Union, or the Ambassador of the People's Republic of China or even the High Commissioner for India used to come charging to Radio Ceylon to tell me that certain broadcasts had gone over the Voice of America Programme which were prejudicial to their interests and which prejudice our policy of complete non-alliance in foreign affairs. The Voice of America broadcasts are a dangerous thing and the sooner we get rid of this Voice of America canker, this running sore in our broadcasting organization, the better it is for this country. I think it would be a good day both for broadcasting and our policy of non-alignment.

I remember the Prime Minister asked me last time why I did not do this in my time. I gave him the answer then. I made a very strong recommendation when I was Director-General of Broadcasting that either we should cease this Voice of America broadcast—it is a small matter, a few million rupees—or we

should extend the same facilities to all other countries, which would make the situation worse confounded.

I would also request the Hon. Prime Minister to give us some sort of guarantee that although the Voice of America broadcast transmission has shifted to Seeduwa, some type of vetting of those programmes will take place in the future to preserve our policy of non-alignment in foreign affairs.

Then there is this question of outside recording by advertising agents and private firms in the Commercial Service and its sponsored programmes. All this work which is now done in private firms can well be done by the Ceylon Broadcasting Corporation and revenue can be earned by the Ceylon Broadcasting Corporation by doing its work within its own studios if the engineering section were to function efficiently.

I would also refer to a racket which is said to have occurred in the Commercial Service of the Broadcasting Corporation on its Tamil and Hindi beams. I would read an article in this connection which appeared in the "Sun" and in certain other newspapers. It is headlined :

"Joint Probe by Ceylon and Madras Police—Millions raked in Film-Radio Racket."

It goes on to state :

"A crack police team handpicked by the I. G. P. has bared a multi-million rupee film advertising racket over the Ceylon Broadcasting Corporation during a period of ten years operated by two officers of the Corporation."

This is not something that started the other day. I am not blaming this Government in particular. This seems to have been going on for a long time.

"The investigating team comprising A. S. P. Abeywardena and Inspector Wettasinghe who returned to the Island last week, after conducting inquiries with the Madras State I. G. P., has reported to the I. G. P. that several film producers in the Madras State had been duped to the tune of lakhs of rupees on the promise

[உ மூ மூ.]

that their production would be publicised over the Commercial Service's Tamil medium. Sums of money ranging from Rs. 10,000 for a Tamil film and Rs. 15,000 for a Hindi film are reported to be deposited in the banks in London and Switzerland on behalf of these two officers by their agents in India.

Inquiries into this racket was sparked off following a complaint made to the Director-General, Mr. Neville Jayaweera, by the Film Producers' Guild of South India that several of its members had been asked to part with their money on the understanding that their film and track would be advertised over the air here."

Then it goes on to say at "Thevi" Films the investigating team was told that they had paid Rs. 22,000 to publicize the film "கொஞ்சம் சலங்கை" And the proprietor of "Thevar" Films has produced a receipt to the value of Rs. 15,000 and another to the value of Rs. 9,000 to publicize the film "தாய் சொல்லைத் தட்டாதே" And then they have gone on to list a large number of Tamil and Hindi films which are alleged to have been publicized and advertised over the Commercial Service of Radio Ceylon for consideration.

Now, as you know, the Commercial Service of Radio Ceylon on its All India Service, both on the Tamil and Hindi beams, gives a certain amount of free publicity for Hindi and Tamil films, for Hindi and Tamil music. No payments are charged from these film producers. If such rackets had taken place an immediate investigation should be conducted. Investigations seem to have already been conducted. We would like to know the outcome. Were any officers interdicted? What do you propose to do with them? What steps do you propose to take to stop this racket? We should like to have full information about this racket which is alleged to have taken place.

I would refer again to the fact that most of these rackets can take place on the Commercial Service, Indian beam because we have only one agent in India, an agent called R. A. S.. I think R. A. S. stand for

Radio Advertising Services, Bombay. R. A. S. is the sole agent for the Ceylon Broadcasting Corporation in the whole of India. Various rackets can take place when you give a monopoly right to one agent for the whole of India.

If you are really keen on developing commercial advertising in India I would suggest that you appoint agents in Calcutta, Delhi, Madras and in various other cities in India. That is what you must do if you want to derive the full benefit from your Commercial Service in India.

I also wish to touch very briefly on the Information Department. The hon. Member for Colombo South raised the question of a brochure which has been published on "The City within a City". As for me, I love to see the energetic and amiable hon. Parliamentary Secretary; he is really very good seeing. I love to hear him; he is very good listening to. I am prepared to accept *in toto* the explanation he offered in this House that he was not responsible for this publication.

In this connexion I would wish to refer to a matter of general principle without making any allegations against anybody. I am accepting your assurance *in toto* that you were not responsible for this publication. A Government has the complete right to use its propaganda channels for advertising its achievements. It was always the fault of our Government that we did not use our radio and our Information Department effectively enough to propagandize or publicize whatever we were doing for the people for this country whether it be in industry, agriculture or food production and so on. A Government has every right to do so. But as in the case of arts where there is the old maxim *ars est celare artem*—in good art you must conceal art—in good publicity too you must conceal publicity. Good propaganda must be

subtle to be effective. A Government must not think that it can use its radio organization or its Information Department to advertise its achievements as it advertizes tooth paste for example. That is the one fault of the publicity and propaganda campaign that is going on now.

I understand that in the Information Department provision was made in the last year's Estimates to recruit five additional press officers and three information officers. The posts of press officer were advertized in the newspapers in October 1967 and interviews were held in November. I understand that recommendations were made for their appointment but no appointments have been made so far. I stand to correction if my information is not correct. But I should like to know why no action has been taken for the appointment of the information officers and why the advertisement stipulated that only graduates should apply. For information work, for publicity work, for radio work, it is not necessary to recruit graduates only; it is not necessary to recruit Civil Servants only. I am sure that men with a flair for publicity work can do this work much better than some graduates. I should like to know what happened to these interviews and why no officers have been selected.

I would also draw your attention to the Administration Report of the Department of Information which states that the expenditure on Information in Ceylon is .1 per cent of the annual national budget. In the United Kingdom it is .37 per cent, whilst in Malaysia it is .6 per cent of the total annual expenditure of the Government. In India where the State gets also vote funds for Information the expenditure by the Central Government is .175 of the Union Budget.

When you look at these facts and figures, it would appear that we are not spending enough on this department, and in this context it is not

understood why even those posts which were advertised have not been filled up to date.

I think I have taken up some time in my comments on the Ceylon Broadcasting Corporation and on the Information Department. These comments were given in a spirit of constructive criticism of both these departments. I was particularly constrained to mention about the board of directors once again. I have nothing against planters. In fact, as I told you, I think agriculture is the most congenial occupation, and if I retire from politics one day that is the one occupation I would like to go back to. If you find a planter I think you should appoint him to the State Plantations Corporation.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක (අග්‍රාමාත්‍ය, ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති, ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ ප්‍රවෘත්ති හා ඉවත් විදුලි ඇමති)

(කෙළරව ටැංග්‍රි ජෙනරායාලායා—පිරතම අමෙය්ඡරුම පාතුකාප්පු, වෙලිඛිවකාර අමෙය්ඡරුම ත්‍රිඨ අමෙය්ඡරුම, පොරුලාතාර ඛිවකාර අමෙය්ඡරුම, තකවල්, ඉලිපරප්පු අමෙය්ඡරුම)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information & Broadcasting)

Who is the planter ?

ද මැල් මෙය.

(තිරු. ඩී. මෙය්)

(Mr. de Mel)

One Mr. Hassim a planter.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව ටැංග්‍රි ජෙනරායාලායා)

(The Hon. Dudley Senanayake)

He is not a planter, he is an Advocate practising in Kegalle.

ද මැල් මෙය.

(තිරු. ඩී. මෙය්)

(Mr. de Mel)

If you appoint an industrialist—I understand that you have a good maker of jams and jellies in the

[ද මැල් මය.]

Corporation—you should appoint him to the Canning Corporation or to the cannery. It is this Jingbang of jam makers, this curious assortment of planters and hackwriters—

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උඩ්ලි ජෙලානායක) (The Hon. Dudley Senanayake)

Who is the industrialist ?

ප්‍ර. භා. 10.30

ද මැල් මයා.

(තිල. 14 මෙල්) (Mr. de Mel)

One Mr. Perera who is a jam maker. I heard he is a very good jam maker.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උඩ්ලි ජෙලානායක) (The Hon. Dudley Senanayake)

He is a business man, I thought.

ද මැල් මයා.

(තිල. 14 මෙල්) (Mr. de Mel)

He should be appointed to the cannery. He is a very good jam maker. It is this sort of thing that I object to. I have nothing against this gentleman.

I shall now conclude my observations on these two departments. It is in a spirit of constructive criticism that I have brought forward my suggestions.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා. (හබරාදුව)

(තිල. පිඞ්ලිස් ජුනාසේකරා—හබරාදුව) (Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු අගමැතිතුමා යටතේ පාලනය වන දෙපාර්තමේන්තු දෙකක් ගැන කරුණු සවලසයක් ප්‍රකාශ කරන්නටයි මා නැගී සිටියේ. මේ දිනවල මන්ත්‍රණ සභාවේ දෙපාර්තමේන්තු සිටින නායකවරුන් අදහස් පළ කිරීමේ නිදහස ගැන එකඟත්වයකට පැමිණ තිබෙන බවක් පෙනෙනවා. ගරු අගමැතිතුමා

ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පිළිගෙන තිබෙන එම අදහස—ප්‍රතිපත්තිය—ජාතික වශයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පහසුකම් සලසනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

පසුගිය දිනවල විදේශීය සඟරා කිහිපයක් ලංකාවට ගෙන්වීම තහනම් කිරීම ගැන මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී ප්‍රශ්නයක් නැගූ බව ගරු අගමැතිතුමා දන්නවා ඇති. මට මතක හැටියට එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දුන්නේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා විසිනුයි. මා මේ සඳහන් කරන්නේ වීන ජන රජයෙන් නිකුත් කරන “පිකිං ඊවිව්” නමැති සඟරාව ගැනයි.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උඩ්ලි ජෙලානායක) (The Hon. Dudley Senanayake)

What he is speaking about has nothing to do with this Vote.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. පිඞ්ලිස් ජුනාසේකරා) (Mr. Prins Gunasekera)

එම සඟරා ගෙන්වීම අගමැතිතුමාගේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් කරුණක් යන විශ්වාසය උඩයි මා කතා කළේ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උඩ්ලි ජෙලානායක) (The Hon. Dudley Senanayake)

The hon. Member is speaking about magazines coming from foreign countries. That is a matter that comes under the Customs Department.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. පිඞ්ලිස් ජුනාසේකරා) (Mr. Prins Gunasekera)

රාජ්‍ය ඇමතිතුමා වෙත ඇති මේ සඟරා ගෙන්වන්නේ.

සභාපති

(අක්කිරාසනර්) (The Chairman)

The hon. Member can raise it under Finance.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*திரு. பிரிள்ஸ் குணசேகரா*)

(Mr. Prins Gunasekera)

හොඳයි, මා ඒ අවස්ථාවේදී මේ ගැන කතා කරන්නම්. මා අදහස් කළේ මේ සඟරා ආදිය ගෙන්වීම අයත් වන්නේ ප්‍රචාරක දෙපාර්තමේන්තුවට කියායි. ප්‍රචාරක දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් වූය ශීර්ෂය යටතේ කලා කරන අවස්ථාවේදී මා ඒ ගැන සඳහන් කළේ ඒ නිසයි. මෙය ප්‍රචාරක, තොරතුරු දැනගැනීමේ නිදහස පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නිසයි, මේ අවස්ථාවේදී ඒ ගැන සඳහන් කළේ. කෙසේ නමුත් මා ඒ ගැන පසුව සඳහන් කරන්නම්. ගරු සභාපතිතුමනි, යම් යම් ප්‍රචාරක දැන ගැනීමේ නිදහස පිළිබඳ කාරණයක් ගැන ගරු අගමැතිතුමාගෙන් දැනගැනීමටයි මා බලාපොරොත්තු වුණේ.

ගරු අගමැතිතුමාගේ අතික් දෙපාර්ත මේන්තුව නම් ගුවන් විදුලි දෙපාර්ත මේන්තුවයි. ගුවන් විදුලිය මගින් ආණ්ඩුවේ ප්‍රචාරයක් හැටිය අද ගෙන යන්නේ වගා ව්‍යාපාරය ගැන කරුණු සඳහන් කිරීමයි. සවදේශීය අංශයේ හෝ වේවා, වෙළඳ අංශයේ හෝ වේවා, හැම වැඩ සටහනක්ම අගදී අපට අසන්න ලැබෙන්නේ රජය මගින් මෙහෙයවන මහා සටහන පනාක යෝධයින් පිළිබඳ ආරංචි රැසකුයි. එම සිද්ධිය හැම විටම සඳහන් කරන්නේ පැරකුම් යුගයේ එක්තරා විරයෙක් පිළිබඳ ආරංචියක් දෙන ආකාරයටයි. “දැනට මෙහෙයවන වගා සටනේ එක්තරා පරාක්‍රමයක් දැන් අහන්න. අසුවල් පළාතේ අසුවල් ගොවි මහතා නැත්නම් විරයා මේ තරම් ප්‍රමාණයක් අස්වැන්න ලබා තිබෙනවාය” ආදී වශයෙන් කියනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මෙය එක්තරා විධිය කින් දෙවය විසින් මේ රජයට ලබා දී තිබෙන නාමයක් වෙන්න ඕනෑ. පැරකුම් යුගය බිහි කරනවාය යන්න කොයි විධියට ලබා ගත් එකක්ද? පැරකුම් යුගය සමහරුන් විශ්වාස කරන අන්දමට සිංහල සාහිත්‍යයේත් ඒ වගේම ලංකාවේ ආර්ථික සංවර්ධනයේත් ඓතිහාසික යුගයක් හැටියට සලකනවා. නමුත් සමහර ඉතිහාසඥයින් පැරකුම් යුගය ඒ තරම් අගය කොට සලකන්නේ නැහැ. මක්නිසාද? ඒ පැරකුම් යුගය අවසාන වනවාත් සමගම මේ රටේ සිංහල රාජ

ධානියේ පරිහානියත් දෙමළ බලයේ සංවර්ධනයත් ඇති වූ නිසයි. එමනිසා සමහරුන් මේ පැරකුම් යුගය එතරම් අගය කොට සලකන්නේ නැහැ. මේක දෙවය විසින් නියම කරන ලද්දක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. වර්තමාන ගරු අගමැති තුමාගේ නායකත්වයෙන් බිහි කරන්නට යන පැරකුම් යුගයත් අන්න එවැනි පැරකුම් යුගයක් බව මට පෙනී යනවා. ඒ මුල් පැරකුම් යුගයෙන් පසු මේ රටට උදවු ඒ අවාසනාවන්ත ඉතිහාසය වැනි ඉතිහාසයක් මේ නූතන පැරකුම් යුග යෙන් පසුවත් උදවෙනවාය කියා ගරු අගමැතිතුමා කියන්නේ නැහැ. නමුත් එතුමා මෙහෙයවන මේ ප්‍රචාරක ව්‍යාපාර යෙහි නිතරම සඳහන් වන්නේ පැරකුම් යුගයක් ගැනයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, පසුගියදා විශ්‍රාම ගත් විනිශ්චයකාරතුමකු මේ රටේ පැරණි සිංහල සිරිත් විරිත් හා නීති ගැන පොතක් ලියා තිබෙනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(*கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க*)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කවු ද?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*திரு. பிரிள்ஸ் குணசேகரா*)

(Mr. Prins Gunasekera)

ආචාර්ය ඒච්. ඩබ්ලිව්. තම්බයිසා.

ඒ පොත ගන්න මා පොත් සාප්පුවකට ගිහින් එහි තිබූ අනෙකුත් පොත් පත් දෙසත් විකක් බලාගෙන යන විට තවත් එවැනිම පොතක් මට දකින්නට ලැබුණා. මා ගියේ උගත් දෙමළ සාහිත්‍යධරයකු විසින් සිංහලයන් ගැන ලියන ලද පොතක් මිලදී ගැනීමටයි. ඒ පොත සමගම දෙමළ මහත්මයකු විසින් ලංකාවේ පැරණි දෙමළ වර්ගයා ගැන ලියන ලද පොතකුත් ඒ රාක්කයේ තිබුණා. “The Tamils in Early Ceylon” නම් මේ පොතේ කර්තෘ වරයා සී. සිවරත්නම් නම් මහත්මයකුයි. ඒ මහත්මයා පැරණි වෛද්‍යවරයකු බවයි පෙනෙන්නේ. ඒ මහත්මයාගේ “The Tamils in Early Ceylon” නම් මේ පොතේ, “පැරණි ලංකාවේ දෙමළ වර්ගයා” නම් මේ පොතේ, කීප ස්ථානයකම

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මහ.]
 පැරකුම් යුගය ගැන සඳහන් කර තිබේ
 නවා. ඒ මහත්මියගේ, තැන්තම් ඒ
 ඉතිහාසයාගේ අදහස් අනුව පැරකුම්
 යුගය කියන්නේ ලංකාවේ දෙමළ වර්ගයා
 ගේ ඉතාම විශිෂ්ඨතම යුගයයි. ඊළඟට
 පොළොන්නරු යුගය හඳුන්වන්නේ
 දෙමළ වර්ගයාගේ සම්බන්ධය නිසා මේ
 රටේ ඇති වූ ඉතාම සෞභාග්‍ය සම්පන්න
 යුගය හැටියටයි. පොළොන්නරුව පැරකුම්
 යුගයේ මධ්‍යස්ථානයයි; රාජධානියයි. සිව
 රත්තම් මහත්මිය තම ග්‍රන්ථයේ
 පොළොන්නරුව හඳුන්වා තිබෙන්නේ
 මෙහෙමයි :

“Polonnaruwa is the name of a historic
 city hallowed in the memory of the
 ancient Tamils.”

ගරු අගමැතිතුමාත් මේ මතය පිළිගන්
 නවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. තමුත්
 එතුමා දෙමළ මිත්‍රවරුන් හා අත්වැල් බැඳ
 ගෙන එතුමාගේ නායකත්වයෙන් ගෙන
 යන මේ ජාතික රජය යටතේ දෙමළ
 වර්ගයා වෙනුවෙන් නිකුත් කරන ලද
 පොත්වල සඳහන් වන්නේ එහෙමයි.
 සමහර විට මේක නරක අනාගතයක
 පෙර නිමිත්තක් වෙන්නට පුළුවනි. මා
 දන්නේ නැහැ. පොළොන්නරුව ගැන
 සඳහන් කර තිබෙන මේ ඡේදයේ තවත්
 ලක්ෂණ කථාවක් තිබෙනවා. ගරු සහා
 පතිතුමනි, පසුගිය දවස්වල දිස්ත්‍රික් සහා
 පතත් කෙටුම්පත පිළිබඳව ඇති වූ විවාද
 යේදී දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂයේ අය කර
 තිබෙන ප්‍රකාශයක් මට මේ අවස්ථාවේදී
 මතක් වෙනවා. අප මේ ආණ්ඩුවට ඇතුළු
 වුණේ පිටවෙන්නට නොවෙයි, අත පිසද
 ගෙන නිකම් එළියට බසින්නට නොවෙයි
 කියා එතුමන්ලා කියා තිබුණා. එවැනිම
 අදහස් කීපයක් පොළොන්නරුව ගැන
 වර්ණනා කරමින් මේ ග්‍රන්ථයටත් ඇතුළු
 කර තිබෙනවා. 35 වන පිටුවේ මෙහෙම
 කථාවක් තිබෙනවා: “පරාක්‍රමබාහු රජ
 තුමාට ලංකාව පාලනය කිරීමට දෙමළ
 සේනාංකවල තැන්තම් දෙමළ යුද්ධ
 හමුදාවල ප්‍රයෝජනය ලබා ගැනීමට සිදු
 වුණා.” දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂයේ ආධාරය
 ලබා ගෙන මේ ආණ්ඩුව පවත්වාගෙන
 යෑමට තමුත්තාත්සේට සිදු වුණා වාගේම
 මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමාටත් දෙමළ
 හමුදාවන්ගේ සහයෝගය ලබා ගෙන රටේ

පාලනය ගෙන යෑමට සිදු වුණාය, කියා
 මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. ඉතින් යුද්
 ධය අවසාන වුණා. දෙමළ හමුදා මේ රටේ
 සිටිනවා. ඊළඟට ඒ මිනිසුන්ට මාස්පතා
 ගෙවන්නට ඕනෑ; කෑම බීම, ඉඳුම් හිටුම්
 දෙන්නට ඕනෑ. මොකද වුණේ? බරපතල
 ප්‍රශ්නයක්. එවැනි ඓතිහාසික පසුබිමක්
 තිබුණු අවස්ථාවේදී තමයි මාස කියන
 මනුෂ්‍යයා ඇවිත් ඒ පොළොන්නරු යුගය
 කාබාසිතියා කර දමා අපේ වටිනා
 සාහිත්‍යය විනාශ කර දැමුවේ. තමුත්
 තාත්සේලා වර්ණනා කරන ඒ පැරකුම්
 යුගයෙන් පසුව තමයි පොළොන්නරුව
 අද මේ තිබෙන නටබුන් තත්ත්වයට
 වැටුණේ. ගරු අගමැතිතුමා යටතේ ගුව
 නින් බිහි කරන්නට යන පැරකුම් යුග
 යත්, එදා ඉතිහාසයේ බිහිව තිබූ අද
 නෂ්ඨාවශෙෂ පමණක් දක්නට ලැබෙන
 පැරකුම් යුගයත් අතර අපට මේ කියන
 සමානත්වය දකින්නට ලැබෙනවා. ගරු
 අගමැතිතුමනි, අද තමුත්තාත්සේගේ
 රැකවරණය ලැබ මේ රටේ බොහෝ තැන්
 වල බලයට පැමිණ සිටින දමිළ ජනයා
 කියන්නේත් එදා පැරකුම් යුගයේ සිටි
 දමිළ ජනයා කිව්ව දේමයි. මේ පොතේ
 35 වෙනි පිටුවේ මෙහෙම තිබෙනවා :

“Mun vaccha kal, pin vaika matane”,
 meaning, “the foot which had been
 placed in front will not be taken back
 by me.”

එහි තේරුම, “ඉදිරියට තැබූ අඩිය අපි
 පස්සට ගන්නෙ නැහැ” කියන එකයි.
 එදා ඒ පරාක්‍රමබාහු රජතුමා යටතේ යම්
 යම් කායභියන් සඳහා ලංකාවට ගෙන්වා
 ගනු ලැබූ දමිළ ජනයා කියනවා, ඉස්සරහට
 තැබූ අඩිය අපි පස්සට ගන්නෙ නැහැ
 කියා. ඒ වගේම අද ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂය
 කියන්නේ “අපි ජාතික ආණ්ඩුවට
 ඇතුල් වුණේ නිකම් හිස් අතින් ගෙදර
 යන්ට නොවෙයි” කියායි. ඒ විතරක්
 නොවෙයි, මේ පොතේ 39 වෙනි පිටුවේ
 රාජාවලියෙන් කොටසක් ඉදිරිපත් කරල
 මේ විධියට කියනවා :

.... “that Magha settled Tamils in every
 village”. He quotes again Rajaratna-
 kara which records that even before
 Magha’s times, in the 9th and 10th
 centuries, the domination of the Tamils
 was so complete that they were in large
 numbers in every town and village
 throughout the Island.”

අද අප මුහුණපා සිටින්නේ එබඳු තත්ත්වයකට දැයි ගරු අගමැතිතුමා විකාකි කල්පනා කර බලන්න. තව තවත් ගුවන් මගින් මේ පැරකුම් යුගය බිහි කරන්නට උපදෙස් දෙන්නට පෙර පැරණි පැරකුම් යුගයත්, නැවත වරක් ගුවන් මගින් බිහි කරන්නට යන නූතන පැරකුම් යුගයත් අතර මේ වගේ සම්බන්ධයක් තුබෙනවා දැයි විකාකි කල්පනා කර බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගුවන් මගින් ගෙන යන මේ ප්‍රචාරය නිසා සමහර උදවියට නම් පෞද්ගලික ලාභ ප්‍රයෝජන ලැබෙන බව හැබැයි. දැන් පවතින විධියට රජයේ වැඩ කටයුතුවලට, රජයේ අදහස්වලට, රජයේ ප්‍රතිපත්තිවලට මදකින්වත් වෙනස් අදහස් දරන කිසිවෙකුට ගුවන් විදුලියෙන් ඒ අදහස් පළ කිරීමේ අයිතියක් නැහැ. ගිය සතියේ විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රී සාකච්ඡාවට භාජනය වෙද්දී විදේශ ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කථා කළ දවසේ, රාත්‍රී 9 ට ගුවන් විදුලිය මගින් ප්‍රචාරය කර හැරී ප්‍රචාරයට මට හදිසියේ කන් දෙන්නට ඉඩක් ලැබුණා. පාර්ලිමේන්තුවේ පැවති විවාදය පිළිබඳව එදා ප්‍රචාරයේ සඳහන් වුණේ එකම එක කාරණයක් ගැන පමණයි. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා වෙකෝස්ලෝවේකියාවේ රුසියන් ආක්‍රමණය පිළිබඳව ඉතා වටිනා කථාවක් කළ බව පමණයි. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ එදා සිදු වුණේ එපමණක්ද? එදා රු 9 වෙන්ට පෙර පළාත් පාලන සභා ප්‍රචාරය හා ගුවන් විදුලි කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මම හිතන්නේ මා කළ කථාවකට බැන්න. එතුමා ඊට සාක්ෂි දරනවා ඇති. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා වෙකෝස්ලෝවේකියානු සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් විනාඩි 45 ක් විතර වටිනා කථාවක් කළා. එතුමාගේ කථාවට පිළිතුරු වශයෙන්,

“ ඔබ දෙනු පරහට, තමා සම්මතෙහි පිහිටා සිට දුසිරිත් දනන් දෙන, ඔබ වැද්දන් දෙසන බණ මෙන ”

යන පාඨය අනුව අනුන්ට උපදෙස් දෙන්නට පෙර තමන් ඒ උපදෙස් පිළිපදිය යුතු යයි මා කියා සිටියා. මා ඒ කථාව කර

ගෙන යන අවස්ථාවේදී මූලාසනයේ ඔබ තුමා නොව ඔබතුමාගේ නියෝජ්‍ය කථා නායකතුමායි. ඒ අදහස් හුවමාරුව ආණ්ඩු පක්ෂයට කොයිතරම් ඊදුනාදැයි කිව්වොත් එක් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයකු සමග අපේ ඉදිරිපෙළ අසුන්ගෙන සිටින අගල වන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) මිනිත්තු 15 ක් තරම් බරපතල වචන හුවමාරුවක යෙදෙන්නට සිදු වුණා. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවට මා පිළිතුරු දෙන අවස්ථාවේදී ආණ්ඩුව පක්ෂයට කොයිතරම් ඊදිමක් ඇති වුණාද කිව්වොත් ඒ කථාවේ තිබුණ අඩුපාඩුකම් ගෙනහැර දැක්වීමේදී විරුද්ධ පක්ෂයන් ආණ්ඩු පක්ෂයන් අතර බරපතල වචන හුවමාරුවක් සිදු වුණා. එපමණක් නොවෙයි, පළාත් පාලන උප ඇමතිතුමා මා කළ කථාවට පිළිතුරු දෙන්නට නැඟී සිට පැය එකහමාරක් තිස්සේ කෙළේ පිළිතුරු දීම නොවෙයි; පෞද්ගලිකව බණින එකයි. සමහර විට එය උප ඇමතිතුමාගේ විවාද ස්වරූපය වෙන්න පුළුවන්. එතුමා මගේ බඩේ පටියක් බදින්න හැදුවා; කවේ පටියක් බදින්න හැදුවා; ඔඵවේ පටියක් බදින්න හැදුවා. කොහේවත් බැඳගන්න බැරුව මොනව මොනවාදෝ කියාගෙන ගියා.

එපමණක් නොවෙයි, සභාපතිතුමනි, එදා රාත්‍රී ප්‍රචාරය වූ ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරයට අනුව එදා මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී සිදුවී ඇත්තේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා විසින් අදහස් දැක්වීම පමණයි. ඒ කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් කිසිම අදහසක් විරුද්ධ පක්ෂයෙන් දැක් වී නැහැ. නම් ගම් කිව්වේ නැතුවාට කමක් නැහැ. ගුවන් විදුලියෙන් මගේ නම ප්‍රචාරය කරන්න ඕනෑය කියා නා කියනවා නොවෙයි. එහෙත් විරුද්ධ පක්ෂයෙන් පිළිතුරු වශයෙන් ඉදිරිපත් වුණ අදහස්වත් දැක්වීම යුතුකමක් බවයි මා පෙන්වා දෙන්නේ. ඒ අදහස් ආණ්ඩුවට කොයි තරම් අමිහිරිද් කිව්වොත් පැය එකහමාරක් තිස්සේ ඒ අදහස්වලට පිළිතුරු දෙමින් කථා කළ උප ඇමතිතුමා කෙළේ කවිකයාගේ තර්කවලට පහර ගැසීම නොවෙයි, කවිකයාට පෞද්ගලිකව පහර ගැසීමයි. එදා රාත්‍රී 9 ට නිකුත් වූ ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරයට ඒ තර්ක විතර්ක පිළිබඳව කිසිම සඳහන් නැහැ.

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මහ.]

මේ කාරණය ගැන මා දිගින් දිගට සඳහන් කරන්නේ සභාපතිතුමනි, ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරක කටයුතුවලදීත්, වැඩසටහන් වලදීත් ආණ්ඩුවේ අදහස්වලට විරුද්ධ කිසිම දෙයක් පළ කිරීමට ඉඩක් නැති බව පැහැදිලි කර දීමටයි. මෙය එක ආණ්ඩුවකට පමණක් නැතිය හැකි දෝෂාරෝපණයක් නොවෙයි. සෑම ආණ්ඩුවකටම වැළඳෙන රෝගයක් වෙන්න පුළුවන්. ඒ සම්බන්ධ මගේ පෞද්ගලික අත්දැකීමක් මම ඉදිරිපත් කරන්නම්. 1956යේ බලයට පැමිණි ආණ්ඩුවේ එක්තරා කාල සීමාවකදී ආණ්ඩුවට විරුද්ධ දේශපාලන අදහස් දරණ ඇතැම් ගුවන් විදුලි ශිල්පීන් සම්පූර්ණයෙන්ම අසින් කර දැමීමා. මා එවකට පාර්ලිමේන්තුවේ සිටියේ නැති නමුත්, එවකට ආණ්ඩු බලය ලබා සිටි මහජන එක්සත් පෙරමුණේ සම ලේකම්වරයකු හැටියට හිටියා. කාලයක් ඇවැමෙන් මහජන එක්සත් පෙරමුණු රජය කැපී ගියා. ඉතුරු වුණේ බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ පක්ෂයෙන් සමන්විත වුණ ආණ්ඩුව පමණයි.

ඔය වෙනස්වීම ඇති වන අවස්ථාවේදී මා ගුවන් විදුලි ශිල්පියකු හැටියට ජාත්‍යන්තර ප්‍රවෘත්ති පිළිබඳ විදේශ විත්ති විචාරය යනුවෙන් එක්තරා සතිපතා වැඩ සටහනක් පවත්වාගෙන ගියා. ලංකාවේ සිද්ධීන් ගැන වත් නොවෙයි; මේ රටේ දේශපාලන සිද්ධීන් ගැනවත් නොවෙයි. ලෝකයේ සිදු වන දේවල් ගැන සති පතා කළ විචාරයක් පමණයි. එහෙත් එදා බලයේ සිටි ආණ්ඩුවත් අපත් අතර දේශපාලන වශයෙන් මත හේදයක් ඇති වූ විගසම සතිපතා ඉදිරිපත්කරමින් තිබුණ මගේ ඒ වැඩ සටහනට තහනම් නියෝගයක් නිකුත් කළා. එයින් පෙනී යනවා ඇති සභාපතිතුමනි, මෙය ආණ්ඩු බලයේ සිටින හැමෝගේම ඔළුවට වදින අදහසක් බව. විරුද්ධ අදහස් දරණ කිසිම කෙනෙකුට ඉඩක් දෙන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුව කියන විධියටම කපා කරන, හැසිරෙන, කන, බොන, නටන අයට පමණයි ගුවන් විදුලියේත් පුත්‍රවලත් ඉඩ ලැබෙන්නේ.

අද ගුවන් විදුලියේ සෑම වැඩසටහනක්ම භාර දී තිබෙන්නේ කාටද කියා විකක් සොයා බලන ලෙස—එම ප්‍රශ්නය කෙරෙහි මා ගැරු අගමැතිතුමාගේ අවධානය යොමු

කරන්න කැමතියි. තමුන් නාන්සේලාගේ පක්ෂයට, තමුන් නාන්සේලාගේ වැඩ කටයුතුවලට, තමුන් නාන්සේලාගේ අදහස් උදහස්වලට, පාර්ලිමේන්තුවේදී වේවා, වෙනත් ස්ථාන ආයතනවලදී හෝ වේවා, ආවේණ අයට පමණයි. තමුන් නාන්සේලා ජාත්‍යන්තර සිද්ධීන් පිළිබඳව, සඳහන් කරනත්, නිදහස් අදහස් හුවමාරු කිරීමේ වරිතා මිනිස් අයිතිය පිළිබඳව සඳහන් කරනත්, මේ රටේ සිටින, කලාවේදීන්ට, විත්තකයන්ට, ලේඛකයන්ට ඒ නිදහස නොදෙන්නේ ඇයි? ගුවන් විදුලි ශිල්පීන් හැටියට තමන්ගේ නිදහස් අදහස් පළ කිරීමට දේශපාලන අදහස් නොවෙයි, තමන් දරණ දේශපාලන අදහස් කුමක් වුවත් යම් යම් කලාත්මක විද්‍යාත්මක විෂයයන් පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අදහස් පළ කිරීමට—නිදහස දෙන්නේ නැත්තේ ඇයි? රුසියානුවන් වෙකොස්ලොවෙකියාවට පහර දුන් විට තමුන් නාන්සේලා නැගිට බලවත් සේ කනගාටු වෙනවා, ස්වකීය නිදහස් අදහස් පළ කිරීමේ නිදහස වෙකොස්ලොවෙකියාවට දෙන්න මිත්‍රය කියා. රුසියන් කාරයින් වෙකොස්ලොවෙකියාවේ නිදහසත් නිදහස් අදහස් පළ කිරීමේ අයිතියත් පාගා හරිනවාය කියන තමුන් නාන්සේලා මෙහි සිටින මේ අහිංසක කලාකාරයින්ට කරන්නේ ඒකම නේද? • •

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

The Chairman)

How long will the hon. Member take? The discussion has to be completed at 11.30 A.M. and there other hon. Members from the Opposition to speak; the Hon. Prime Minister has also to reply.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මහා.

(திரு. பிழிள்ளு குணசேகரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

එහෙනම් මම වාචිවෙන්නම්.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

The Chairman)

No. I am only explaining.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. පිඞ්‍රිඞ්ස් උණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

එහෙම ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ අදහස් සම්බන්ධ කර කථා කරන්න මට පුළුවන්.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අභ්‍යාමාත්‍යතුමාගේත් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කෙළරව ඥෙ. ඡුර්. ඞ්‍යවර්තන—ඞ්‍රා ඞ්‍රාඞ්ක අමෙස්ඡරුම පිරතම අමෙස්ඡරුම පාතුකාර්පු වෙඞ්ඞ්වකාර අමෙස්ඡරුම පාරාඞ්‍රමඞ්‍රක් කාරි්‍යතරිඡ්‍යුම)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

එහෙම බැහැ. [බාධා කිරීමක්] මා ඒවාට උත්තර දෙන්නේ නැහැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. පිඞ්‍රිඞ්ස් උණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

එක්තරා කරුණක් ගැන ගරු අගමැතිතුමාට කියන්න උත්සාහ කළාම එතුමා කිව්වා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට කියන්න කියා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව ඊඞ්ඞ් ඡෙඞ්‍රඞ්‍රා්‍යකක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

නැහැ. මම එහෙම කීවේ නැහැ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ඥෙ. ඡුර්. ඞ්‍යවර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ගරු මන් ත්‍රීතුමා බජ්ටි එක කියවලා නැහැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. පිඞ්‍රිඞ්ස් උණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

එහි කියවන්නට දෙයක් නැහැ. එය අනුමත කරන්නට පමණයි තිබෙන්නේ.

ගුවන් විදුලිය ගැන මා දිගින් දිගට සඳහන් කළේ ඇයි කියා කියන්නම්. එහි අභ්‍යන්තරව කෙරෙන පාලන කටයුතු ගැන පෞද්ගලිකව දැනීමක් නැහැ.

ගුවන් විදුලියෙන් නිකුත්වන ඒ හඬ ඔස්සේ විකක් කල්පනා කර බලන විට අභ්‍යන්තරයේ ඒ තරම් සතුටුදායක තත්ත්වයක් තැනි බව පෙනී යනවා. ගුවන් විදුලියෙන් හැම විටම ඇහෙන්නේ ආණ්ඩුවේ අදහස් පමණක් නම්, ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රමුඛ මේ ආණ්ඩුව නිතරම වර්ණනා කිරීම නම්, සිතීමේ හා අදහස් පැවසීමේ මානුෂික නිදහසට ගුවන් විදුලි මධ්‍යස්ථානයෙන් තැනක් නොලැබෙන බව අපට පැහැදිලියි. මේ රටේ මහජනතාවට අවබෝධ කර දිය යුතුව ඇත්තේ පැරකුම් යුගය ගැන පමණක් නොවෙයි. උදාවන්නට යන පැරකුම් යුගය ගැන පමණක් නොවෙයි උදා කළ යුතු කාවන්තිස්ස යුගයක් තැන් නම් දුටුගැමුණු යුගයක් ගැනත් අවබෝධයක් දෙන්නට ඕනෑ කාවන්තිස්ස යුගය වගා ව්‍යාපාරය අතින් ලංකාව ඉහළම තැනට ගිය යුගයයි. ඒ නිසා ගරු අගමැතිතුමා යටතේ බිහි වන පැරකුම් යුගයට පෙර කාවන්තිස්ස යුගයක් බිහි වේවා කියා ප්‍රචාරය කරන්න කියා ගුවන් විදුලියට උපදෙස් දෙන්න.

ලංකා ඉතිහාසය අනුව පැරකුම් යුගයට පසුව උදා වුණේ දඹදෙනී යුගයයි. එයට මේ රජය කැමැත්තක් නොදක්වන නිසා—ඒ ගැන කථා කරන්නට කැමති තැනි නිසා—පැරකුම් යුගය ගැන වැඩිපුර කථා නොකර කාවන්තිස්ස යුගයක් ගැන හෝ දුටුගැමුණු යුගයක් ගැන ප්‍රචාරය කරන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාතිඡ්‍ය ඁඞ්. ඁම. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

The hon. Parliamentary Secretary brought out a point which needs some comment. It is customary for hon. Members of this side of the House to criticize officials, but they never come across an occasion where an hon. Parliamentary Secretary gets up on the floor of this House and makes a broadside on his own officials. It is an interesting parliamentary point because what is the defence that this poor man has? Under all parliamentary procedures one would assume that the correct thing is for the Government to defend. Government cannot hide behind an official's

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]
alleged misdeeds in order to defend
itself from attack. That is not a cor-
rect thing to do.

I remember, in this House I had
occasion as Minister of Finance, with
great reluctance no doubt, to com-
plain about a Permanent Secretary
even on political grounds. It had no-
thing to do with administration. But
here you are criticizing an officer im-
mediately under you for his adminis-
trative work. I do not know; I am
not prepared to take sides. It is pos-
sible that this officer is inefficient,
incompetent and all the other things
that the hon. Parliamentary Secre-
tary said. But he must take the
necessary steps outside. He cannot
come here and defend himself on the
ground.

The hon. Parliamentary Secretary
cannot get up here and say that all
the pictures that appeared were taken
without his permission. All these
pictures that appeared were his pic-
tures. I am informed that 250 pic-
tures were taken. Surely the hon.
Parliamentary Secretary must have
done that for some purpose. I am not
trying to defend that officer. I am
not interested in that officer. All that
I am saying in that the principle you
have adopted is wrong. It makes it
rather difficult for us also if every
Minister gets up here on the Floor
of this House and says, "What can I
do? My officials are bad; that man
is so bad and so incompetent", and
so on. Where do we come in? The
whole purpose of this is to see that
the Minister is responsible for his de-
partment. He must answer for his
good deeds as well as his bad deeds.
With regard to the bad deeds he must
take appropriate action through his
department. Otherwise debate in this
House will become quite meaningless.

With regard to broadcasting itself,
I must say I was really disappointed.
I am one of the few people who listen
to the radio fairly regularly during
my spare time. After Parliament is
over I get in to an easy chair and
listen to the radio. I must say the
English we hear is very poor. Apart

from one person I can think of, Mr.
Mark Anthony Fernando who is a
fairly old hand, the pronunciation of
the others is terrific. They kill the
King and the Queen!—[Interrup-
tion]. I do not know who they are.
But they cannot pronounce espe-
cially Sinhala proper names. They
mess up Sinhala names. I do not
think it was so bad in the past.—
[Interruption].

For 3½ years you could not achieve
the results. All I am saying is that
you should raise the standard. Con-
sider the propaganda that is being
done. I do not want to believe that
I have any personal grudges against
the person called Ratnakara. I know
that people with the knowledge of
economics have refused to go to the
same panel with him. It is a disgrace.
I do not know how he got into the
University at all. Apart from that,
the economic howlers that come out
in the kind of propaganda that you do
is not worthy of your Government.
For instance, your saying that there
is no devaluation and that one hund-
red cents make a rupee, and that com-
ing from a so-called lecturer of the
university is not up to the standard
that we expect.

ප්‍ර. සා. 11

I must say that I think the quality
of broadcasting has come down con-
siderably partly because you are now
concentrating so much on propaganda
for political purposes and you are
forgetting the desirability of main-
taining high standards in broadcasts.
During the strike period they actually
announced over the radio that with
the money wasted it would have been
possible to construct 12 Gal Oyas!
Howlers of that type are broadcast.
Can one imagine that you have pro-
paganda of that sort?

In point of fact if you read yester-
day's Magazine Edition of the
"Ceylon Observer" you would have
seen an article on Master Premadasa.
Apparently, popular songs with a
romantic tilt must give way to waga

gee of the Hon. Parliamentary Secretary. How can you order people to do these things?

சுரு. சே. ஈர். ஜயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

Love songs in the spring only.

ஊலாட்சிய சி. சி. பி. பி. பி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

That period has passed for the Hon. Minister of State and me.

லேசுலி குனேவர்தன உயா. (பாநடூர்)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந்துறை)
(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

We are now in the autumn.

ஊலாட்சிய சி. சி. பி. பி. பி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Consider even some of the figures that are given in your propoganda broadcasts. In point of fact, I took them down. The estimate of the paddy production for the Maha season was 60 million bushels.

சுரு. டி. டி. சேனநாயக்க

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

No.

ஊலாட்சிய சி. சி. பி. பி. பி.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

That is your propoganda. I do not think the Hon. Prime Minister knows. I do not think the Hon. Prime Minister would have tolerated such false propoganda being made over the radio, because he would know that false propoganda would do him no good. But that is the type of thing done in order to please the propogandists. That is why I say that quality has been thrown overboard in order to meet the purely political purposes you have.

I do think that a greater control should be exercised over this institution. You should at least choose some reasonably outstanding men to give broadcasts.

Sometime back I listened to a resume on foreign affairs. I do not know who was giving the broadcasts, but it was a rehash, an utterly meaningless statement about foreign affairs, about what is happening in international affairs. Please get hold of reasonably qualified people to make these broadcasts. There are people in this country who are capable of producing a fairly intelligent resume of what is happening in the rest of the world. Do not get these second-hand nonetities to give these broadcasts.

I must say that I was very glad when we had a series of broadcasts on scientific matters. There was a very good broadcast on cancer. Now, that was very useful and very instructive. There was a similar one on T.B. That is the kind of think we shall welcome. Outstanding medical men in this country could be induced to give scientific talks of that kind. There were also a series of broadcasts on cloud formation—very useful and very instructive talks. I liked that. But please try to maintain that quality.

You can maintained that quality because we have in this country qualified men. Only, choose the correct men instead of choosing men for the purpose of political propoganda.

பி. பி. ஓலங்கரத்ன உயா. (கொலொன்னை)

(திரு. பி. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்னை)
(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

நாடு கிடுகெய்.

எழுந்தார்.

Rose.

சபாபதி

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

I should like to mention that the time to be given to speakers from the Opposition was fixed by the Opposition. The Prime Minister has got to reply now.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

I do not intend to take long, Sir. Most of the Government members are taking a quite a lot of time this year.

මේ සම්බන්ධව මා කළා කරන්නට බලා පොරොත්තු වන්නේ වචනයක් දෙයක් පමණයි. සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව හැම අවුරුද් දේම විවේචනයට භාජන වෙනවා. කුමන ආණ්ඩුවක් තිබුණත් එම දෙපාර්තමේන්තුව විවේචනය වීම සිරිතක්. ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි අමාත්‍යාංශය රජයට බර වී ක්‍රියා නොකළ යුතුයයි මා කියන්නේ නැහැ. කුමන ආණ්ඩුවක් බලයට ආවත් මේ අංශය රජයට නැබුරුව පාවිච්චි වීම සිරිතක්. එහෙත්, එසේ කිරීමේදී එයින් ජනතාවන් විශේෂයෙන්ම කුඩා දරුවන් නොමග නොයන ලෙස කටයුතු කිරීම රජයේ යුතුකමක්. අද ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වන සමහර සංඛ්‍යා ලේඛන ආදිය දෙස බලන විට, ඇතැම් අය ජනතාව නොමග යන විධියට ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන බව අපට පෙනී යනවා. මේ අංශය භාර ඇමතිතුමා හෝ උප ඇමතිතුමා හෝ එතරම් දුරට පිරිහී සිටිනවායයි මා හිතන්නේ නැහැ. හැම ආණ්ඩුවකම පන්දම් කාරයන් සිටිනවා. ඔවුන් ඕනෑවට වඩා ආණ්ඩුව සතුටු කිරීමේ අදහසින් ආණ්ඩුවේ අනුමැතිය නැතිව පවා නොයෙක් ප්‍රචාරයන් සඳහා ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරනවා. එයින් අප පරෙස්සම් විය යුතුයි.

මේ ආණ්ඩුවේ වගා ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් ගුවන් විදුලියෙන් කෙරෙන ප්‍රචාරය බොහෝදුරට විවේචනය වන බව අප දන්නවා. ප්‍රචාරය කෙරෙන ඉලක්කම් කිසි සේත් සත්‍ය එවෑ නොවෙයි. 1964 වී අස්වැන්න පිළිබඳ ඉලක්කම් ප්‍රචාරය කෙරෙන්නේම නැහැ. 1964 වී අස්වැන්න බුසල් ලක්ෂ 501 ක් පමණ තිබුණා. ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරකයන් ඒ ගැන තිබුණ

සඳහන් කරන්නේ නැහැ. ඔවුන් ප්‍රචාරය පටන් ගන්නේ 1965 දී ලැබුණු බුසල් ලක්ෂ 437 නුයි. ඊළඟට, “දැන් මෙපමණ වී අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙනවාය” ආදී වශයෙන් කියාගෙන යනවා. අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරන විට මිනිසුන් නොමග යනවා. වගා ව්‍යාපාරය අතින් මේ ආණ්ඩුව සැහෙන වැඩ කොටසක් කර තිබෙන බව අප පිළිගන්නවා. ජනතාව ධෛර්යමත් කිරීමට ඒ පිළිබඳ සත්‍ය තත්ත්වය ප්‍රචාරය කිරීම හොඳටම සැහෙනවා. අසත්‍යය ඊට මිශ්‍ර කළ විට සත්‍ය කොටසවත් ජනතාව පිළිගන්නේ නැහැ. එවිට එය විවේචනය කරන්නට අපට සිදු වෙනවා. නොයෙක් ප්‍රශ්න අහන්නට සිදු වෙනවා. ඒවාට පිළිතුරු දෙන්නට රජයට සිදු වෙනවා. අද පාසැල් සිසුන් බොහෝ දෙනෙකු ගුවන් විදුලියට කන් දෙනවා. ඔවුන්ට අප ඇත්ත කිව යුතුයි. වී අස්වැන්න පිළිබඳ කරුණු ප්‍රචාරය කරන විට දැනට වඩා පරිස්සම් විය යුතුයි. වී අස්වැන්න පිළිබඳ ගණන් හිලවු ලබා ගන්නේ එක් කෝ සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවෙන්, එසේ නැත්නම්, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන්. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන සකස් කෙරෙන ආකාරය ගැන ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි අමාත්‍යාංශය විකක් මීට වඩා කල්පනාකාරී විය යුතුයි. හේවාහට එක ස්ථානයක වී අස්වැන්න පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන හැදෑ හැටි මා දන්නවා. ඒ අනුව මට ඒ පිළිබඳ කරුණු කියන්නට පුළුවනි. කුඹුරක යාර 20 ක් හෝ 60 ක් හෝ දිග පළල ඇති කොටසක් වෙන් කොට, වී අස්වැන්න ගණන් බලන්නේ එම කොටසේ අස්වැන්න අනුව බව ගොවි යාට දැනුම් දෙනවා. ඒ ගොවියාට සමහර විට අක්කර 2, 3 ක හෝ 4, 5 ක කුඹුරු තිබෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් අස්වැන්න ගණන් බලන්නේ වෙන් කරන ලද කොටසෙන් පමණයි. එම නිසා, ඒ කොටසේ වී කරල් හැකි තරම් ලොකු කර ගන්නට ගොවියා ඔහුගේ මුළු බලයම යොදවනවා. ඉන් පසු, අස්වනු කපන දිනයේදී නිලධාරියකු පැමිණ එම කොටසේ ඇති ලොකුම වී කරලක් කඩාගෙන එහි ඇට ගණන් කරනවා. ඒ කුඹුරු යායේම අස්වැන්න ගණන් බලන්නේ ඒ එක වී කරලේ ඇට ගණන අනුවයි. ඒ අනුව, මුළු දිස්ත්‍රික්කයේම

වී අස්වැන්න ගණන් බලනවා. එම නිසා, වී අස්වැන්න පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන සකස් කෙරෙන ආකාරය ගැන මීට වඩා විමසිල්ලෙන් කටයුතු කරන ලෙස මා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගුවන් විදුලිය භාරව සිටින නිලධාරී තුමා ගැන මා මීට කලින් කරුණු සඳහන් කළා. නිතරම ගොවි ගි ඉදිරිපත් කරන ලෙස ඔහු ගුවන් විදුලි ගායක යන්ට නියම කරනවා. දැන් ඒ ගොවි ගි ගායනය ප්‍රමාණය ඉක්මවා ගිහින්. සමහර ගි මිහිරියි. එහෙත් ඇතැම් ගි දැන් අමිහිරි තත්ත්වයට පත්ව තිබෙනවා. ගුවන් විදුලි ගායක ගායිකාවන් ප්‍රචාරකයන්ගේ ගුවන් විදුලිය ඔවුන්ගේ ජීවිකාව සලසා ගැනීමේ මාධ්‍යය කරගෙන සිටිනවා. ඒ ගැන අප ඔවුන්ට දොස් කියන්නේ නැහැ. යම්කිසි කොන්දේසි ඇති කළ විට ඒ අය එම කොන්දේසි අනුව ක්‍රියා කළ යුතුයි. එසේ ක්‍රියා කළේ තැත්නම් ඒ අයට එම වැඩය ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ මොකක්ද? ගොවි ගිවලින් සියයට 60 ක් පමණම අමිහිරි ඒවා වී තිබෙනවා. එකම වචන කියාගෙන කියාගෙන යනවා. ඒ නිසා එම ප්‍රචාරය එකම විහිළුක් බවට පත් වී තිබෙනවා. මොරිස් දහනා යක මහත්මයාගේ ලිපිය මා ඉදිරිපත් කළා. ලියුම් හුවමාරුවක් තිබුණා. එය වාතීගත වී තිබෙනවා. ඒ ඒ ගායක ගායිකාවන්ට, තඵ නිලියන්ට ගොවිතැන් කටයුතු සම්බන්ධයෙන්ම ගි කියන්නට කොසි තරම් කාලයක් ගත කරන්නට නියම කර තිබෙනවාද යන්න එසින් පෙනෙනවා. එහි විපාකය කුමක්ද? බොරු කරන්නට බැරි නිසා, සමහර ජනප්‍රිය අයට ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එමනිසා දැනට අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය හුඟක් දුරට වෙනස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු අගමැතිතුමාගේ අවධානය යොමු කළ යුතු තවත් කාරණයක් තියෙනවා. එනම් ගමනක අවසානය නමැති විත්‍රපටිය සම්බන්ධවයි. එය මැරිවිව මනුෂ්‍යයකු සම්බන්ධව තිබෙන විත්‍ර පටියක්. බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා දිවංගත වී අවසානයයි. එතුමා සම්බන්ධයෙන් කළ යුතු ප්‍රචාරය ඒ ගණන 134 ක් කර තිබෙනවා—35

මේ විත්‍රපටිය නැතුවාට ගෙන යන්නට පුළුවන්. එහෙත් මේ විත්‍ර පටිය පෙන්වන ලෙස—විශේෂයෙන් ගුණානුස්මරණ උත්සව වලදී පෙන්වන ලෙස—මිනිසුන් ඉල්ලා සිටියොත් ඊට ඉඩකඩ සලසන ලෙස මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ සඳහා වියදමක් යන්නේ නැහැ. මා හිතන පිළිවෙලට ඒ විත්‍ර පටිය කාර්යාලයේ තිබෙනවා. එය විනාශ කර දැමීමද දන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව පත් වූ හැටියේම දිවංගත ගරු බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමාගේ පින්තූර ආදිය—බස්වල, කාර්යාලවල තිබුණු පිළි රූ ආදිය—විනාශ කර දැමූ බව ආරංචියි. මේ චේතනා සික විත්‍රපටියට එවැනි ඉරණමක් අත් වූණේ නැත කියා අප කල්පනා කරනවා. බණ්ඩාරනායක ගුණානුස්මරණ දිනයේදී මෙය පෙන්වන ලෙස යම් කෙනකු ඉල්ලා සිටියොත්, විශේෂයෙන් ගුණානුස්මරණ සභාව ඉල්ලා සිටියොත්, කරුණාකර ඊට ඉඩ දෙන ලෙස මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ ගණන් හිලවි දෙස බලන විට තවත් කරුණක් පෙනෙනවා. ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරක සේවය හා ප්‍රචාරක මැදිරි පහසුකම් වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවට ආධාර වශයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 63 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහායි, මේ මුදල වෙන් කර තිබෙන්නේ. මේ තරම් විශාල මුදලක් වැය කරන පිළිවෙල කුමක් ද කියා අප දැන ගන්නට සතුටුයි. ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරක සේවය සඳහා විදේශ ආධාර වශයෙන් ජර්මනියෙන් ලක්ෂ 45 ක් ලබා ගන්නට යන බව මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. විදේශ විනිමය මේ තරම් හිඟ කාලයේදී මේ තරම් විශාල විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් මේ සඳහා වැය කළ යුතුද කියා අප විස්තර දැන ගන්නට සතුටුයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් අවවාද කරන්නට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. නමුත් මේ සම්බන්ධව සොයා බැලුවොත් හොඳයි.

අය වැය ආස්තමේන්තුවේ ඩී. 5 දරණ පිටවේ සඳහන් කර තිබෙනවා, 1967-68 වර්ෂයේ අතිකුත් කාර්ය මණ්ඩල වශයෙන් 99 දෙනකු සිටි බව. 1968-69 වර්ෂය සඳහා ඒ ගණන 134 ක් කර තිබෙනවා—35

[ඉලංගරත්න මය.]

කින් වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ වැඩි කිරීම සම්බන්ධව යම් විස්තරයක් අපට දැන ගන්නට ලැබුණොත් හොඳයි.

අවසාන වශයෙන් කිව යුතු තවත් කරුණක් තියෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවේ කෙරෙන කටයුතු හා අනිකුත් වැඩ කටයුතු පිළිබඳ ප්‍රචාර පොඩ්ඩක් ආණ්ඩුවට නැඹුරු ව ගෙන ගියාට අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. ඒ අතර අනික් පැත්තෙන් අදහස් ඉදිරිපත් කළොත් ජනතාවට අත්ත දැන ගන්නට පුළුවන් වෙයි; ගුවන් විදුලි සංස්ථාවත්, දෙපාර්තමේන්තු වත් කෙරෙහි ඒ අය තුළ ඇති විශ්වාසය තහවුරු කර ගන්නට ඒ අයට අවස්ථාවක් ලැබෙයි.

කෙනමත් මයා.

(තිල. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)
rose.

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)
(The Chairman)

I have mentioned before that the times have been fixed by the Opposition and it was agreed that no more time would be taken. We are agreed that we must finish this Head by 11.30 A.M.

කෙනමත් මයා.

(තිල. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)

We will suffer, Sir, if we take more time on one item.

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)
(The Chairman)

I have to see that we keep to this programme.

ද ජොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිල. ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)

If the Hon. Prime Minister is willing—

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)
(The Chairman)

It is not a question of his being willing. You agree to one thing and now you want to change that.

කෙනමත් මයා.

(තිල. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)

I just need two minutes.

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)
(The Chairman)

We must finish this by 11.30. The hon. Third Member for Colombo Central may carry on.

ප්‍ර. භා. 11-15

කෙනමත් මයා.

(තිල. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)

Mr. Chairman, I do not wish to repeat what has already been said by the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) and the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) regarding the need to settle at once the question of the permanency of employment of staff. I wish to refer to another aspect of it.

I am informed that a number of relief announcers and other officers who have been taken over on contract are also to be allowed to compete apparently with officers taken over from Radio Ceylon for whatever number of appointments have been fixed in the schedule at the Ceylon Broadcasting Corporation. I think we should in the first instance give preference to those persons who have been taken over from Radio Ceylon. I think we must give them an opportunity by which they can continue to be government servants and go to some other department if they have the necessary qualification, so that first priority should be given to these people. That was the promise given to them when they were taken over from Radio Ceylon to the

Corporation. I hope we will get a categorical assurance that that will be done.

I do not want to mention names but there are a number of instances of persons who are acting as relief announcers who had been discontinued from Government Service before. They had been discontinued from Radio Ceylon before this but somehow or other they have come back as relief announcers. I am not going into all these. Relief announcers are temporary appointments and if those officers are also placed on parity with the staff taken over from Radio Ceylon, I hope that the request of mine is borne in mind.
Gmdrzs.

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන ආමතියේ සහ ප්‍රවෘත්ති හා ශ්‍රවණ විදුලි ආමතියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ජ්‍ය. පිමෙතාස—உள்ளூராட்சி அமைச்சர்தும், தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சர்தும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information & Broadcasting)

ගරු සහාපතිතුමනි, ඉදිරිපත් කර ඇති ප්‍රශ්න කීපයක් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රචවන් තරම් කෙටියෙන් පිවිතුරු සපයන්න මා බලාපොරොත්තු වෙතවා. මේවාට පිළිතුරු සැපයීමේදී මනක් කරන්න කැමතියි. යම් යම් අදහස් විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් වුණය කියා එවූ ප්‍රතික්ෂේප කර දැමීමට අපේ කිසිම බලාපොරොත්තුවක් නැති බව. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් වන ඉතාම වැදගත් අදහස් අපේ විශේෂ සැලකිල්ලට භාජන වන බව මුලින්ම කියන්න කැමතියි. දේශපාලන පාක්ෂික ප්‍රශ්නයක් හෝ ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් හෝ හැරුණු විට පරිපාලනය පිළිබඳ ප්‍රශ්නවලදී තීරණ්තරයෙන්ම හැම කොටසකගේම අදහස් සලකා බැලීමට අප බලාපොරොත්තු වෙතවා. මා පළමුවෙන්ම කියන්න කැමතියි, යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මට දුන් අවවාදය එතුමා නොපිළිගත් අවවාදයක් බව.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාතිති ආණ. ආණ. ධෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.
(තිரு. පිමෙතාස)
(Mr. Premadasa)

හබරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) “ඔබා දෙනු පරහට, තමා සම්මතෙහි පිහිටා සිට-දුසිරිත දනන් දෙන, ඔබා වැද්දන් කියන බණ වැනි” කියන කියමන ගැන සඳහන් කළා. ආත්ත වශයෙන්ම යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමාටත් මෙම සිද්ධියෙහි දී ඒ කියමන මනක් කර දෙන්න කැමතියි.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ආමතිවරයා වශයෙන් සිටියදී, ස්ථිර ලේකම්වරයකු සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් මතු කළ අවස්ථාවේදී—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාතිති ආණ. ආණ. ධෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

දේශපාලන වැඩ ගැන.

ප්‍රේමදාස මයා.
(තිரு. පිමෙතාස)
(Mr. Premadasa)

දේශපාලන වැඩ ගැන; සේය නිව්ඩුව සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයක් ගැන.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාතිති ආණ. ආණ. ධෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

ඒක නොවෙයි ප්‍රශ්නය.

ප්‍රේමදාස මයා.
(තිரு. පිමෙතාස)
(Mr. Premadasa)

ඔව්, ඒක තමයි.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාතිති ආණ. ආණ. ධෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

නැහැ. මම එය පැහැදිලි කරන්නම්.

ප්‍රේමදාස මයා.
(ශ්‍රී ලං. පිරිමෙතාස)
(Mr. Premadasa)

තමුත්තාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිවලට, ක්‍රියා මාර්ගවලට විරුද්ධව ක්‍රියා කළය කියා එදා අගමැතිව සිටි මැතිණිය හමු වන්න තමුත්තාන්සේ ගියා නොවෙද?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ. ආණ. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

තමුත්තාන්සේ කියන කාරණය ගැන නොවෙයි. ප්‍රශ්නය, දෙපාර්තමේන්තුවේ සාමාන්‍යයෙන් වැඩ කරන වේලාවේදී වෙනත් යම් යම් වැඩවල යෙදීම.

ප්‍රේමදාස මයා.
(ශ්‍රී ලං. පිරිමෙතාස)
(Mr. Premadasa)

එහෙම නම් ඒක ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි; පරිපාලනය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ. ආණ. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිවලට විරුද්ධව, දේශපාලන බලපෑමක් වශයෙන් එම කටයුත්තෙහි යෙදුණ නිසා.

ප්‍රේමදාස මයා.
(ශ්‍රී ලං. පිරිමෙතාස)
(Mr. Premadasa)

ආණ්ඩුවක ප්‍රතිපත්තියෙහි, ක්‍රියා මාර්ගයෙහි වෙනසක් කරන්න බැහැ; දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) යම් නිලධාරියකුගේ වෙනස් කිරීමක් ගැන සඳහන් කරමින් එම වෙනස් කම ඇති කිරීමට වගකිව යුත්තා මා හැටියට චෝදනා වශයෙන් ඒල්ල කළා. මේ පොත මුද්‍රණය කළ නිසාද, මේ ගැන විවේචනය කළ නිසාද—

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)
(ශ්‍රී ලං. පෙර්නාට් සොයිසා—කොලොම්පුත්තෙහි)
(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

මා එහෙම දෙයක් කීවේ නැහැ; තමුත්තාන්සේ ඒ අන්දමට හිතා ගෙන තිබෙනවා පමණයි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තු

වේ සිට, මෙම ආණ්ඩුවෙන් වෙනත් නිලයකට පත් කළ, විශේෂ පුහුණුවක් ලබා ඇති මේ නිලධාරියා අවුරුදු තුනකට පසුව වෙනත් වැඩකට හදිසියේම මාරු කළේ මන්ද කියායි මා කලින් ප්‍රශ්න කළේ.

ප්‍රේමදාස මයා.
(ශ්‍රී ලං. පිරිමෙතාස)
(Mr. Premadasa)

හේතුව මම කියන්නම්.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.
(ශ්‍රී ලං. පෙර්නාට් සොයිසා)
(Mr. Bernard Soysa)

යම් කිසි කටයුත්තක් සඳහා විශේෂ පුහුණුවක් ලැබුවකු ඒ ස්ථානයෙන් වෙනත් තැනකට මාරු කිරීම වැරදි ප්‍රතිපත්තියක් බවයි මා පෙන්වුම් කර දුන්නේ.

දෙවන කාරණය, මේ පොත ගැන වග කියන්නේ කවිදැයි මා ඇසුවා. මේ අන්දමේ පොතක්, පිළිවෙත්වලට විරුද්ධ, පිළිගැනීමකට විරුද්ධ පොතක් පළ කිරීම හොඳ නැති බව පෙන්වා දුන්නා.

ප්‍රේමදාස මයා.
(ශ්‍රී ලං. පිරිමෙතාස)
(Mr. Premadasa)

එම පැහැදිලි කිරීම මගේ තර්කය සනාථ කරන්න වඩාත් ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. එතුමා ප්‍රශ්න කරනවා වෙනස් කළේ මන්ද කියා. යම් ස්ථානයකින් යම් නිලධාරියකු වෙනස් කරනවා නම්, මාරු කරනවා නම්, අදක්ෂතාවයට වඩා වැදගත් හේතුවක් පෙන්වන්න ඕනෑ කරනවාද? ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ගරු අගමැති තුමාත් සාක්ෂි දරයි, මේ පොත ගැන විවේචනය කරන්න බොහෝ කාලයකට පෙර බව, මාරු කිරීමේ තීරණය ගෙන තිබුණේ. පොත ගැන විවේචනය කරන්න පටන් ගත්තේ මාරු කිරීමේ කොලය ඇවිත් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් යන්න සූදානම් වී, යන හිතය ගායනා කරන කොටසි, දැන් තමුත්තාන්සේලාට පැහැදිලි වෙනවා ඇති ඒ පුද්ගලයා තමුත්තාන්සේලාට කියා තිබෙන්නෙ සම්පූර්ණ බෙරුවක් බව. මිනිසා බොරු කියන්න දක්ෂයෙක්. යටි යන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා නම් සමහර

විට මිනිසා ගැන නොදන්නවා ඇති, ඒත් දකුණු කොළඹ ගරා මන්ත්‍රිතුමාට සපයා තිබෙන තොරතුරු සම්පූර්ණයෙන්ම බොරු.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Bernard Soysa)

තමුත්තාන්සේ කීවා, ඒ පුද්ගලයා මා සමග පැයක් කථා කළාය කියා. පැයක් කථා කළේ නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Premadasa)

තමුත්තාන්සේ පැයක් කථා කළොත් ඒ මිනිසා ගැන මට වඩා කළකිරේවි. බොහොම කලින්, ඒ කියන්නේ මාසෙන් දෙකෙන් ඔය රාජකාරියට තේරුණා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Bernard Soysa)

අවුරුදු තුනක් සිටියා. තමුත්තාන්සේ සි මිනිසා ඔතැනට ගෙනාවේ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Premadasa)

ඒ නිලධාරියා ගෙනෙන ලද්දේ මා විසින් නොවෙයි. ඒ අවස්ථාවේදී මෙම අංශය අයත් වුණේ රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශයටයි. එදා වැඩ බැලීම සඳහා තාවකාලිකව කෙනකු පත් කර ගත්තා. ඔහු වැඩ බැලූ එක නම් ඇත්තයි. ඒ මිස වැඩක් කෙළේ නැහැ.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(*කලාත්‍රිති ආණ. ආණ. පෙරේරා*)

(Dr. N. M. Perera)

තමුත්තාන්සේ ලාගේ ආණ්ඩුව නොවැ එයා ගෙනාවේ?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Bernard Soysa)

ඒ වාගේම එයාට දුන්නේ සර්ව බලධාරී තීරයක්.

ප්‍රේමදාස මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Premadasa)

ඒක තේන්නම්, එයා කළ වැරදි වැඩ නිසා තමුත්තාන්සේ ලා අපට හුඟක් වෝදනා කෙළේ. වැරදි කරන මිනිසා ඒ වැරදි කරන තැනම තබා ගත යුතුද? වැරදි නිවැරදි කර ගන්නට ඕනෑ නැද්ද?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(*කලාත්‍රිති ආණ. ආණ. පෙරේරා*)

(Dr. N. M. Perera)

වැරදි හදන්න ඕනෑ තමයි. හැබැයි, වග කීම තමන් භාර ගන්න ඕනෑ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Premadasa)

ඔව්, වගකීම භාරගෙන තමයි, ඒක කෙළේ. දැන් එයා අපේ දෙපාර්තමේන්තුවේ නැහැ.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Bernard Soysa)

“ තමුත්තාන්සේගේ වැඩ හොඳ නැහැ ” යි ඔහුට කීවාද? “ වැරදි හරිගස්සා නොගන්නේ මන්ද? ” යනුවෙන් ඔහුගෙන් ඇසුවාද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Premadasa)

ඔව්, මාත් කීව්වා. ස්ථිර ලේකම්තුමාත් කීව්වා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Bernard Soysa)

ඔහුගේ පිළිතුරු ඇසුවාද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(*ශ්‍රී ලං. පෙරිමාදාසා*)

(Mr. Premadasa)

අපොයි ඔව්, එයාට පිළිතුරක් නෑ. කොහොමද පිළිතුරු දෙන්නේ? මගේ අවසරයක් නැතුව පිංතූර ගන්නේ කොහොමද? යනුවෙන්, ඔය යෝජනා ක්‍රමය ගැන සඳහන් කරමින් යටියන්තොට

[ප්‍රේමදාස මයා.]
 ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) ප්‍රශ්න කළා. ඔය යෝජනා ක්‍රමයේ හැම අවස්ථාවක් පිළිබඳවම පිංතූර ගෙන තිබෙනවා. ඔය යෝජනා ක්‍රමය ගැන පමණක් නොව හැම යෝජනා ක්‍රමයක් ගැනම එහෙමයි. මා ඒක නැතැයි කියන්නේ නැහැ. එහෙත් මේ පොත පළ කිරීමේදී වඩා සුදුසු විධියකට එය කිරීමට මේ නිලධාරියාට පුළුවන්කම තිබුණා. “ඔය විධියට නොවෙයි, මේක පිළියෙල කරන්නට තිබෙන්නේ, මෙන්න මේ විධියටයි” යනුවෙන් කියන්නට එයාට පුළුවන්කම තිබුණා. ඔහුට මේ ගැන මට කියන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැත්නම් එය නියම විධියට සකස් කරන්නට ඔහුට මාගේ කීපයක්ම තිබුණා. ස්ථිර ලේකම්තුමාට ඒ ගැන කියන්නට ඔහුට පුළුවන්කම තිබුණා. නුසුදුසු පත්‍රිකාවක් ප්‍රචාරය වන්නට යනවා නම් ඒ ගැන දැනුම් දීම ඔහුගේ යුතුකමයි. එහෙත් ඒ කිසිවක් කෙළේ නැහැ. මිනිසා කොහොම හරි පොත මුද්‍රණය කරවා ගන්නා. එය අපට දැන ගන්නට එව්වේත් ඔහු මයි. ඒ පොත නුසුදුසු එකක් බව කියා වෙන කිසි ලේඛනයක්, කිසි වාර්තාවක් නැහැ. ඉතින් මේ පුද්ගලයා නිශ්ශබ්දව සිට ඒ තනතුරෙන් මාරු කිරීමේ ලියමන යවනු ලැබුවාට පසුව, එතැනින් යන්නට ලැස්ති වී මේක විවේචනය කළා. ඒක හරි ද? ඒ නිසා මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට සපයා තිබෙන තොරතුරු සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි. පොත ගැන වගකීම ආත්තේ ඔහුට බව මේ පිළිබඳව ස්ථිර ලේකම්තුමා විසින් කරන ලද පරීක්ෂණයකදී හෙළි වුණා. තමන් යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුවක තමන් නොකැමැති නිෂ්පාදනයක් සිදු වෙනවා නම්, ඒ වාගේම ඒ ගැන තමන් නොදන්නවා යයි කියනවා නම්—එයාම සකස් කළ පොත ගැන එයාටම ඒ විධියට කියන්නට පුළුවන් නම්—මා කියන්නේ ඒ පුද්ගලයා ඒ තනතුරට සුදුසු නැති බවයි. ඔක. නොකියා වෙන මොනවා කියන්නටදැයි මා යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් අහන්නට සතුටුයි. දැන් ඒ පුද්ගලයා අපට යටතේ නැහැ. එයා ප්‍රවෘත්ති අධ්‍යක්ෂ ධුරයක වැඩ බැලීමටවත් නුසුදුසු බව මා කීවේ ඔන්න ඔය කියන ලද මේ ගැන සඳහන් කළ නිසයි.

කාරණා නිසයි. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා අද මේ පැත්තේ හිටියා නම් ඔය නිලධාරියාගේ ක්‍රියා කලාපය ගැන මීට වඩා හොඳ වචන පාවිච්චි කරමින් කථා කරනවා ඇති. පසින් ගසා දෙට්ට දමනවා යයි සථිර ලේකම්වරයකු ගැන සඳහන් කරමින් එදා එතුමා කීවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
 (කලාභිති ආණ. ආම. බෙරොරා)
 (Dr. N. M. Perera)

ඒ වෙන ප්‍රශ්නයක්.

ප්‍රේමදාස මයා.
 (කිලු. පිරොමතාප)
 (Mr. Premadasa)

ඔය තරම් වරදක් ඒ පුද්ගලයා ඒ වේලාවේ කර තිබුණේ නැහැ.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
 (කලාභිති ආණ. ආම. බෙරොරා)
 (Dr. N. M. Perera)

ඔහුට වඩා බරපතලයි; එයා දේශපාලන වැඩ කළා.

ප්‍රේමදාස මයා.
 (කිලු. පිරොමතාප)
 (Mr. Premadasa)

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා එදා කීවේ “He should be kicked out” කියලයි. මා නම් එහෙම වචන පාවිච්චි කෙළේ නැහැ. මැද්දේගොඩ සම්බන්ධයෙන් එවැන්නක් කීවා නම් පාර මැද තිබෙන ගොම තැම්බකට පසින් ගැසුවා වාගේ වේවි. අපේ කකුල්වලත් ගොම ගාගන්නේ මොකටද? ඒ නිසා මා නම් kicked out යනුවෙන් පාවිච්චි කෙළේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ පැත්තේ හිටියා නම් ඒ විධියට කියා වි.

කාරණය පිළිගන්නා බව දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද මැල් මයා.) කීවා.

මට මේ කාරණය විස්තර කරන්නට සිදු වුණේ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් මේ ගැන සඳහන් කළ නිසයි.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ. ආණ. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

තමුත්තාන්සේ කළ වැඩේ නිසයි, මා මේ ගැන මතක් කෙළේ. එසේ තැත්නම් මා මේ ගැන සඳහන් කරන්නේ නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

හරි වඩාත් නොවැ? මගේ ඩිපෝස් එක මොකක්ද? අපට මඩ ගසන කොට නිශ්ශබ්දව ඉන්නටද කියන්නේ? දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) මගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇසූ වාම මා නිශ්ශබ්දව සිටිය යුතුද? ඒ නිලධාරියාට මෙතැනට අවුත් පිළිතුරු දෙන්නට බැරි නිසාම මා නිශ්ශබ්දව සිටිය යුතුද? මා කාටවත් වෝදනාවක් කළා නම් එය වැරදි කියමු. මා කෙළේ මගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දීම පමණයි.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා නිලක් රත්නකාර මහත්මයා ගැන විවේචනයක් කළා. දැන් ඉතින් ඒ පුද්ගලයාට තිබෙන ඩිපෝස් එක මොකක්ද? මහජන මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට රත්නකාර මහතා ගැන තමන්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට තමුත්තාන්සේට අයිතියක් තිබෙනවා. මෙහිදී තම අදහස් ප්‍රකාශ නොකරනවා නම් වෙන කොහේදී ප්‍රකාශ කරන්නටද? එහෙත් රත්නකාර මහතා මෙහි නැති නිසා ඔහු ගැන නොකිය යුතු යයි තමුත්තාන්සේ කල්පනා කළොත්—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ. ආණ. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

අප තමයි ඒක කරන්න ඕනැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

එතකොට තමුත්තාන්සේලා වෝදනා කරන්නට ඕනැ. අප කට වසාගෙන තිකම් ඉන්නට ඕනැ. මේක පුදුම ප්‍රතිපත්තියක් නොවැ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ. ආණ. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

තමුත්තාන්සේලා ඒ අය බේර ගන්න ඕනැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

ඊට ඉස්සර අප බේරෙන්නට එපාය?

නිලක් රත්නකාර මහත්මයා ගැනත් සඳහන් වුණා. දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා, ඒ මහත්මයාට විශාල පඩියක් දෙන වාය කියා. එය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි.

ද මැල් මයා.

(ශ්‍රී. ඩී. ඩෙමල්)

(Mr. de Mel)

අනික් අයට වඩා ගෙවනවා.

ප්‍රේමදාස මයා

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

තමුත්තාන්සේ ඉංග්‍රීසියෙන් කළ කථා වේ සටහනක් මා ලග තිබෙනවා.

“Mr. Tilak Ratnakara is being paid a very high salary and has powers of the Director-General.”

ද මැල් මයා.

(ශ්‍රී. ඩී. ඩෙමල්)

(Mr. de Mel)

I did not say that.

ප්‍රේමදාස මයා

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

Then the hon. Member will have to have it erased from HANSARD.

ද මැල් මයා.

(ශ්‍රී. ඩී. ඩෙමල්)

(Mr. de Mel)

He has powers of vetting broadcasts.

ප්‍රේමදාස මයා

(ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

The hon. Member said that he has the powers of the Director-General. That is not correct.

[ප්‍රේමදාස මයා.]

Mr. Tilak Ratnakara is head of the Department of Economics, Vidyalanakara University. He is engaged by the Ceylon Broadcasting Corporation as its economic consultant on a contract of Rs. 300 a month. This is a didiculously low figure for a consultant. The average consultation fee paid to economic advisers in other corporations is Rs. 1,000 a month.

අපේ කල්පනාවේ හැටියට ඒ මහතා මේ කටයුත්තට සුදුස්සෙක් බව අප පිළිගන්නවා. ඒ නිසායි, අපි ඔහු ඒ සේවයේ යොදවා තිබෙන්නේ.

ද මැල් මයා.

(තිரு. ඩී. මෙල්)
(Mr. de Mel)

ඔහුද, ඒ පිළිබඳව ලංකාවේ ඉන්න නොමිමර එකේ පුද්ගලයා.

පූ. හා. 11.30

ප්‍රේමදාස මයා

(තිரு. පිරේමදාස)
(Mr. Premadasa)

The Member for Devinuwara gave certain figures relating to revenue from the Commercial Service. I must say that his figures are wrong.—[Interruption].

The hon. Member also said that artistes are being paid the same fees as they were paid many years ago. After the Ceylon Broadcasting Corporation was formed, according to the corporation's printed budget, annual payments to artistes have been raised to Rs. 1.2 million. When the hon. Member for Devinuwara was Director-General the amount set aside for artistes' payments, according to printed Estimates, was Rs. 800,000.

ද මැල් මයා.

(තිரு. ඩී. මෙල්)
(Mr. de Mel)

That is not the point. The hon. Parliamentary Secretary has missed the point completely. He is talking about the total payment. What is the payment to each artiste?

ප්‍රේමදාස මයා

(තිரு. පිරේමදාස)
(Mr. Premadasa)

The payment to each artiste has also increased.—[Interruption]. If the hon. Member is saying that we have a few favourites, that is all wrong.

ද මැල් මයා.

(තිரு. ඩී. මෙල්)
(Mr. de Mel)

I only said that the quantum of payment to artistes has not been increased.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරේමදාස)
(Mr. Premadasa)

I say that each artiste is now getting more than what he was getting earlier.

The hon. Member said that the revenue from the Commercial Service has fallen from Rs. 5 million to Rs. 1 million. I deny that. The actual figures are as follows :

1961-62	..	Rs. 3.6 million
1962-63	..	Rs. 4.5 million
1963-64	..	Rs. 4.0 million
1964-65	..	Rs. 3.6 million
1965-66	..	Rs. 3.2 million
1966-67	..	Rs. 3.1 million
1967-68 up to the end of July (the first year of the corporation) revenue has increased to	..	Rs. 4.3 million

We expect an all-time high this year by hitting a target of Rs. 5 million. The hon. Member for Devinuwara was Director-General in 1961-62. The fall in revenue from 1964 to 1966 was due to restrictions placed by the Indian Government on transfer of advertisement revenue to Ceylon.

Another point that the hon. Member made was that programme organizers, programme assistants, and announcers are being paid poor salaries.

டி. மெல். மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Not poor salaries. I want higher salaries for them.

சுபிரமதாசு.

(திரு. பிரமதாசு)

(Mr. Premadasa)

Because they are poorly paid—that is the inference. He wants higher salaries for them, because they are poorly paid.

டி. மெல். மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Their present salaries are not enough.

சுபிரமதாசு.

(திரு. பிரமதாசு)

(Mr. Premadasa)

In regard to announcers, the maximum has been increased from Rs. 667 (gross) to Rs. 900. Is that not enough? Are you satisfied? Programme assistants—the maximum has been increased from Rs. 797 (gross) to Rs. 900. Programme organizers—the maximum has been increased from Rs. 905 (gross) to Rs. 1,200.

டாக்டர். என். எம். பெரேரா.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The hon. Parliamentary Secretary is talking about the increase in the maximum of the different scales. What do they get?

சுபிரமதாசு.

(திரு. பிரமதாசு)

(Mr. Premadasa)

You want particulars in regard to each and every one?

டி. மெல். மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

When were these increases given?

சுபிரமதாசு.

(திரு. பிரமதாசு)

(Mr. Premadasa)

You did not raise that question.

டி. மெல். மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Are they effective now? That is the point.

சுபிரமதாசு.

(திரு. பிரமதாசு)

(Mr. Premadasa)

They will be effective from the 1st of October.

டி. மெல். மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

That is what I say. They are not effective now. I am talking of the present period.

சுபிரமதாசு.

(திரு. பிரமதாசு)

(Mr. Premadasa)

These are things we have formulated from estimates.

Then the hon. Member for Devinuvara said that there is a peculiar service called the 'S.S.' whose members are handpicked, and he asked, "What is their special job?" Did he think it was a secret service? The letters 'S.S.' stand for Studio Service and Security Service.

These employees were recruited through the Employment Exchange by the normal process of a Selection Committee—

டி. மெல். மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Not by Balasingham?

சுபிரமதாசு.

(திரு. பிரமதாசு)

(Mr. Premadasa)

Not by Balasingham. Balasingham is not an official in the Selection Committee. They were selected

[ප්‍රේමදාස මය.]

purely on qualifications set out in the schemes of recruitment. They had to comply with the requirements.

The functions of the Studio Service are to attend to the welfare and needs of artists who come to the studios. The job of the Security Service is to ensure the security of the studios.

Sir, the hon. Member knows the position that was prevailing at Radio Ceylon. When artistes came to the Broadcasting Station, there was no one to receive them and to look after their instruments. They themselves had to look after their instruments. Now, this Service is there to help the artistes. Artistes are received there. Their instruments are taken to the studio and they are looked after in the studio. These are facilities that are given to the artistes. I hope you will agree that that is a useful service.

The job of the Security Service is to ensure the security of the Broadcasting Station.

The hon. Member for Devinuwara also said that the popularity of Radio Ceylon has fallen very badly both in India and Ceylon. That is completely untrue. From India, where we used to get 5,000 requests a day, we now have 12,000 requests a day.

ද මෙල් මය.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Those postcards are manufactured inside Radio Ceylon sometimes.

ප්‍රේමදාස මය.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

I will tell you how we obtained these figures. A British company, which carried out a survey of listenership in India this year, has reported that Radio Ceylon has a listenership there of 69 per cent. The same British company carried out a

survey in Ceylon in 1966 and found that Radio Ceylon enjoyed a listenerships here of 49 per cent. A research survey by an independent research company undertaken this year has also shown that the Ceylon Broadcasting Corporation listenership has risen to 52 per cent which means that one in every two persons is listening to the C.B.C. So, this is not a postcard business; the surveys have been conducted by competent people.

Another complaint of the hon. Member was that the equipment is antiquated. This is quite true. The equipment of the C.B.C. was installed in 1950. Even at that time it was outdated in Europe.

Our most powerful transmitter was manufactured in 1938. Spares are no longer being turned out by the manufacturers. The C.B.C. has formulated a phased programme for the replacement of the outmoded transmitters and for re-equipping the studios. The total cost of this project which is phased over three years is Rs. 12 million.

Then he spoke of a disparity in salary scales. The salary scales of employees of the C.B.C. are not the arbitrary work of the Director-General or the Board. They have been arrived at after negotiations with trade unions for one and a half years; they have been scrutinized by the Treasury, by two Deputy Secretaries to the Treasury and the Secretary to the Treasury himself, before final approval.

Then the question of the future of the employees was raised by both the hon. Member for Devinuwara and by the hon. Member for Colombo South. The hon. Members said that the Broadcasting Department's employees feared that they may not be given posts in the Corporation. This is completely unfounded. The Hon. Prime Minister has given a categorical undertaking that every single employee of the Department will be

given a job in the Corporation with a 15 per cent increase in the gross salary earned by him in the Department.

දී මැල් මයා.

(තිரு. ඩී. මෙල්)

(Mr. de Mel)

That is not the answer to my question. I pointed out the fear of some that they would not get their jobs.

ජේ මදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

A particular job ?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

That is right.

ජේ මදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

I am coming to that. I hope the hon. Member listened to the hon. Member for Yatiyantota. He said that there were some inefficient officers in certain posts and that reorganization was necessary. If we go on placing these people in the same posts, we will not be able to do this reorganization.

We will ensure that they will be found employment and we will see to it that they will not get a salary below the salary level they are getting now. But in the reorganization, we cannot promise that they will be placed in the same posts they are in now.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. බෙර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

Nobody objects to reorganization. But the reorganization, if it is to avoid injustice, has to be on the basis of telling the person who is unfit that he is unfit, of giving him an opportunity of correcting himself, and then establishing the fact that

he is not suitable for the particular post. But here, in the process of transition from department to Corporation, you make use of the opportunity to do exactly as the board likes.

ජේ මදාස මයා.

(තිரு. පිරෙමතාස)

(Mr. Premadasa)

The hon. Member must realize that even now it is late. For one and a half years we were negotiating with these people. We are late. This is the best opportunity that we can have to make these adjustments. They would not get salaries lower than the salaries that they are drawing now. On the contrary, they will get 15 per cent more. Our difficulty is that the posts are not corresponding in relation to the reorganization that we have.

The question, "Why must officers apply for jobs instead of being absorbed?" was asked. "Absorption" could have been possible if the posts in the Corporation corresponded point to point with posts in the Department of Broadcasting. That is one point. But this is not so. The Corporation's structures are very different from the Department's structure, e.g., a post of Programme Assistant in the Department of Broadcasting does not appear in the C. B. C. structure. There are innumerable such instances. By asking officers to apply we enable them to apply for any job for which they are qualified. So, the assurance given by the Prime Minister will be fulfilled and honoured. There is no doubt about that.

සහාපතිතුමනි, හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) පුරුදු පරිදි භාෂ්‍යාත්මක කථාවක් කළා. ලංකාවේ වර්තමාන ඉතිහාසය වෙනස් කරන්නට කථා කරන එතුමා ලංකාවේ ඇති ඉතිහාසයන් වෙනස් කරන්නට පටන්ගෙන, පැරැකුම් යුගය හැඳින්වූයේ, මේ රට දුටුබයන්ට යටත් වුණු, රටම විනාශ වුණු යුගයක් හැටියටයි. එතුමා ඊට සාධක සොයාගෙන තිබෙන්නේ, දුටුබ මහත්මයාණු ලියු

[ප්‍රේමදාස මය.]
 පොතකින්. උන්‍යාහේ උසාවියේ නඩු
 වලදී තර්ක ඉදිරිපත් කරන්නේත් මේ
 විධියටද දන්නේ නැහැ. තමාට තර්ක
 කරන්නට සාක්ෂියක් ඕනෑ වුණාම, තමා
 ගේ රූපිය පරිදි කොහෙන් හෝ අතපත
 හා හොයා ගන්නා, දුටුව මහත්මයකුගේ
 පොතක් හොදයි. ඒ විධියට කොහෙන් හෝ
 පොතක් හොයාගෙන, අසුවල් දුටුව මහත්
 මයාගේ පොතේ මේ විධියට ලියවී තිබේ
 නවා යයි කියනවා. එතුමාට වුවමනා
 කරන්නේ පැරකුම් යුගයේ තතු නො
 වෙයි. ඩඩ්ලි සේනානායක යුගය, දුටුව
 යන්ට රට පාවා දුන් යුගයක් හැටියට
 ඔප්පු කිරීමට හිතාගෙන, පොත් සාප්පුවල
 ඇවිද හොයාගත්, දුටුව මහත්මයකු ලියූ
 පොතක් ගෙනාවා. දේශිය හෝ වේවා විදේ
 ශීය හෝ වේවා ඉතිහාසඥයකු ලියූ පොතක්
 හොයාගන්න එතුමාට බැරි වුණා. මිට වඩා
 පිළිතුරක් එතුමාට දිය යුතු යයි මා හිතන්
 නේ නැහැ.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාන්
 (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා), කොළොන්නාවේ
 ගරු මන්ත්‍රීතුමාන් (ටී. බී. ඉලංග
 රත්න මයා.) පිළිගන්නවා ඇති, ගුවන්
 විදුලි සංස්ථාව පෙම් ගී ගායනයටම වෙන්
 වී නැති බව. ටිකක් හිතා වන්න පුළුවන්
 නිබන්ධයක් පත්‍රයක තිබෙනවා, මා ඊයේ
 දුටුවා. ඒවා ලියන්න ඕනෑ. සතුවක්
 ලැබෙන එවැනි දේවල් ලිවීමට අවස්ථාවක්
 ලැබෙන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන් මේ දිනවල,
 වෙකෝස්ලෝවැකියාව සම්බන්ධයෙන්
 බොහොම බරපතල කථා අහන්නට
 ලැබෙන නිසා, ටිකක් විනෝදයක් හැක්කි
 විදින්න පුළුවන් දේවල් ලිවීම ගැන පත්‍ර
 වලට ස්තූතිවන්න වෙනවා.

මෙය මගේ ප්‍රතිපත්තියක් නොව, අප
 අනුමත කරන ප්‍රතිපත්තියක්. ඒ පිළිබඳ
 ගෞරවය ගුවන් විදුලි සංස්ථාවට හිමි
 වන්න ඕනෑ. කාලයක් තිස්සේ ආර්ථික
 අතින් පරිහානිය කරා අප ගමන් කළ
 නිසා, යළිත් රට නගා සිටුවන්නට අපට
 සිදු වී තිබෙනවා. සුළු දෙයකින් පවා
 අධෛර්යයට පත් වීම, ස්වාභාවිකයි. ඒ
 ගැන පුදුම වන්නට ඕනෑ නැහැ. දීර්ඝ කාල
 යක් විදේශිකයන්ට යටත්ව සිටි අප, ජාති
 යක් වශයෙන් නැඟී සිටින්නට වැයම්
 කරන යුගයක්, මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ

තමුන් නාන්සේලා ආණ්ඩුවක් පිහිටවී
 වත්, අපේ ආණ්ඩුවක් තිබුණත්, අපේ
 යුතුකම වැටී ඇති ජාතිය නගා සිටුවීමයි.
 ඒ සදහා ජනතා සිත්සන්න තුළ ධෛර්ය
 යක් උපදවන්න ඕනෑ. ඒ සදහා යම් යම්
 පියවර ගැනීම අවශ්‍යයි. ඒ උදවියගේ සිත්
 සන්නවලට ධෛර්ය දෙන්නට අපේ ප්‍රවා
 රක මාධ්‍යයෙන් අපට පුළුවන්කම තිබේ
 නවා නම් ඒ ගැන කිසිවකු විරුද්ධ විය
 යුතු නැහැ. ංද්‍යයෙන් වේවා, පද්‍යයෙන්
 වේවා, ගීතයෙන් වේවා, වන්නමෙන්
 වේවා, එම ධෛර්යය දෙන්නට පුළුවන්
 විය හැකියි. ඒ ගැන කිසිවකු විරුද්ධ
 වන්නේ නැහැ.

ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව කියා
 තිබෙන්නේ කුමක්ද? ගී තුනක් ගායනා
 කරනවා නම් ඉන් එක ගීයකට පෙම් රසය
 මුසු කළාට කමක් නැහැ. අනික් ගී දෙක
 රට වඩන රට නගා සිටුවන ගී දෙකක් විය
 යුතු බව කියනවා. ඒ අනුව හොද ලස්සන
 අදහස් දෙන්නට පුළුවනි. ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍යය
 ගැන ලොකු දැනුමක් ඇති යටියන්තොට
 ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්.
 පෙරේරා) සහ දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රී
 තුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) පිළිගන්
 නවා ඇති ඉංග්‍රීසියෙන් ලියා තිබෙන ලස්
 සන කාව්‍යවල මිනිසුන් උසිගන්වන, මිනි
 සුන් ධෛර්යමත් කරවන, අදහස් ගැබ් වී
 තිබෙන බව. අධෛර්ය වන්නට එපාය
 කියන එක ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍යයේ බොහෝවිට
 ගැබ් වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපේ
 සාහිත්‍යයෙන් එවැනි හැඟීම් දෙන්නට
 ඕනෑ. අපේ පද්‍ය රචනාවලින් සහ අපේ
 ගද්‍ය රචනාවලින් එවැනි හැඟීම් දෙන්නට
 ඕනෑ. අපේ ගීත රචනාවලටත් එම රසය
 මුසු කළාට ඇති වරද කුමක්ද? පෙම් ගී
 ගයන්නට එපායැයි කීවේ කවුද? රට
 වැඩෙන හැටියට පෙම් ගීයක් වුවත් ගයන්
 නට පුළුවනි. එසේ නැතුව එවැනි තහන
 මක් ඇත්තේ නැහැ. එවැනි පාලනයක්
 ඇත්තේ නැහැ.

පූ. හා. 11.45

අපි මේ යුගය ගැන කල්පනා කර බලමු.
 වැටී සිටි ජාතියක් නැගී සිටීමට පොර
 බදන මෙවැනි යුගයකදී ඔවුන්ට ධෛර්යය
 දෙන්නට වුවමනා කරන රසය සංගීත
 යෙන් වේවා, කවියෙන් වේවා, රචනයෙන්
 වේවා, කතාබහෙන් වේවා, ලබා දෙන්නට

ඕනෑම තමන් තාත්සේලා වේදිකාවලට නැගුණු පසු මොනවද කියන්නේ? මේ රට නගාසිටුවිය යුතුයි කියන එක නේද කියන්නේ? එසේ නැතුව තමන් තාත්සේලා වේදිකාවලට නැගුණු පසු සුන්දරියට පෙම් ගියන්නේ කෙසේදැයි මහජනයාට උගන්වනවාද? නැහැ. මේ රට නගා සිටුවීමට නම් මහන්සි වෙලා වැඩ කරන්නැයි කියනවා නේද?

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමතිවරයා වූ හැටියේම කරන ලද කථාව ඓතිහාසික කථාවක් වන බව කියන්නට කැමතියි. එදා එතුමා කිව්වේ නැහැ, අපි විකක් පෙම් ගියන්නට වුවමනාය කියා. එතුමා කී පළමුවන අදහස මොකක්ද? මම එතුමාගේ කතාව අකුරෙන් අකුරට අනුමත කරනවා. [බාධාකිරීමක්] මුදල් ඇමති හැටියට. අගමැතිතුමා අගමැති හැටියටත්, මට එතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා හැටියටත්, පෙම් ගිවලටම ගුවන් විදුලිය යෙදිය යුතුයයි කියන්නට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. අපි එහෙම තහනමක් කර නැහැ. එදා යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ කථාව මගේ වචනවලින් කෙටි යෙන් කියනවා නම් මෙසේයි: “යාළුවා, දැන් සෙල්ලම් කළා ඇති; මහන්සි වෙලා වැඩ කරන්නට ඕනෑ; අපට බෙනත් හාස් කමක් ගැන කියන්න බැහැ. මහන්සි වෙලා වැඩ කරන හාස්කම පමණයි කියන්නට තිබෙන්නේ.” ගරු සභාපතිතුමනි, ඔය කතාව අද ගුවන් විදුලි සංස්ථාව ගිත යෙන් කියන විට ඒ අය ඊට විරුද්ධයි. එදා යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වේ ඕකමයි. එම කටයුත්ත අද බොහොම ලස්සනට ගුවන් විදුලි සංස්ථාව කරනවා. මම ඒ ගැන ප්‍රශංසා කරන්නට සතුටුයි. මා සිතනවා යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා සිංහල සාහිත්‍ය රසය අගය කරන කෙනෙකැයි කියා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාත්‍රිති ආණ. ආය. ධරණා)
(Dr. N. M. Perera)

ඔය සින්දු දැන් අපිත් කියනවා.

ප්‍රේමදාස මයා.
(ක්‍රි. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර.)
(Mr. Premadasa)
බොහොම හොඳයි.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාත්‍රිති ආණ. ආය. ධරණා)
(Dr. N. M. Perera)
ඒ වෙන හේතුවක් උඩ.

ප්‍රේමදාස මයා.
(ක්‍රි. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර.)
(Mr. Premadasa)
යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා—

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාත්‍රිති ආණ. ආය. ධරණා)
(Dr. N. M. Perera)
“නැගි නැගි.”

ප්‍රේමදාස මයා.
(ක්‍රි. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර. ප්‍ර.)
(Mr. Premadasa)
“නැගි නැගි.”—ඒකත් මම කියන්නම්. දවසක් යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා “වැටි වැටි නැගිටිමු” යනුවෙන් සදහන් වී ඇති ගීතය ගැන මතක් කළා. එම ගීතයට තමන් තාත්සේ හරියට කන් දී නැහැ. මම දැන් ඒ ගීතය තමන් තාත්සේට මතක් කර දෙන්නට කල්පනා කර තමා. ඒ අනුව මා තමන් තාත්සේගෙන් අහනවා, ඒ ගීතය කුමන අන්දමේ එකක්ද යන ප්‍රශ්නය. එම ගීතය සුනිල් සාන්තගේයි. මෙන්න එම ගීතය ආරම්භ වන හැටි:

“දකුණ නැගෙනහිර බටහිර උතුරද එක කොඩියේ හෙවණේ—”

ගරු සභාපතිතුමනි, එහෙම කියන එක වැරදිද?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාත්‍රිති ආණ. ආය. ධරණා)
(Dr. N. M. Perera)
ඒක පරණ එකක් නෙ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරොමතාස)
(Mr. Premadasa)

තැන. ඒකේ තමයි ඔය “තැනි තැනි” කතන්දරෙන් තියෙන්නේ. විරුද්ධ පාර්ශ්වය කියනවා එක කොඩියක් යටතේ යට ගෙන යන්නට වුවමනා බව; එක භාෂාවක් යටතේ රට ගෙන යන්නට වුවමනා බව. එය සුනිල් සාන්ත ගිතයට නගා තිබෙනවා. මා එය තැවත කියමින් තමි.

“ දකුණ නැගෙනහිර බටහිර දකුරද එක කොඩියේ හෙවණේ එක ම දෑයක් වි—”

දොම්පෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) ඒක කියනවා. මෙන්න ඊළඟ හරිය :

“ එක ම දෑයක් වි, මහ බලයක් වි,
පෙරට ම යමු ලංකා
ලංකා—”

මොකක්ද මෙහි ඇති වරද? යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒක වැරදියි කියනවාද? මෙන්න ඊළඟ හරිය :

“ ඉපැදුණු අප හට ලක් පොළොවේ
සුරුවිල කම් උපතින් හුරු වේ
දක් වමු දස් කම් දස් කම් විස් කම්
විස් වමින් මුළු ලෝ

කන් දව කෙත් දව කොන් දව හුරු වි
වක් වන් අතා සුරු වි
විපත පවා සැපතට හරවාලා

පෙරට ම යමු ලංකා
ලංකා—ඉපැදුණු—

වැටුණත් තැනිටමු, වැටි වැටි තැනිටමු
තැන තැන යමු දියුණේ.”

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙමැති යෙදුම්වල තිබෙන වරද මොකක්දැයි මා අහනවා. තමුත්තාත්සේලා පැරදුණා. දැන් තැනිටින් හදනවා. අපින් පැරදුණා. එදා අපි මැරුවාය කිව්වා. අපි වැළඳුවාය කිව්වා. අපි පිටිවුවාය කිව්වා. එහෙත් අපි තැනිටිවා. මෙවුන් අතරින් එක්සත් ජාතික පක්ෂය

තැනිටින්තේම තැනැයි එදා කිව්වා. එහෙත් අපි කොහොමහරි තැනිටිවා. තැවතත් වැටුණොත් තැවතත් තැනිටිනවා.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. සොය්ලා සිරිවර්ධන)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)
දැන් අපි තැනිටින වෙලාව.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාත්‍රිති ආචාර්ය. ආර්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

මේ පාර තමුත්තාත්සේලාට තැනිටින් ත ඉඩ නොදෙන්නයි අපේ අදහස. එහෙත් පුළුවන් නම් මහන්සි වෙලා තැනිටින්. අපි ඒකට විරුද්ධ නැහැ. එහෙත් මේ ගිතවලට කන් දෙන්න.

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. පිරොමතාස)
(Mr. Premadasa)

“ වැටුණත් තැනිටිමු—”

වැනි වැනි තැනිටින අය තමයි ඔය පැත්තෙ ඉන්නෙ ඉතිරි හරියත් කියවත් නම් :

“ තැන තැන යමු දියුණේ
බාදාවලටද, බාදා ගෙන දී

පෙරටම යමු ලංකා
ලංකා—ඉපැදුණු—

විර විකුම් පෑ ආදී මුතුන් ගිය
පාර අපේ උරුමේ,
තැර ඔවුන් මග, සුර ලෙසින් වැදා,

පෙරටම යමු ලංකා
ලංකා—ඉපැදුණු—”

තවත් ගිතයක් කියවන්නම්. ඒකත් බොහොම ලක්ෂණයි. සිංහල භාෂාවේ ලක්ෂණයන් ශක්තියත් එයින් පැහැදිලි ලෙස මතු වී පෙනෙනවා. මෙය කොයි තරම් කදිමද? මෙයින් තැනිටින කල පරියක් යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) වෙත එවන්නට මම සතුටුයි. එය එතුමාට පාර්ලිමේන්තුවෙන් ගෙදර ගියාට පස්සෙ අහන්නට පුළුවනි.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
 (කලාත්‍රිති ආචාර්ය. ආර්. ටී. පෙරේරා)
 (Dr. N. M. Perera)

මම හැමදාම අහගෙන ඉන්නවා.

ප්‍රේමදාස මයා.
 (ශ්‍රී. ටී. ප්‍රේමදාස)
 (Mr. Premadasa)

මා කියවන්නට අදහස් කරන මේ ගීත
 යේ රචනය බෝල්ටන් අල්විස් මහත්මයා
 විසිනුයි. සංගීතය බබ්ලිවි. ඩී. අමරදේව
 විසිනුයි. දැන් මම එය කියවන්නමි :

“ නිවහල් සිතුවිලි සිතනා
 සිතක් උදාරයි—

නිවහල් නිමැසුම් මවනා
 ගතක් උදාරයි—

එවන් අසිරිමත් ජාතිය
 ජයෙන් උදාරයි—

යසෝ කැලුම් වර ජෝතිය
 පිනෙන් උදාරයි—

නිදා නොසිඳු යළි පිබිදී
 අහස බලන්නේ—

නවෝදයේ තෙද රැදි හිරු
 පිපි දිලෙන්නේ—

නිවහල් රස බත බුදිනා
 කටක් උදාරයි—

නිවහල් හැඟුමෙන් විදිනා
 දුකක් උදාරයි—”

මෙය කොයි තරම් උසස් ගීත ප්‍රබන්ධ
 යක් දැයි බලන්න. මෙය ඉංගිරිසියට එහෙම
 පරිවර්තනය කළොත් නොබල් තැන්ග
 පවා දිනා ගන්නට පුළුවන් වෙයි. ඒ තරම්
 රුවට, කදිමට, ලක්ෂණව සිංහල වචන පද
 මාලාවක් වචනයෙන් වචනයට දිය දහරා
 වක් වගේ අරුත් ගලා යන ආකාරයට
 සකස් කර තිබෙනවා. මේ විධියට ගීත
 රචනා කරන්නට පුළුවන් අය අපට
 ඉන්නවා. අමරදේව එය ගායනා කරනවා
 මම අහගෙන හිටියා; සංගීත සන්දර්ශන
 යේදී. එය අපට කොයි තරම් වටිනාකමක්
 ඇති දෙයක්ද? අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයාට
 මම කියලා තිබෙනවා පාර්ලිමේන්තු මන්
 ත්‍රීන්ට මෙය ඇසීමට රසවිඳීමට අවස්ථාවක්
 සලසා දෙන ලෙස. එසේ කළොත් පාර්ලි
 මේන්තුවේ රැස්වීම් වැඩ අවසන් වී
 ගිහිල්ලා අහගෙන ඉන්නටත් ගරු
 මන්ත්‍රීතුමන් ලාට පුළුවන් වෙයි.

ගරු සහාපතිතුමනි, මතු කරන ලද
 ප්‍රශ්න අතරින් තවත් එකකට පමණක්
 මේ අවස්ථාවේදී පිළිතුරු දෙන්නට
 කැමතියි.

ඉලංගරත්න මයා.
 (ශ්‍රී. ටී. ඉලංගරත්න)
 (Mr. Ilangaratne)

අවසන් ගමන ගැන?

ප්‍රේමදාස මයා.
 (ශ්‍රී. ටී. ප්‍රේමදාස)
 (Mr. Premadasa)

ගමනක අවසානය ගැන?

දෙවනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද මැල්
 මයා.) බටහිර ජර්මනියෙන් ආධාර ලබා
 ගැනීම ගැන සඳහන් කලා. ඒ ගැන ඇති
 තතු මම දැන් සඳහන් කරන්නමි. රුප
 වාහිණී වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නට
 රුපියල් ලක්ෂ පණහක් ජර්මන් සල්ලි
 වලින්—Deutasch Mark—දෙන්නට ජර්
 මන් රජය ඉදිරිපත් වුණා. ඉතින් ඒක
 නොපිළිගෙන ඉන්නටද කියන්නේ? අපි
 ඒක භාර ගත්තා. ඒ කාරණය ගැන ගරු
 අගමැතිතුමා කල්පනා කර සොයා බැලුවා.
 කොළඹ මධ්‍යස්ථානය කරගෙන රුපවාහිණී
 වැඩ පිළිවෙල ඇති කලා නම් වැඩිම මු
 ණොත් හැතැප්ම පණහක පමණ වට
 ප්‍රමාණයකට පමණයි රුපවාහිණිය විහිදුවා
 හරින්නට පුළුවන් වන්නේ. ඒ නිසා එතු
 මාගේ විශේෂ ඉල්ලීම උඩ ගුවන් විදුලි
 ප්‍රචාරය ව්‍යාප්ත කිරීමට ජර්මන් රජය
 එකඟ වී සිටිනවා. අඩුපාඩුකම් තිබෙන
 නිසා සමහර ප්‍රදේශවලට ඇහෙන්නේ
 තැනැයි තමුන්තාත්සේත් කියා තිබේ
 නවා. ඒක සම්පූර්ණ ඇත්ත. ඒ නිසා දැන්
 අපි ඒ මුදල් පාවිච්චි කරනවා, ගුවන් විදුලි
 සේවය රට පුරාම ව්‍යාප්ත වීමට. ඇත පිටි
 සර ගම්බද පළාත්වලට වුවත් ගුවන් විදුලි
 යෙන් හොඳට ශබ්ද මාර්ගය ඇති වන විධි
 යට ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවනි. මෙය
 රට යටත් කිරීමට ගෙන යන යම් ව්‍යාපාර
 යක් නොවෙයි. එවැනි ව්‍යාපාරයකට අපි
 ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. ඉඩ දුන් අය ඉන්
 නේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේයි. වෙකෝස්ලෝ
 වේකියාවේ ගුවන් විදුලියට තිබුණු
 නිදහස දැන් නැහැ.

[ප්‍රේමදාස මය.]

ප්‍රවෘත්ති නිදහස ගැන හබරුදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මය.) කථා කළා. දැන් ඒ නිදහසත් එහි නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් පෙඩරල් පක්ෂයත් අතර රහස් ගිවිසුමක් ඇතැයි කිව්වා ඉස්සර නම්. දැන් වෙකෝස්ලෝවේකියාවත් රුසියාවත් අතර ගිවිසුමක් තිබෙන බව පෙනෙනවා. තුබුණු ගුවන් විදුලි නිදහසවත් ප්‍රවෘත්ති නිදහසවත් ඒ රටේ නැති බව පෙනෙනවා. ඒ වාගේ දේවලට මේ රටේ ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. අපේ සටනේදී අප ඉන්නේ අප පමණක් තනිවම නොවෙයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් අපට උදවු කරන්නට ඉන්නවා. ඉතින් කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට ඇයි අප හය වන්නේ? හය වන්නට කාරණයක් අපට නැහැ. ඒ නිසා එකක් කියන්නට කැමතියි. ඇමෙරිකන් වොයිස් එකක් ගැනවත්, ජර්මන් වොයිස් එකක් ගැනවත් හය වන්නට වුවමනාවක් අපට නැහැ. මේ මුදල් පාවිච්චි කරන්නේ මේ සදහා පමණයි.

ප්‍රෙඩරික්-ර්බර්ට් පදනම ගැන සදහන් කරමින් මා සම්බන්ධ කර යමක් කියා තිබෙන නිසා ඒ ගැනත් කියන්නට කැමතියි. 1965 දී මා ජර්මනියට ගිය අවස්ථාවේදී ප්‍රෙඩරික්-ර්බර්ට් පදනමේ මධ්‍යස්ථානයට මා කැඳවාගෙන ගියා. ජර්මනියේ ප්‍රථම ජනාධිපතිවරයා උසස් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදියෙකු වශයෙන් හඳුන්වනවා. එතුමාගේ අභාවයෙන් පසු එතුමාගේ අදහස් පරිදි “ප්‍රෙඩරික් ර්බර්ට්” නමැති පදනමක් පිහිටෙව්වා. රටේ නොයෙකුත් කොටස් වලින් ඒ පදනමට ආධාර ලැබුණා. එම පදනමින් බලාපොරොත්තු වූයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇති කිරීමේ මාර්ගය පිළිබඳව දැනුමක් පුහුණුවක් ඒ රටේ උදවියට මෙන්ම පිටරට උදවියටත් ලබා දීම සදහා යම් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීමයි. හිටි ලර් බලයට පත් වුණ වහාම ඒ පදනම තහනම් කළා. මන්ද? ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපත්ති අනුව සකස් වූ පදනමක් නිසයි. එම මධ්‍යස්ථානය මගින් අද ප්‍රවෘත්ති කලාව, සමාජ සේවය, දේශපාලන ධර්මය, ආගම ධර්මය ආදී නොයෙකුත් කාරණා ගැන රට පුරාම ප්‍රචාරයන් ගෙන යනව. එම කරුණු පිළිබඳව විශේෂ විවේචනාත්මක සාකච්ඡාවල් ඒ මධ්‍ය

ස්ථානය මගින් කරගෙන යනවා. එම මධ්‍යස්ථානයට මා ගිය අවස්ථාවේදී මා කිව්වා, එවැනි මධ්‍යස්ථානයක් ලංකාවේත් ඇති කර ගැනීමට අපට උදව් කරන්නාය කියා. පක්ෂ හේදයෙන් තොරව, කොටස් හේදයෙන් තොරව, කාටත් එකසේ ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවන් අන්දමට ඒ මධ්‍යස්ථානයේ වැඩ කටයුතු පිළියෙල වී තිබුණා. ආසියාතික ලෝකය වෙනුවෙන් එවැනි මධ්‍යස්ථානයක් සිංගප්පූරුවේ ඇති කිරීමටත් තීරණය කර තිබුණා. මගේ විශේෂ ඉල්ලීම පිට ලංකාවේත් එවැනි මධ්‍යස්ථානයක් ඇති කිරීමට—එවැනි පදනමක් ඇති කිරීමට—උදව් දීමට ඒ අය එකඟ වූණා. ලංකා පදනම නමින් නීත්‍යානුකූල පදනමක් මේ රටේ පිහිටුවීමට දැන් ක්‍රියා කරගෙන යනවා. එම මධ්‍යස්ථානයෙන් කිසිම පක්ෂ හේදයක් නැතිව ඕනෑම කොටසකට ඕනෑම පක්ෂයකට ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවනි. ඒ මධ්‍යස්ථානයෙන් සිදු වන්නේ මේ ගරු සභාවටත්, රටටවත් විරුද්ධ වන වැඩ පිළිවෙලක් නොවන බව අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. එම මධ්‍යස්ථානයට හැම දේශපාලන පක්ෂයකම උදව් ආධාර ලබා ගැනීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මේ පදනම ගැන හොඳට දන්නවා ඇති. එතුමා ඈතුළු අනිකුත් හැම පක්ෂයකම නායකයන්ගේ ආධාර අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එතුමන්ලාගේ ශාස්ත්‍රීය කථා, සාකච්ඡා ආදිය ඇතුළත් කර ගෙන මධ්‍යස්ථ අන්දමට මෙහි වැඩ කටයුතු කර ගෙන යාමට දැන් ක්‍රියා කරනවා. මා ආචාර්යවරයෙක් කිව යුතු කරුණක් නම් එම පදනම ඇති කිරීම සදහා ගොඩනැගිල්ල සෑදීමට රුපියල් ලක්ෂ 25 ක මුදලක් අපට දීමට දැනටමත් අනුමත කර තිබෙන බවයි. කිසිම බලපෑමක් හෝ වෙන උදව් උපකාර ආදී කිසිම දෙයක් අප ගෙන් බලාපොරොත්තු නොවී ඒ මුදල අපට දීමට එකඟ වී තිබෙනවා. ගරු අග මැතිතුමා විසින් අක්කර 2 කින් යුත් රජයේ ඉඩමක් ද ඒ සදහා ලබා දී තිබෙනවා. සියලු දෙනාගෙන්ම උදව් උපකාර ලබා ගෙන ඒ මධ්‍යස්ථානය ඇති කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මඩගස්කරයේත් එවැනි පදනමක් පිහිටුවීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් කටයුතු කරගෙන

ඒ නිසා මේ පදනම ගැන කිසිම සැකයක් ඇතිකර නොගන්නා මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කථාව අවසන් කිරීමට මත්තෙන් තවත් කරුණක් කිව යුතුව තිබෙනවා. අපේ වගා ව්‍යාපාරය ගැන ලොකු විවේචනයක් ඇති වුණා. ගුවන් විදුලිය මගින් ප්‍රචාරය කරන සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් මොන සංඛ්‍යා ලේඛනද වැරදි කියා තමුත්තාන්සේලා විසින් පෙන්වා දුන්නොත් අපි ඒ ගැන පරීක්ෂා කිරීමට කටයුතු යොදන බව කියන්න කැමතියි. තමුත් මා එකක් කියන්න ඕනෑ. අප විසින් ප්‍රචාරය කරන සංඛ්‍යා ලේඛන සියල්ලම මධ්‍යම බැංකුවෙන් සපයා තිබෙන තොරතුරුවලට අනුව සකස් කර තිබෙන බව නිර්භයව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඊට පිටස්තර කිසිම තොරතුරක් ගුවන් විදුලිය මගින් සපයා ඇත්තේ නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.
(*திரு. இலங்கரத்ன*)
(Mr. Ilangaratne)

1964 සිට පටන් ගන්නේ නැතිව, 1965 සිට පටන් ගන්නේ ඇයි?

ප්‍රේමදාස මයා.
(*திரு. பிரேமதாச*)
(Mr. Premadasa)

අපි බලයට පත් වූයේ 1965 දීයි. අපි බලයට පත් වූ දිනයේ සිට අප විසින් රටට කර තිබෙන දේවලයි අප විසින් ප්‍රචාරය කරන්නේ. ඒ සම්බන්ධයෙන් පමණයි, අප මහජනතාවට කියන්නේ. ඒ නිසා අප විසින් නිකුත් කරන සංඛ්‍යා ලේඛන වැරදිය කියා යම් කෙනෙක් කියනවා නම් කරුණාකර මේ මේ සංඛ්‍යා වැරදිය කියා පෙන්වා දෙන්න. අපි මේවා ප්‍රචාරය කරන්නේ මධ්‍යම බැංකුවෙන් සපයන තොරතුරු අනුවයි.

කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) ගමනක අවසානය ගැන සඳහන් කළා. තමුත්තාන්සේලා ගේ ඉල්ලුම් පත්‍රය ලැබුණ විට ඒ ගැන කටයුතු කරන්නම්.

ඉලංගරත්න මයා.
(*திரு. இலங்கரத்ன*)
(Mr. Ilangaratne)

එය තමුත්තාන්සේලා ලඟ තවමත් තිබෙනවාද?

ප්‍රේමදාස මයා.
(*திரு. பிரேமதாச*)
(Mr. Premadasa)

තමුත්තාන්සේලා යන විට රැගෙන ගියේ තැත්නම් අපි ලඟ ඇති.

“26 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 16,229 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

26 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“26 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 16,229 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

26 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 16,229 for Head 26, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 26, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

7 වන සම්මතය. —ආර්ථික සංවර්ධනය— මූලධන වියදම, රු. 63,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி— மூலதனச் செலவு, ரூபா 63,00,000.

Vote No. 7.—Economic Development— Capital expenditure, Rs. 6,300,000

“26 වන ශීර්ෂයෙහි 7 වන සම්මතය සඳහා රු. 63,00,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

26 වන ශීර්ෂයෙහි 7 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“26 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 63,00,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

26 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 6,300,000 Head 26, Vote No. 7, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 26, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

27 வன ஶீர்பெய.— ப்ரவான்தி டெபார்தமென் துவ

1 வன ஶமீமனெய.—காரீய மன்கிலெ ப்ரெடீலெக பவீனவீ ஶஶ ஶநிகுந் டீமனா, ரூ. 11,90,142

27 ஆம் தலைப்பு.—தகவல் த்ரிணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிசுளும், ரூ. 11,90,142

HEAD 27.—DEPARTMENT OF INFORMATION

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 1,190,142

“27 வன ஶீர்பெயெகி 1 வன ஶமீமனெய ஶடெயா ரூ. 11,90,142 க இடெல ரூப லேவனெயெ ஶுதூலெந் கலெ ஶுதூய” ஶந ப்ரள்தெய விமெந லேந், ஶஶஶமீமனெ விெ.

27 வன ஶீர்பெயெகி 1 வன ஶமீமனெ ரூப லேவனெ யெகி கெவெஶக் ஶுபெயெவ திநிெ ஶுதூ யெகி திெயேலெ கரந லேடீ.

“27 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 11,90,142 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

27 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,190,142 for Head 27, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 27, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஶமீமனெய.—பாலெ ஶஶ்து—புநரூவெரீதந விெடெ, ரூ. 7,76,280

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலசெ செலவுகள்—மீணடுவரும் செலவு, ரூபா 7,76,280

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 776,280.

“27 வன ஶீர்பெயெகி 2 வன ஶமீமனெய ஶடெயா ரூ. 7,76,280 க இடெல ரூப லேவனெயெ ஶுதூலெந் கலெ ஶுதூய” ஶந ப்ரள்தெய விமெந லேந், ஶஶஶமீமனெ விெ.

27 வன ஶீர்பெயெகி 2 வன ஶமீமனெய ரூப லேவனெ யெகி கெவெஶக் ஶுபெயெவ திநிெ ஶுதூ யெகி திெயேலெ கரந லேடீ.

“27 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 7,76,280 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

27 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 776,280 for Head 27, Vote No. 2, be inserted in the Schedule,” put, and agreed to.

Head 27., Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன ஶமீமனெய.—பாலெ ஶஶ்து— இலெவனெ விெடெ, ரூ. 17,52,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலசெ செலவுகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 17,52,000

Vote No. 3.—Administration charges—Capital expenditure, Rs. 1,752,000.

“27 வன ஶீர்பெயெகி 3 வன ஶமீமனெய ஶடெயா ரூ. 17,52,000 க இடெல ரூப லேவனெயெ ஶுதூலெந் கலெ ஶுதூய” ஶந ப்ரள்தெய விமெந லேந், ஶஶஶமீமனெ விெ.

27 வன ஶீர்பெயெகி 3 வன ஶமீமனெய ரூப லேவனெ யெகி கெவெஶக் ஶுபெயெவ திநிெ ஶுதூ யெகி திெயேலெ கரந லேடீ.

“27 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 17,52,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

27 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,752,000 for Head 27, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 27, Vote 3 ordered to stand part of the Schedule.

ஶஶஶபநி

(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

The Sitting is suspended till 2 P.M.

டெவீலெ ரீவ ஶுதூலெலெ கெவெஶகெலெ ஶந் ஶிடுவன லேந் ஶ. ஶா. 2 வ நூவனெ பவந் வன லேடீ.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணி வரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

28 வன ஶீர்பெயெ.—ரூபய கெவெஶு பிடுலெ ஶுதூய வரெய

1 வன ஶமீமனெய.—காரீய மன்கிலெ ப்ரெடீலெக பவீனவீ ஶஶ ஶநிகுந் டீமனா, ரூ. 3,58,527

28 ஆம் தலைப்பு.—இராஜாங்க அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிசுளும், ரூ. 3,58,527

HEAD 28.—MINISTER OF STATE

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowance of staff, Rs. 358,527.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I move,

“That the vote be reduced by Rs. 10.”

The Hon. Minister of State referred to a number of subjects which come under his Ministry during the Debate on the Second reading of the Appropriation Bill. He told us on that occasion that it was not possible in the course of that Debate to go fully into the question of tourism, that the subject was somewhat unmanageable within the scope of such a Debate, and the Hon. Minister promised a fuller discussion of the subject in the Committee stage. But believing that that too would not be sufficient to do justice to this subject, the Hon. Minister indicated a desire to have a special debate and he even welcomed the proposal that a Select Committee of this honourable House might be set up for the purpose of studying this subject and making recommendations on the basis that many of the matters involved were not controversial and need not be treated as matters of controversy between the Government and the Opposition. I am very grateful to the Hon. Minister for the very helpful attitude he took in regard to the question.

The Hon. Minister also replied to some of the criticisms that had been made earlier in the course of the Debate, some remarks I had made myself in regard to tourism. And before I come to the question of tourism, I should like to deal with another subject that the Hon. Minister handles but only from a particular angle and on a particular matter, namely, the question of imports and exports.

I am aware of the fact that the Hon. Minister is animated by a desire to handle this department from the point of view of gearing it to the needs of industry and agriculture in particular and to see that the economy does not necessarily suffer on

the question of imports and exports. In implementing any such desire, the Hon. Minister as well as all hon. Members of this honourable House are aware of the fact that faced with the deteriorating foreign exchange position, deteriorating terms of trade—the balance of payments has been bedevilled by so many factors—the whole position of the new terms of neo-colonialism in the world today where prices of what we export get depressed while the prices of imports, in particular capital goods, continue to increase, in such a situation this is not a department, the handling of which can necessarily be a matter of comfort to any Minister, whatever the Government be.

Be that as it may, the Hon. Minister's policies in regard to imports and exports have been considerably modified by certain financial and fiscal policies of the Government. It is possible to go through the entire range of import items and export items and on that basis to make a detailed criticism in regard to the policies adumbrated in this department's activities as part of the policy of this Government. I do not propose to do that. All that I want to mention is that recent decisions to release a number of items for import under Open General Licence along with the bringing into being of the Foreign Exchange Entitlement Certificates Scheme, both following upon the devaluation of the rupee, which, of course, paralleled the devaluation of the pound in Great Britain.

All these matters have distorted the entire position in regard to imports and exports in such a way that it is a problem which requires far more study than the departmental officials themselves would have the time for. I do not want to combat the position regarding their ability or to state that they are not necessarily equipped for conducting such an investigation. I have no desire to insult anybody in the course of this discussion. But I would like to state that this is a field in regard to which

[මර්නාඩි සොයිසා මය.]

the impact of the various measures that had been taken do not appear to have been properly studied. To that extent the Hon. Minister is somewhat helpless. These matters are decided elsewhere. There is the Planning Ministry and the Ministry of Finance. I have no doubt, although the Hon. Minister would have been consulted in regard to these matters, he is more or less at the receiving end of policies determined elsewhere: in the Ministries of Agriculture and Industries, Finance and Planning. The melancholy fact remains that we in this hon. House, when we discuss imports and exports, while we may make criticisms of the general policy of the Government, have to direct our criticisms at the Hon. Minister's department in particular.

I have only one example that I wish to take up today and that is the question of the position that has arisen in regard to the prices of reading material imported from outside: newspapers, journals and books that are imported, whatever be the language. The price of all these things have gone up in such a way as to make it almost impossible for the person who normally bought these things to buy them any longer. The general position in regard to the imposition of the Foreign Exchange Entitlement Certificate Scheme and the decision to permit a certain number of imports O. G. L. was guided by the belief of the Government that there was a certain amount of money that had collected in certain hands; that there was a certain diffused prosperity throughout the country and that this money could be used to purchase these goods that are brought from outside. And so long as they are purchased on the FECS it will also mean that the revenue of the Government will increase. It was an attempt on the one side to provide opportunities of expenditure to persons who had collected money or were described by Government as having collected money, and on the other to take off a portion of that money

through artificially imposed higher prices, through the FEEC Scheme, and through devaluation, for the purpose of increasing the revenue of the Government.

If the original devaluation was an attempt to curb imports and the consumption of imports, then to that extent the FEEC policy ran counter to that and the O. G. L. policy ran counter to that because it was a method of encouraging imports in particular in regard to particular items. There was therefore a contradiction at the heart of Government policy. That does not mean that I necessarily grant the basic premises on which this policy is based. I do not myself see this diffused prosperity throughout this country. While I say that there may be money collected at certain points, prosperity for certain people, a minority of the people of this country, by and large the position in regard to prices has bedevilled the lives of the majority of our people. But even if the position of the Government is true and we accept that as true and correct, then there is this position that those who may have prospered under this Government's benevolent policies are not the people who wanted to buy these books that came from abroad, or purchase the journals that came from abroad or purchase the newspapers that came from abroad. They are not necessarily the same people. By and large the books that were required for purposes of advanced studies, for reading of a general character, reading in specialized subjects, reading from the point of view of general literature and so on; all these books that were required have now doubled and trebled in price and nothing that the booksellers themselves can do has in any way helped to ease the situation from the point of view of the persons purchasing them.

The position in any case in regard to the import of books was a very bad one. The question of allocating quotas on the basis of previous imports conservatively froze a certain situation which existed, which itself demanded

a change. The number of large importers of books is very small and there is a virtual monopoly. Some of the importers do not sell retail. There are wholesalers who determine themselves what books should be imported and act as a means through which these books reach retail traders in this country. There are some concerns that do the importing and selling themselves even on a retail basis. But that pattern required to be changed. It was not satisfactory that there should be a virtual situation of a monopoly in this country in regard to books.

I know of an importer in the Pettah who had a large quota given to him on the basis of previous imports and he determined what books were required. While I am not a person who likes to interfere with other people's reading, there is not the slightest doubt that since there was always a ready market for pornographic literature there was a tendency for that kind of stuff to be brought in. The Open General Licence Scheme, which was supposed to come in as a corrective to this position, has not broken the monopoly in any sense because the small retail trader was not in a position to compete in regard to imports from abroad.

A number of publishing houses from abroad have particular channels through which they deal with the public of this country, and while some of these firms have sent out people to investigate the market here and make recommendations in order to break the monopolistic channels, I doubt very much whether anything effective is being done in that direction.

අ. ආ. 2.15

My chief complaint to the Hon. Minister, who is also a book-lover and reads quite a lot of books, is that book prices are too high and it is impossible for a person who wants to read today to be able to spare the money that is required in order to keep up with the prices that are demanded. I want to ask the Hon.

Minister—I have asked him this several times even before—to do something in this matter. Weeks and weeks have passed and the situation has got worse instead of getting better. What I have said about books applies to journals and newspapers also.

I want to draw the attention of the Government to one particular fact. This Government is anxious to teach more and better English, they say. The Hon. Minister of Education is particularly anxious to do so. Now, if that is the objective the Government has, and the principal purpose that it has in mind is that of keeping Ceylonese within the wide streams of knowledge from abroad and with cultural trends throughout the world, in order that we may enrich ourselves by that contact, then this increase in the price of books and journals and the other blow that was struck by the budgetary proposals, namely, to remove the tax relief that was given in regard to subscriptions paid by people to societies abroad from which they obtained journals and the like, have acted in a contrary direction. Far from increasing Ceylon's contact with streams of information, technical knowledge and the like in the world, we are cutting ourselves off.

To buy a journal of political interest today, or a journal devoted to the study of economic problems, is an extremely difficult thing. A person like myself, or a person in the same situation, who can only spare just so much money a month for the purchase of journals, finds that the number he can purchase is very, very small.

The reading facilities are not necessarily available even in the library services in our country for they are not so very developed. The Public Library and the Library of this House are the two sources available here in Colombo, apart from the Colombo Museum Library.

The Public Library, despite all the efforts of the Colombo Municipal Council, cannot serve the purpose for

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

which it was really intended. Today you find that the lack of facilities provided by the universities has driven a number of students to avail themselves of the Public Library as a place of study. I do not blame them. Those poor students have nowhere else to go. From the point of view of the common citizen, for whose benefit principally the Public Library was intended, the development of the facilities there can hardly be described as adequate.

The situation is no better in regard to the library in this House. Although it is possible to get a book you are interested in purchased by the Librarian here, it is not a satisfactory position that exists.

That is in regard to persons like ourselves. In the case of the public at large, the situation is very bad indeed, and that is why I think the Hon. Minister must not put a premium on ignorance by the measures that have now resulted in this increase in the price of books and journals.

I know that representations have been made by booksellers, readers, various associations, cultural associations and the like, but they do not seem to have produced any visible impression upon the Government, for no change has come about.

The maintenance of cultural standards in this country, the requirements of development in this country, the supply of technical information that our people require—all these things demand that there should be no increase in the price of books and journals. I have to plead with the Hon. Minister, who is principally concerned with the import of books, to take the necessary measures in order that this subject may be properly handled and the prices brought down.

The major concern of the Hon. Minister is tourism. When we discuss tourism here and at this level, we are all in the position of amateurs. The

Minister himself confessed on a previous occasion that he is an amateur in this field. We are in the same position; we have no specialized or professional knowledge of any of the matters that go to contribute to a successful tourist trade. My complaint is that it is not only the case that we, as legislators, are amateurs—we are amateurs in practically every field—but that those to whom tourism has been entrusted, the Tourist Board, appear to be groping in the dark. That body also consists of a number of amateurs, who are very enthusiastic and very sincere in their desire to see that tourism develops—I have not the slightest doubt about it—but the position remains that, while undoubtedly they are making every effort to learn, we are in the position of having spent several millions of rupees on a number of matters, and when we ask the basis on which this money was spent they have so many conflicting positions and conflicting estimates that it is difficult to have any confidence in the plans and intentions of the Tourist Board today. As I said before, I am not doubting their enthusiasm, I am not doubting the sincerity of their desire to see that tourism is properly developed.

When the Hon. Minister replied to me on the last occasion, I believe he read a paper that had been drafted for the purpose of the reply. One of the statements he made was that I had adopted a new method of evaluation, namely, that of relating the return in any year from tourism to the investment of that year. I grant that from the point of view of estimating returns from an investment, that would be incorrect. But from the point of view of estimating what is put in in any year and what is obtained, it is correct and relevant; there is nothing intrinsically wrong in it. But even if the Hon. Minister's argument is accepted and we proceed to judge the returns on tourism on the basis of investment over a period of time, then we are in the situation that in the pre-1965 period, the years regarding which I spoke, there was a relatively low investment in tourism

with a higher return. Today, if you take the Central Bank figures and take the outflow and the inflow, we are in a deficit situation of Rs. 19 million. If you leave that aside and say that the Central Bank figures on this matter are not completely realistic when you want to judge tourism and we are young as a tourist country to have these rigorous standards used for the purpose of evaluation, then, if you really want to find out whether we have a sufficient profit from tourism or not, you have to wait until these plans really fructify. I will grant that for the moment. But let us take the investment of Rs. 18 million and ask: What has been the return over the past few years? I am afraid it is not possible to have much confidence in regard to the outputs on the present rate of inputs in the tourist field when we take the various projections that have been made.

The Hon. Minister himself was guilty of a small error when he said in his Second Reading speech at column 1761, Volume 80, HANSARD of 19th August 1968, that there was a forecast in regard to airline passengers of 390 billion in 1975 and 900 billion in 1980. This is what the Hon. Minister said :

“It is said that in 1966, 85 million people travelled and spent 13 billion dollars. In 1966, 200 million travelled by air; in 1975 it is expected that the number travelling by air would be 390 million; and in 1985 the number is expected to go up to 900 million.”

That is not correct. These figures relate not to passengers but to revenue miles. To say that a bus travels so many revenue miles and to say that it carries so many passengers is not the same thing. This was a small error that has crept into the Minister's speech, perhaps as a result of a slip-up on the part of his advisors. However, we will leave a small matter like that aside. The Hon. Minister was good enough to give us a summary of the feasibility study of a number of companies.

It was only the Hon. Minister who accompanied his Second Reading speech with a real gift to this House.

I must take the opportunity of thanking him for the gift although, as far as the diary was concerned, it was several months too late. All the booklets that were given to us were very well produced and the get-up is certainly something on which he must be congratulated. But there my congratulation stops.

In regard to input and output we find that there are so many contradictions. If you take Phase I, 1967-72, there is said to be Rs. 181 million to be spent for building 1,400 new rooms and for renovating 600 existing rooms. So by 1972 we are supposed to have 2,000 rooms to be fully used for the purpose of developing tourism. Now on that projection what is the number of tourists we must have? We must have 55,000 to 70,000 tourists. But when out of this 55,000 to 70,000 tourists you will have to make an allowance for a number of persons who come here and who do not use hotels—like the Hon. Minister's Maldivians; I have not the slightest objection to their coming here; we welcome them; we welcome their fish and other products that they bring here—when on the basis of international deficiency of tourists you include the Maldivians, you include the Indians who come here the majority of whom do not necessarily use hotels, then even on this tourist projection the inflow of tourists does not appear to be sufficient to meet this hotels capacity that he talks about. Even if you take this figure 55,000, it is only half of what the Tourist Board itself has estimated, namely, 102,485 tourists by 1972. So that, this figure within the range of 55,000 to 70,000 is still only half the figure that the Tourist Board itself set as a projected figure. If that is halved then it means that the error is 100 per cent. The margin of error is not just a margin. It is a 100 per cent error that has been made in the calculations.

On the basis of this input of Rs. 181 million what are the gross receipts? The anticipated gross receipts is Rs. 64 million. Then out of these gross receipts of Rs. 64

[බර්නාඩ් සොයිසා මහ.]

million you have to make an allowance for amortization payments. You have to make allowances for loss of revenue on the basis of the customs duties and inland revenue. If you make allowances for all those things I am afraid that the net receipts which are now estimated at Rs. 39 million will drop to something even lower than that, particularly if you take the amount lost in customs duties and inland revenue on the basis of the present taxation laws. That is the figure that can be worked out.

The Chairman of the Tourist Board wrote an article when the Katunayake Air Port was opened, in which he stated that receipts by 1973 from tourism would be in the neighbourhood of Rs. 150 million, when in fact on the Tourist Board's own figures the net receipts will be something in the neighbourhood of Rs. 39 million or less. I do not know how it is possible to write an article and state that you are going to earn Rs. 150 million by 1973 on tourism.

අ. ආ. 2.30

There are several feasibility studies and project reports, each contradicting the other. Now on which do we go? Take Phase II, 1973-77. An additional 4,000 rooms are to be built at a lower average unit cost of Rs. 50,000 per room. The World Bank estimates the average cost at Rs. 65,000 per room while the Tourist Board has made an estimate at Rs. 114,000 per room. But your feasibility report gives the figure at Rs. 50,000 per room. Which of these reports do we accept? Which is really going to be acted upon?

On a total outlay of Rs. 200 million on hotels only what else are you going to spend? It is not enough only to build hotels. The hotels have got to have an infrastructure of a particular kind. This is not the infrastructure which you require for normal industrial development or anything else. You require a specialized kind of infrastructure.

certain sections of which would be of a specialized nature. What is your input in regard to that?

You may build your hotels on this projection. How much more are you going to spend? Are you going to provide yachting facilities, bathing facilities, a number of things of that kind? And if you do so you have to spend money. There is an investment there. What are your figures in regard to that investment.

On the basis of the phase II input, what is your estimated output? Gross receipts of Rs. 146 million. If you allow for the amortization payments and servicing of loans and so on you get a net receipt estimate of Rs. 94 million. I say it is less than that because once again you have to make allowance for loss of revenue, loss of taxation, loss of customs duty and so on. And again you find that there is, in fact, a one hundred per cent exaggeration on the part of the board in regard to their own figures.

On this report you have an estimated net receipt of Rs. 94 million. But there were two figures given by the Tourist Board earlier: Rs. 250 million on one occasion and Rs. 200 million on another occasion. If you take even the figure of Rs. 200 million, it is one hundred per cent out. There is a one hundred per cent. error, if you compare one figure with the other.

There are several factors attendant on tourism in regard to which nothing has been done. One is in regard to the foreign exchange blackmarket. This was mentioned several times. The Hon. Minister himself mentioned it. So many people have talked about it, but very little is done about it. Even those who were propounding the FEEC scheme do not for a moment pretend that the scheme is in any way an answer to the foreign exchange blackmarket. They say it is not. It has not in fact met that situation at all.

There was a theory in regard to differential rates of exchange, but the differential rate of exchange

imposed through the FEEC scheme have not met the situation. I do not know, nor have I examined, the proposal for a separate tourist exchange rate, but the FEEC scheme when applied to tourism has not produced very valuable results. In fact, in regard to its operation, for the first few weeks there was a paper which spotlighted an example where a tourist took away more than he brought in by operating on the FEEC scheme on the basis that the money brought in was exchanged according to the FEEC scheme and the money taken away was changed into foreign currency on the normal rate of exchange. That tourist profited from his stay in Ceylon and not the Government of Ceylon.

The other factor in regard to tourism is the gem racket which has also been mentioned before and in regard to which nothing has been done. I do not know whose business it is to attend to the matter. It may not be that of the Hon. Minister himself. But since he is also the Minister for exports if he finds that there is a loss of nearly Rs. 300 million a year on the smuggling of gems then it is time to see that something is done about it, and perhaps the Hon. Minister himself has to concern himself with doing something in order to prevent this racket.

During these 18 years that Government commenced taking notice of tourism, from somewhere in 1948 up to the setting up of the board in 1965—maybe before that also, because we had a Trade Commissioner in Bombay who was also brought down for the purpose of looking after tourist affairs here—there was an expenditure of Rs. 9.3 million, and apart from leakages in the black market, apart from the gem losses, and so on, there was an income of Rs. 124 million. That is nothing very much in the history of a country over a period of 17 to 18 years, but it compares very favourably with the deficit position of today.

We must attend to these problems. First, we must acquire the correct know-how in regard to tourism and its exploitation, because, however enthusiastic an amateur may be we cannot do without the kind of expertise that is necessary to make profits in this sector. Since this is largely a speculative matter, it becomes more necessary that people be correctly informed, because speculation should not be wild when we deal with the country's finances.

On the forecasts of air traffic also we are making a big mistake. It has been mentioned before that we are competing for a small share of 0.3 per cent. of the world tourist traffic that comes to South East Asia. Iran, Afghanistan, Pakistan, India, Nepal and Ceylon are all competing for this .3 per cent. That is the situation today, and unless we claim to be able to break into the tourist market of the Caribbean, Latin America, the Americas and Europe, including countries like Yugoslavia with a vast Adriatic seaboard that carries a large tourist potential, there is not going to be a substantial increase.

Of this .3 per cent, what do we expect to get and what is the projected increase on a world scale on the basis of the development of air traffic? If you take the development, on the one side, of jumbo jets, the 250-passenger air buses for short routes, and if you take the development, on the other side of the supersonic, which estimated to travel at 1,400 miles per hour as against the present speed of 600 miles per hour, the travelling time will be much shorter. We do not know whether Ceylon will be on that route at all. Even with the newly developed airport, whether Ceylon will be on that route we do not know. There are other places on a much shorter travelling time. There is Karachi and also Bombay. We do not know whether Ceylon will be taken in.

Even if they take Ceylon in, what do the air companies estimate the increase in air traffic to be on this basis? The increase expected is 2.2

[බර්නාඩ් කොයිසා මහ.]

million passengers by 1970, and if you take that figure of 2.2 million passengers by 1970, I do not see the basis for this expected increase of travellers through Ceylon. The projected increase certainly seems to be very far out in the basis of what the air companies themselves say.

The Feasibility Report, at page 14, says that by 1965 there were 200 million air travellers throughout the world, and the passenger miles, which is quite a different thing, forecast for all airlines is 390 billion in 1975 and 900 billion in 1980. Those are passenger miles and have nothing to do with the actual number of passengers.

Look at these three estimates. Mr. Chibb, who was here, and the Tourist Board estimated, by 1976, 210,019 tourists and an income of Rs. 250 million. The Feasibility Study, a summary of which the Hon. Minister gave us, estimates 307,000 tourists and Rs. 800 million by 1976. A very optimistic figure! The World Bank Study estimates the figure at 55,000 to 70,000 tourists by 1972 and Rs. 39 million net earnings from tourism. Which is correct? The Tourist Board and Chib give the figure 210,000 by 1976. The Feasibility Report gives the figure 307,000 by 1976. The World Bank Study gives 55,000 to 70,000 by 1972—even on a percentage increase for the next four years you still do not get 210,000. Which is correct?

On the basis of the returns, in 1976, according to the Tourist Board's earlier estimate, it is Rs. 250 million, later corrected to Rs. 200 million. The Feasibility Study estimates a return of Rs. 800 million. The world Bank thinks that by 1972 the net return will be Rs. 39 million. Which of these sets of figures is correct? On which are you operating? Is the Hon. Minister going on the World Bank estimate, or on what Mr. Chib and the Tourist Board once estimated, or on his Feasibility Study Group's estimate? They are all at loggerheads. And we are only amateurs. The Minister and I are complete

ignoramuses in this field. I do not know whether the Hon. Minister would like to be described as an ignoramus; I am. I do not know anything about this matter. We can only study the documents given to us and then try to find our way, try to see where exactly we are going.

අ. නා. 2.45

On this basis, I am having doubts about the Minister's plans—about his 9 hotels in Colombo, 7 hotels in Trincomalee, 1,395 rooms in the south coast, 1,150 rooms in the ruined cities areas, 250 rooms in the hill country, and 485 rooms in the outstations.

what are you going to do with all this? Is this projected expenditure tied up to real and proper estimates? we have three different estimates. To which is all this geared?

We cannot contemplate a situation in which the country's resources are wasted on some projects which are not going to produce results. You cannot have unlimited inputs into some thing without expecting something in return. And what is it that you expect in return. That is the 64,000 dollar question.

If you make a study of the figures in regard to air traffic for 1966-67 and the receipts, none of those figures bears out any of these estimates that have been made. We have to rely on air traffic for quite a long time to come on account of the longer route *via* the Cape which ships from the West have to take because of the closure of the Suez Canal. It is true that the air lines absorb some of the shipping traffic that is lost on account of the longer route but not all of it. But even if the air lines absorb all this, the figures given do not necessarily leave much room for belief that these projections are quite correct.

The Tourist Board Bill was passed by this House in order to give the Minister the legal weapons he required in this struggle, to arm him properly to see that the proper things are done. I wonder how far the Minister's Board has been able to

operate in that sense after that Bill became law. What has happened? The Hilton project collapsed and ended in a dismal failure. The results were dismal. That is one thing.

While I certainly have the greatest regard for the architect who has been handling the renovation of some of these resthouses and who has done his bit towards the promotion of tourism abroad in Hawaii on behalf of this country, while I have a lot of admiration for him as an individual, I must complain that the rate of construction that the Hon. Minister expects even in regard to fulfilling the building programme within the phases set by him in his development plan has fallen very much behind on the time schedule.

How many rooms have you renovated on your building project? The progress that has been made does not leave much room for belief that these things are coming right in the end somehow.

Then there is the Hotels Corporation. I dislike discussing the Hotels Corporation or any of these things because it is very often mistaken for a criticism of individuals. I am far from that field. I am not here engaging in or trying to engage in a criticism of the capacities or talents or the misapplication of talents on the part of individuals. But the World Bank comments on the Hotels Corporation are not very flattering. The Hon. Minister himself knows that. The Hon. Minister did not contest what I stated on this subject in the Second reading Debate.

The Hotels Corporation has earned a profit it is true, but the profit shown is not out of the hotels services; it is out of money lending. The Hotels Corporation earned a profit by obtaining a bank loan and lending it out to certain persons at a higher rate of interest for the purchase of cars. That is how it has made a profit. The Hotels Corporation profit comes from usury. Profits from usury are not the same thing as profits from hotels. The Hon. Minister did not contest that fact.

Our hotel services are still not geared to a proper study of the subject. I know we have a Hotel School that commenced in the time of the last Government. The Hon. Minister took it over. There were some experiments in interior decoration carried out there. Various artistic departures, various artistic endeavours, in the direction of cubism, and futurism and so on, were made and abandoned. Everybody who went there during the day time were kept sufficiently enlightened and culturally stimulated as a result of their visit. And if anyone went there at night, they probably went off drunk because they thought they were coming in for an attack of *delirium tremens*; and to that extent there might have been a slight drop in the liquor consumption at the hotel school, which also would have resulted in a loss of revenue.

Apart from these artistic experiments, I do not want to be thought to be criticising the good lady who runs the place. The persons there are all very helpful where visitors are concerned. But you have put a number of your waiters in fancy dress at night in particular, and, as I said before, a friend of mine who went there in a multi-coloured bushshirt was summoned by another visitor and had an order placed with him for a drink. Not that I object to that.

The Hotel School has departed far from the original objective, from what was originally intended by the expert who came out here. I do not know whether he was Swiss or German. I believe he was a Swiss. But this has gone far from what was originally intended. On whose advice this departure has been made I do not know. When I said that it was on the advice of Mr. Chib that the departure was made, that was contested and I was told that he had nothing to do with this.

Do you know that Mr. Chib's greatest achievement in this country was to increase during his time the number of tourists who went from

[බර්නාඩ් සොයිසා මහ.]

Ceylon to India? The number of tourists that went from Ceylon to India increased remarkably during Mr. Chib's time.—[Interruption]. No, the correct figures. The tourists who went from Ceylon to India, not those who came from India to Ceylon, increased. His figures included Indians who came here, the T. R. P. holders and so on. I do not see on whose advice the original project was distorted. But, as far as those young people who chose hotelling as a career are concerned, I am sorry for them. I think it is unfair by them not to allow them a proper kind of training that should have been given to them in cooking, in waiting, in providing all the other services that the personnel of a hotel are expected to provide.

That there is a potential within the .3 per cent of world tourists that come to South East Asia, that there is a certain potential for increasing our own earnings within that figure, I do not doubt. How far we can develop in order to provide counter attractions to the tourists from the Adriatic, the Caribbean Islands and Latin America, I do not know. It may be possible to cut into that. Those centres earn something up to 94 per cent of world tourism, from tourists that go into those centres. America, Europe, Latin America command 94 per cent of world tourism. It may be possible on a very high development to cut into it, but the kind of services that seem to attract tourists, I do not think the Hon. Minister of State will want to permit. Perhaps he may say that Yugoslavia has done it, Czechoslovakia was doing it, there are certain countries like that where they have night clubs, strip-tease acts and all the rest of it; but I do not think the Hon. Minister of State would want to do those things here. And I am afraid that, with the standards that operate in our country, the public in this country would not like it or tolerate it or permit it.

So, we are left with an attempt to secure a tourist potential within a different kind of attractions and that

is by developing our beaches, the various tourist attractions, the attraction that you can get by exploiting the sea, apart from the beach, deep sea fishing, sailing and so on. Our ruined cities, the archaeological attractions that we have, the diversity of vegetation and climate in which we are so rich within a range of 70 to 100 miles from the coast—we are blessed with these things—are our potential which we can use, but even with ordinary simple things we do not make a good start.

Then we have the old bathing wells at Trincomalee. What attempt has been made by the Tourist Board either to develop them or to encourage anybody else to do so? We have the fresh water spring by the side of the sea at Keerimalai in the North. What has been done to develop it as a tourist attraction? It has lost whatever religious significance it had, the most irreligious behaviour is indulged in at that spot by some people, not everybody. What could be done or what has been done in regard to exploitation of places like that? The Hon. Minister was very anxious to develop the view that was to be had from the Kandyan Climb. He wanted to clear the shantiboutiques from that spot on the Kandyan run because it provided a beautiful view of the hill country, and he thought it would be an attraction for tourists. He wanted to use the powers conferred upon him by the Tourist Act in order to clear up that place. No action is apparent as far as these things concerned. We are still making projects. We have made wonderful plans. We have spent a lot of money. The very people who are the custodians of the taxpayers money in this regard, all honour to them for their sincerity, as I said, for their devotion to this purpose and for their enthusiasm. But when you have so many different estimates of what you are going to get, what you are going to do on the basis of what you are going to get in 1972, what you think you can get in 1972 or 1976, how much you can earn on that basis—and

the inputs have multiplied from actual moneys spent to all the invisibles that are tied up; there is revenue loss on Customs duties, revenue loss by way of inland revenue on the concessions given; your five year tax holiday, your fifteen year tax holiday given in regard to hotels—it is time to sit down and think out carefully, what exactly is the correct projection.

අ. ආ. 3

Now in that matter the Hon. Minister and the board have this difficulty. We began with appointing a Trade Commissioner as the Director of Tourism in this country, Mr. Annesley de Silva. He was a very clever man. He wrote well. He had some very good ideas on the subject and during his time he did very well. Then the age of civil servants came. They were very good civil servants. We had Mr. D.C.L. Amarasinghe, who produced some very good photographs which are still used for propaganda purposes and for decorative purposes. But during his time I had the melancholy duty of complaining that the expenditure involved in this entire photographic project was not in any way economical, that it was unduly large. He had a number of good ideas—I have no doubt about it—but we had to get down an architect for the particular purpose of constructing a ceiling in a resthouse. Then he went away. They come and they go. Mr. Amarasinghe went away and Mr. Derrick Aluvihare took over. Mr. Amarasinghe went to the Treasury and from there to agriculture and now, I believe, he is handling milk after getting out of the public service. Mr. Derrick Aluvihare has gone from tourism to higher education. There were certain other stopping places in between but at the moment he is handling higher education.

I am prepared to grant the versatility of our civil servants. I would be the last to contest the versatility of our civil servants. We are a very clever people. We have a lot of ingenuity. Even where it comes to the matter of trying to

regulations and defeating the purposes of regulations, we are extremely ingenious. So, far be it for me to contest the fundamental assumption of the versatility of the civil servants. But today, of course, the civil servant is no longer there. The civil servant is part of the Administrative Service and we are called upon to grant even a greater degree of versatility to the Administrative Service, and that is why we shunt persons from handling tourism to something else, from handling information and broadcasting to something else, from labour to some other department, from immigration to health and so on. We are a versatile people. The entire Administrative Service has a wider range of versatility credited to it. It is credited with a wider range of versatility. Far be it for me to contest these fundamental assumptions. I am not contesting them for a moment.

But tourism languishes because we have people coming there, handling it for a short time on this basis, people having very good ideas, who then go away and leave the legacy to somebody else who has another set of new ideas on the subject and he does something for a short time and then goes away. When Mr. Derrick Aluvihare went away there was a deputy who had been there for some time, Mr. Senaratne. He had been acting for some time and apparently the powers that be did not like him and he has been shifted out to Lands. He is doing land development instead of tourism.

Now, he was a person who had earned the encomiums of people like Kovach whose reports were published by the Hon. Minister of State. He was a man who knew the subject. He had the opportunity of studying it for a long time. I dare say, he may have had his defects. Who does not have defects? But he has been sent over to Lands. So, tourism has suffered from the fact that you have a person handling it for a short time, and then somebody else comes and handles it, and so on, and today you have a Board handling it. The Board has so many different advisers.

[බර්නාඩ් ජොයිසා මය.]

You have Mr. Chibb's advice. You have the Board's projections made on the basis that their own immediate officers make some kind of projection. You have the World Bank Report, you have the Feasibility Study, and all their projections give one a different picture of what the future is going to be.

I say it is time, whatever differences one may have, to get to the problems, to have these jobs done by real experts, by having experts who are real experts. By all means have the Tourist Board. It is not enough to have sincerity in regard to this matter, but you must have the necessary expertise who can study the problem and make some comments on the evaluation on which we are proceeding. What are the figures on which we really proceed? What is our projection of the actual potential? What are the movements of air traffic for the next five or ten years? On that basis, what can Ceylon expect or attract? What is required in order to attract them? How many rooms? For what kind of tourist? Do we try to mould tourist tastes? To what extent do we try to mould tourist tastes? To what extent are we guided by the tastes that exist? Those are the questions that you have to answer. Those are the questions that any person who is selling anything will have to answer. A person who is selling something, by his advertisement, by his propaganda, by what he puts in the market, is moulding tastes. On the other hand there is a certain demand created on the basis of which he has to mould himself and what he sells to meet the taste that exists.

There is a process of interaction in regard to tourism. What is the weightage you give to each? These are questions that have to be thought out and my fear is that despite all the enthusiasm that goes into tourism on the part of the Minister, on the part of his Board and on the part of his Ministry, no proper scientific thinking is being done on the basis of evaluating these reports, making

a proper study and using experts on the job. However enthusiastic the amateur may be, this is not a field in which amateur ideas can be of much use. Each one has a good idea and he thinks that that is the be all and end all of tourism. Some persons think it is necessary to develop proper transport facilities. Undoubtedly transport is necessary. Another person thinks of hotels, resthouses etc. Somebody else had an idea of developing Sigiriya on the *son-et-lumiere* basis—*son-et-lumiere* projection of Sigiriya for the purpose of attracting tourists—and the board examined it and quite correctly came to the conclusion that it would be uneconomical.

No doubt, there are so many good ideas that people have from time to time, but there is not one good idea that goes to meet development all along the line. That is why I have to ask the Hon. Minister to have this matter considered properly at the proper level by the necessary experts in order to see that we can disentangle the truth out of these various projections that have been made. And, instead of propagandizing for tourism on the basis of fantastic earnings that are expected, it is better to make a much more conservative estimate of what is possible and what can be done and get down to the job of doing it in a proper and worthwhile way.

These are matters which I would like the Hon. Minister to consider. As I said, I do not want to be misunderstood as criticizing individuals or making adverse criticisms about people. I was only thinking of the plans and projections. I was thinking of what had happened so far, the money that has been put into it and the melancholy prospects we face, on the present performance, in regard to the future.

ලෙනී ගූනවර්ධන මය. (පානදුර)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந்துறை)
(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

Mr. Chairman, first of all I should like to agree with the hon. Member for Colombo South who pointed out

to the other Member for Colombo South, the Hon. Minister of State, that the building programme in regard to tourism is going forward very slowly, if it is indeed going forward at all, because my information is that the only buildings that have come up are those at Hikkaduwa ; and so far buildings anywhere else have not actually come up. There is a temporary slowness in the Hilton Hotel project which I do not think has completely fallen through, but the Negombo Hotel venture with U. T. A., I understand, has been dropped.

Unlike the hon. Member for Colombo South I am not despondent over the question of buildings not coming up because in one way it is rather good ; I think it gives the Hon Minister time to think things out a bit. Whenever I intervened in this House on this question it has always been my purpose to get information on this matter. You will agree that the idea of developing tourism has been initiated with one aim, that is with the aim of getting foreign exchange. The question, therefore, arises as to what extent actually we shall be able to improve our foreign exchange position by these ventures.

In the first place, there is the question of buildings. A large sum of money is needed for buildings. As far as I have been able to gather, it is only a little over 50 per cent of the foreign exchange component that is coming from abroad. I hope the Hon. Minister will correct me if I am wrong, but my information is that, generally speaking, the foreign exchange component is about 45 per cent. of the total cost on the average in regard to all these hotel ventures that have been contemplated. On construction ventures, the total cost is made up of 55 per cent. local expenditure and 45 per cent. foreign exchange component. Out of the 45 per cent. foreign exchange component about 25 to 30 per cent. is coming as investments from abroad; so, we have still to find about 20 per cent. of the total expenditure from local funds and that is a little less

than half of the foreign exchange component. I am not against that. Although this expenditure may have to be met over a period of time, nevertheless we have to spend a considerable amount of our foreign exchange earnings ultimately for these ventures and, therefore, we hope to make considerable gains in the future.

On this matter I have questioned the Hon. Minister of State on an earlier occasion and also pointed out to him the need to have a proper break-up of the expenditure of the tourists in Ceylon. I pointed out that, in fact, the tourists in Ceylon, in so far as their living expenses are concerned—I am not talking of their purchases—are likely to spend money largely on things that are going to be imported into this country. For example, the money a tourist spends with regard to his travelling, the cost of petrol, wear and tear of the vehicle, is money that we have to send abroad in order to get down these articles here. It is only on the labour component—services—that we will be gaining. As far as food is concerned, about 90 per cent. of the food consumed in these hotels will be obtained from abroad unless some arrangement is made with these hotels. We cannot help it. The most expensive item in regard to food is liquor which is also obtained from abroad. We have to get it. We want to know these things in detail. Some of them have to be worked out. When a tourist comes to this country, lives in one of these hotels for two or three days and goes off, out of his living and travelling expenses, leaving his purchases aside, how much foreign exchange do we get? It is necessary for us to know that if we are going to get back quickly enough, early enough, the foreign exchange that we are spending at the start on the very construction of these buildings to accommodate these people. I know there is no break-up of this nature that is available. Even, I think, in the Indian tourist organisation there is no break-up; they give a certain percentage—so much food bought in

[මර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

the country, so much produced in the country and so much roughly outside. But I am not satisfied. I think it is necessary for us to go very completely into this matter. For example you can go to the Galle Face Hotel and find out in detail how much is spent on local items. Everbody would like to have a break-up of this nature, if we are going to have any accurate estimate of how much foreign exchange we are going to make from tourism.

අ. හා. 3.15

The other point, as pointed out by the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa), is that we are all amateurs in this matter. Tourism is a highly competitiveness business and we are, in the last resort, not really competent to make an analysis and come to conclusions unless experts have been studying the question and placing the relevant material before us. Now, in that connection, I would suggest to the hon. Minister that we get the services of permanent experts for this business. Up to now we have got experts to come and make some kind of a report and go. I say that is not enough. There is the Tourist Board of amateurs: why not put some expert or even two experts permanently at the service of that Board, so that their expert advice will be constantly available to it. I have no doubt that the members of that body are honest and very enthusiastic people, but I do not think they have the capacity to understand the problems we are faced with. For that purpose I suggest that a permanent expert or experts be attached to the Board, and I would strongly urge that these experts be obtained from Europe and not from the United States of America, which as far as I am aware caters for a different kind of tourist, and we are likely to get more tourists from Europe than the U.S.A.

These are the two suggestions I wish to make: that you must have a proper break-up of expenditure and know exactly, as far as possible, where we stand and how much foreign exchange we are going to get

by the influx of tourists in this country; and secondly, that since this is an expert's business and a very competitive business, we do need the services, the permanent services, of tourist advisers.

I have a very high regard for the capacity of the Hon. Minister of State, but I do not know whether in the matter of tourism that capacity is being made use of. He has so much work to do and I do not think he has time to devote to this very important subject. Most of his time in the past has been expended in organising by-elections, etc. and his services, I know, are very valuable for that purpose. I have seen his statistics in regard to voting figures, voters, etc. I am sure he did signal service to the United National Party in those by-elections. He is very busy and he cannot devote much time to this question. Therefore I would appeal to the Minister to try and devote a little time to investigate some of the matters that we have pointed out.

ලෝමන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவள்ளூர் பிட்டிய)

(Mr. • Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ වැය ශීර්ෂ යටතේ පැවැත්වෙන මෙම විවාදයේදී එතුමා විසින් මුලින් ඉදිරිපත් කර ඇති රෙගුලාසි මාලාවක් ගැන—විදේශ විනිමය නිමිකම් සහතික ක්‍රමය සම්බන්ධ යෙදුම් මැසි මාසයේදී ඉදිරිපත් කරන ලද රෙගුලාසි මාලාව ගැන—මගේ කල්පනාවේ හැටියට සැහෙන දුරට විමර්ශනයක් කිරීමට දැන් සුදුසු වේලාව පැමිණ තිබෙනවා.

මෙම රෙගුලාසි මාලාව යටතේ මේ රටට ගෙන්වනු ලබන ආනයන ද්‍රව්‍යයන් කොටස් තුනකට වෙන් කළ බව එතුමාට මතක ඇති. උප ලේඛන තුනකට බෙදා ඒ ඒ උප ලේඛන යටතේ ද්‍රව්‍ය වෙන් කර තිබුණා. පළමුවෙනි කොටසට මේ රටට අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය, බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය, කෘෂි කාර්මික ද්‍රව්‍ය යන වර්ග, දෙවැනි කොටසට මේ රටේ කම්න්ත දියුණුව සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය වෙන් කර පෙන්වා තිබුණ අතර, “ඔ.ජී.ඇල්.” ක්‍රමයට මේ රටට

ගෙන්වන ආනයන භාණ්ඩ මොනවාද කියා තුන් වෙනි කොටසට ඇතුළත් වී තිබුණා. ඒ රෙගුලාසි මාලාව ඉදිරිපත් කර මාස තුනකට පසුව අපටත් රටටත් පත්‍ර මාගියෙන් දකින්න ලැබුණා, මේ රටට අනවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය බොහොමයක් මෙම “විවිහිස” ක්‍රමය යටතේ ගෙන්වා තිබෙනවා කියා. ඒ අතරම මේ රටට මූලික වශයෙන් අවශ්‍ය වන ද්‍රව්‍ය—විශේෂයෙන්ම සංවර්ධන කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය—ගෙන්වීම ඉතාම සීමා සහිත වී තිබෙන බවත් අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික ක්‍රමය පිළිබඳව හොඳ හෝ තරක මේ අවස්ථාවේදී විවේචනය කිරීමට ම අද හස් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් දැනට තිබෙන නීති රීති යටතේ කෙරෙන කටයුතු පිළිබඳව නැවත සමීක්ෂණයක් කරන එක නම් ඉතාමත්ම අවශ්‍ය බව මා සඳහන් කරන්න කැමතියි.

මේ සම්බන්ධයෙන් මම තවත් කාරණා වක් පෙන්වා දෙන්නම්. එනම් තුන්වෙනි උප ලේඛනයට ඇතුළත් කර තිබෙන ද්‍රව්‍ය ගැනයි. ඒ උප ලේඛනයට ඇතුළත් වී තිබෙන ද්‍රව්‍ය සම්පූර්ණයෙන්ම පළමුවෙනි උප ලේඛනයට ඇතුළත් කිරීම සුදුසුය කියා මා විශ්වාස කරනවා. එනම් එක්තරා ප්‍රමාණයක්—quota—සඳහා විදේශ විනිමය වෙන් කර ඒ විදේශ විනිමය සාමාන්‍ය වටිනාකමට—official rate එකට නොහොත් නීත්‍යානුකූල මිලට— ගෙන්වීම ඉතාමත් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. මේ රටේ සෑම ද්‍රව්‍යයකම මිල දැන් ඉහළ නැග තිබෙන බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා ඇති. එසේ මිල නැග ඇති ද්‍රව්‍ය අතර ඉතාමත් අවශ්‍ය පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යත්, ඒ වාගේම සංවර්ධනයට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යයන් ඇති අතර, ඒවා ගෙන්වා ගැනීමටත්, අද වෙළෙඳ පොළෙන් ලබා ගැනීමටත් අපහසු වී තිබෙනවා. ඒ හේතුකොටගෙන විශාල මුදලක් වියදම් වන නිසා අද ඒ කමිණිත්ත පවත්වාගෙන යාම අඩපණ වී තිබෙන බවත් මා සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා.

විශේෂයෙන්ම රෙදිපිළි ගැන බලමු. පසු ගිය අය වැය ලේඛනයෙන් රජය රෙදිපිළි වලට අත ගැසූ නිසා මෙය ලොකු විහිළුවක් වී තිබෙනවා. එය විහිළුවක් වී ඒ පිළිබඳව විවේචනය වුණා පමණක් නොව, එයින් ඇති වුණදූෂණ රාශිය මකා ගන්නට

බැරුව මේ රටට සියයට සියයක් රෙදි පිළි ගෙන්වන සුළු සලට පවා එක්තරා නීති රීති පංක්තියක් පනවන්නට රජයට සිදු වුණා. එසේ සිදු වුණේ ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමයට රෙදි පිළි ගෙන්වන්නට යාම නිසයි. එම නිසා ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමයෙන් රෙදි පිළි අයිත් කර රෙදි පිළි ආනයන කිරීමේ එක්තරා ඒකාධිකාරයක් සළ සලට දී තිබෙනවා නම් මේ තත්ත්වය නැති කර ගත හැකි බව මා සඳහන් කරන්න කැමතියි. එසේ දෙන අතර official rate නොහොත් නීත්‍යානුකූල මිල යටතේ මේ රටට රෙදි ආනයන කිරීමට පියවරක් ගන්නවා නම් ඉතාම හොඳය කියා මා රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට කියන්න කැමතියි. එයින් විශාල දූෂණ රාශියක් මගහැරී යනවා. එපමණක් නොවෙයි. පාරිභෝගිකයාට දරන්නට බැරී තරමට ඉහළ ගොස් තිබෙන මිලත් පහළ බසිනවා.

එවැනි තවත් ද්‍රව්‍යයක් තමයි කපු. තවත් එවැනි ද්‍රව්‍ය කීපයක්ම තිබෙනවා. රබර් වගාවට වුවමනා කරන ගෙන්දගම් ගැන බලන්න. මෙවැනි අවශ්‍යම ද්‍රව්‍ය, නිෂ්පාදනයට වුවමනා කරන ද්‍රව්‍ය ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමය යටතේ ගෙන්වීමට තීරණය කළේ කුමන හේතු උඩද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමය යටතේ බඩු ගෙන්වන්නට අර විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික ගන්නට ඕනෑ. ඉතින් ඒ ක්‍රමයට ගෙන්වන විට මිල ඉහළ යෑම ගැන ප්‍රශ්න යක් නැහැ. ගරු ඇමතිතුමාම ඒක පිළි ගන්නවා. වි.වි.හි.ස. මාගියෙන් ගෙන්වන විට සියයට 45 කින් පමණ මිල ඉහළ යන බව එතුමා පිළිගන්නවා. වි.වි.හි.ස. සඳහා වැඩිපුර ගෙවන්නට සිදුවන ප්‍රමාණයට සමාන ප්‍රමාණයකින් මිලත් ඉහළ යනවා. පාරිභෝගිකයාමයි ඒ වැඩිපුර මුදල ගෙන්වන්නට සිදු වන්නේ. එම නිසා රබර්වලට වුවමනා කරන ගෙන්දගම්, කෘමිනාශක බෙහෙත්, විෂබීජ නාශක බෙහෙත් යනාදියත්. ඒ වාගේම ගොවි තැන් කටයුතුවලට වුවමනා කරන අනෙකුත් අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යත් “කැට්ගරි ඒ” නමැති කොටසට ඇතුළු කිරීම වඩා සුදුසුය කියා මා කල්පනා කරනවා.

රිලිඟට මේ රටට ගෙන්වන විරුක්ටර්වල හා ලොරිවල මිල ගණන් ගැනත් වචනයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. මීට මාසයකට පමණ ප්‍රථමයෙන් බ්‍රවුන් සමාගම ගෙන්

[ජයකොඩි මයා.]

වන වොන් 5 ලොරියක මිල රු. 42,000 කට නියම කර තිබුණා. නමුත් ඊට සතියකට පසු වොන් 5 එම ලොරියේම මිල රු. 42,900 ක් කලා. ගිය සතියේ එම ලොරියේම මිල රු. 46,000 දක්වා ඉහළ දමා තිබෙනවා. මේ ආකාරයට මිල දිනෙන් දින ඉහළ යන්නේ ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමය යටතේ මේවා ගෙන්වන නිසයි. ලොරිවල පමණක් නොවෙයි, ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමය යටතේ ගෙන්වන සෑම ද්‍රව්‍යයකම මිල ඉහළ නැගෙන යනවා. එම නිසා මේ ද්‍රව්‍ය පිළිබඳව මිල පාලනයක් ඇති කළ යුතුයි. තැත්නම් මේ ද්‍රව්‍ය මා කලින් සඳහන් කළාක් මෙන් “කැට්ගරි එ” කොටසට දමා ගෙන්විය යුතුයි. මේවත් අවශ්‍යම ද්‍රව්‍ය හැටියට සැලකිය යුතුයි. එහෙම නොකළොත් මේ අවශ්‍යම ද්‍රව්‍යවල මිල, රටේ සංවර්ධනයට අවශ්‍යම ද්‍රව්‍යවල මිල, මහජනතාවට දරන්නට බැරි වන තරමට ඉහළ නඟින බව මා මතක් කරනවා.

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ “කොන්සොලිඩේටඩ් එක්ස්පෝට්” නමැති අළුත් අපනයන ව්‍යාපාරයක් පටන් ගෙන තිබෙනවා. තවම එක වර්ධනය වෙලා ආවේ නැහැ. එහෙත් මේ සංවිධානය මේ රටේ තේ, පොල්, රබර් අපනයනය කිරීමට වරින් වර මහන්සි ගෙන තිබෙන බව එ් අය යම් යම් රටවල් සමග ඇති කර ගත් සුළු කොන්ත්‍රාත් කිහිපයකින් පෙනී යනවා. රුසියාව සමග කොන්ත්‍රාත් තුවක් ඇති කරගෙන තිබුණා. දැන් එක්සත් අරාබි ජන රජය සමග තවත් කොන්ත්‍රාත් තුවක් ඇති කර ගන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙත් “කොන්සොලිඩේටඩ් එක්ස්පෝට්” ව්‍යාපාරයෙන් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වුණේ මේ අපනයන ද්‍රව්‍යයන් පිටරට යැවීමට නොවෙයි. හවුල් ව්‍යාපාර හැටියට හෝ අපනයන කටයුතුවලට රජය එක අතකින් මැදිහත් විය යුතු බව මා පිළිගන්නවා. ඇත්තවශයෙන් ම මේ “කොන්සොලිඩේටඩ් එක්ස්පෝට්” ව්‍යාපාරය සාර්ථක කරගෙන එයින් නියම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට නම් මේ රටේ සුළු අපනයනයන් විශාල වශයෙන් අපනයනය කිරීමට යම් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න ඕනෑ. රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් පසුව සුළු අපනයනයන් රාශියක්

විශාල වශයෙන් මේ රටෙන් පිටරට යවන්නට පුළුවන් වේ යයි රජය අදහස් කලා. එහෙත් මුදල් ඇමතිතුමාම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, සුළු අපනයන ද්‍රව්‍යවලින් වැඩි ආදායමක් අපට ලැබී නැති බව. “විදේශ ආධාර” නමැති එතුමාගේ ප්‍රකාශනයකම එ් බව සඳහන් කර තිබෙනවා.

ගරු යු. බී. වන් නිතායක (මුදල් ඇමති)
(கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

විකක් කල් දෙන්ට ඕනෑනෙ.

ජයකොඩි මයා.
(திரு. ஜயக்கொடி)
(Mr. Jayakody)

එතුමා දැන් අපෙන් කල් ඉල්ලනවා. එහෙත් එක කවදාවත් සිදු වෙන්නේ නැහැ. මේ රටේ අපනයනවලින් සුළු අපනයන තිබෙන්නේ සියයට 8 යි. රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් පසු කරදමුංගුවල මිල නැග්ගද, පැහිරිවල මිල නැග්ගද කියා මා අහන්නට කැමතියි. ඔය විධියේ සුළු අපනයනවල මිල නැග්ග නම් වැඩිපුර ආදායමක් ලැබෙන්න ඕනෑ. 1968 මාර්තු සිට මේ දක්වා සංඛ්‍යා ලේඛන ලබා ගත්තොත් සුළු අපනයන කිසිවක මිල නැග නැති බව පෙනී යනවා. පොල් වැනි ප්‍රධාන අපනයන වල මිල නම් තරමක් වැඩි වී තිබෙන බව පිළිගන්නවා. එම නිසා “කොන්සොලිඩේටඩ් එක්ස්පෝට්” ව්‍යාපාරය විශේෂයෙන් සුළු අපනයන ද්‍රව්‍ය පිටරට යැවීම සම්බන්ධයෙන් විකක් මහන්සි ගත්තොත් අපේ ඇතැම් සුළු අපනයන ද්‍රව්‍යයන්ට සැහෙන මිලක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වේ යයි මා විශ්වාස කරනවා.

අ. හා. 3.30

තායිවානය කියන රට තමුත්තාත්සේ දන්නවා. තායිවානය දැනට අවුරුදු 2 කට විතර කලින් හතු වර්ගයක්—“මජ්රුම්” —පිටරට යවන්නට පටන් ගත්තා. අවුරුදු 2 ක් ගත වුණාට පසුව එ් හතු වර්ගය පිටරට යැවීමේ ප්‍රමාණය සියයට 600 කින් වැඩි වුණා. එය ඉතා සුළු අපනයන ද්‍රව්‍යයක්. සුළු අපනයන පිටරට පැවීමෙන් විශේෂයෙන්ම දියුණු වේගය යන රටවලට සැහෙන විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් ලැබී තිබෙනවා. ඇතැම් රටවල් සුළු අපනයන

පිරව යාම සියයට 400 කින් 500 කින් දියුණු කරගෙන තිබෙනවා. එම නිසා මේ “කොන්සොලිඩේටඩ් එක්ස්පෝට්” ව්‍යාපාරයන් අපේ සුළු අපනයන ද්‍රව්‍යයන් විශාල වශයෙන් පිරව පැවීමට කටයුතු කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. යටියන් තොට ගරා මන්ත්‍රීතුමාත් (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා), කොලොන්නාවේ ගරා මන්ත්‍රීතුමාත් (ඉලංගරත්න මයා.) මුදල් ඇමති වරුන් වශයෙන් සිටි වකවානුවලදී අපේ ඇතැම් සුළු අපනයනවලට සැහෙන තැනක් තිබුණා. එක වෙලාවක පුවක්වල තීරු ගාස්තුව අඩු කළා. ඒ නිසා පුවක්වලට සැහෙන මිලක් ලැබුණා. අපේ සුළු අපනයන විශාල වශයෙන් පිරව යාමට මාගීයක් සකස් කළොත් අපට විශාල විදේශ විනිමයක් ලබා ගත හැකි බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

ඊළඟට සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව ගැනත් කරුණක් දෙකක් කියන්නට කැමතියි. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය අද නම් තිබෙන්නේ ක්‍රමානුකූලව මැරීගෙන යන තත්ත්වයකයි. දැන් ඒකේ බෙල්ල මිලිකල අවසානයයි. එහි මලගමන් දැන් ඉතාම කිට්ටුයි. එය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර දැමීම සඳහා ගරා රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කටයුතු කරගෙන යාම ගැන මම මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. අද සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය විකක්වත් පණ රැකගෙන සිටින්නේ ඒ ආයතනය මගින් මෙරටට ගෙන්වන කරවල ප්‍රමාණය නිසයි. එහෙත් සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක මගින් අවශ්‍ය විධියට නැත්නම් වුවමනා විධියට එහෙමත් නැත්නම් පාරිභෝගිකයාට ඕනෑ කරන විධියට කරවල බෙදා හැරෙන්නේ නැහැ.

එයට එක හේතුවක් කියන්නම්. මා පෞද්ගලික අංශයට පක්ෂව කථා කරනවා නොවෙයි. එහෙත් අද කරවල බෙදීම කෙරෙන්නේ කොහොමද? සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක ගෙන්වන කරවලවලින් සියයට 70 ක් පමණම දෙන්නේ සමුපකාර ව්‍යාපාරයටයි. ඉතිරි සියයට 30 කෙලින්ම පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයින්ට යනවා. එහෙත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? සමුපකාර ව්‍යාපාරය මගින් බෙදා හැරීමට දෙනු ලබන සියයට 70 න් සියයට 20 කට වඩා සමුපකාර ගබඩා හා කඩ සම්ප්‍රදානයක් අද කළකඩේ නම් ඕනෑ තරම් කරවල

බෙදා හැරෙන්නේ නැහැ. අනික් කොටස එක්කෝ සංගමයෙන් පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට යනවා; නැත්නම් කඩයෙන් පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට යනවා. සමුපකාර ව්‍යාපාරය මගින් බෙදා හැරීමට ලැබෙන සියයට 70 න් සියයට විස්සක් වත් පාරිභෝගිකයින් අතර බෙදා හැරෙන්නේ නැහැ. සියයට 50 ක් පමණ කෙලින්ම පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට යනවා. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය වගේ මේ සමුපකාර ව්‍යාපාරයත් මරන්නට තමුත්තාත්සේලාගේ හිතේ තිබෙනවා නම් මෙහෙම කරගෙන ගියාට කමක් නැහැ. එහෙත් එයට පාරිභෝගිකයින් අල්ලා ගන්න එපා. අද කරවල මිල ගැන කැ ගසන්නට පාරිභෝගිකයින්ට සිදු වී තිබෙනවා. කන්නට පුළුවන් හාල්මැස්සන් රාත්තලක් රුපියල් 3ක් නැත්නම් 3.50 ක් පමණ වෙනවා. තෝර කරවල ආදී කන්නට පුළුවන් අනිකුත් හැම කරවල වර්ගයක්ම රාත්තල රුපියල් 3ට වැඩියි. කන්නට නොහැකි කරවල නම් රුපියල් 2 කට හෝ 2.50 කට පමණ ගන්නට පුළුවන්. එහෙත් බෙදාහැරීමේ අංශවලට නොයෙකුත් මාර්ගයන් යොදන්නට ගියොත් පාරිභෝගිකයා තුළෙන නිසා එවැන්තක් කරන්න එපා. ඒ නිසා පාරිභෝගිකයා හෝ පෞද්ගලික වෙළෙන්දා හෝ සමුපකාර සමිති හෝ ආරක්ෂා කරන්නට තමුත්තාත්සේලාට සිදු වී තිබෙනවා. සමුපකාරයන් පාරිභෝගිකයාත් ආරක්ෂා කරන්න නම් කරවල වෙළඳාම පෞද්ගලික අංශයට දෙන්නට එපා. පෞද්ගලික වෙළෙන්දාත් පාරිභෝගිකයාත් ආරක්ෂා කරන්නට ඕනෑ නම් සමුපකාරයට දෙන්නට එපා. මා හිතන විධියට කරවල වෙළඳාම පවරන්නට පුළුවන් වෙළඳ සංගම් මේ රටේ තිබෙනවා. වෙළඳ මන්ත්‍රණ සභාව මගින් අපේ කොට්ඨාශවල ඇති කළ සැහෙන තරම් දුරට හොදින් වැඩ කරගෙන යන ආයතන තිබෙනවා. හොදින් කරගෙන යන පෞද්ගලික ඒවා තිබෙනවා. එහෙත් කරවල බෙදාහැරීම ගම්බද මට්ටමේ සිටින පුද්ගලයන්ට දෙන්නට නම් කරුණාකර ඔය කියන ක්‍රම දෙකින් එකක් පමණක් භාවිතයට ගන්න. දුෂණයට මුල් වී තිබෙන්නේ ඒ දෙකම කරන්නට යැමයි. අද කළකඩේ නම් ඕනෑ තරම් කරවල

[ජයකොඩි මය.]

තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ගැන ගරු ඇමති තුමා විකක් සැලකිලිමත් වේය කියා මා විශ්වාස කරනවා.

අනික් කරුණ සඵසල ගැනයි. සඵසලේ රෙදි මිල ආදිය ගැන කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එය සඵසල අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ පරිපාලනය යටතේ තිබෙන එකක්. ඒ අයට ඕනෑ විධියට එය පාලනය කරන්නට ඔවුන්ට පුළුවන් කම තිබෙනවා. හැම විටම රජයට කියන්නේ රුපියල කැපීමේ හේතුවයි. දෙවැනිව කියන්නේ විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර කැපීමේ හේතුවයි. ඒ නිසා ඒ හේතු දෙක පෙන්වා කරන සෑම වැරදි වැඩක්ම වසන් කරන්නට යනවා. මිල නම් වැඩිවන බව අපි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටගෙනත් කීවා. මේ ක්‍රම දෙක යෙදූ විට අභ්‍යන්තර මිල වැඩි වෙන වාය කියා ගරු ඇමතිතුමාත් පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා අභ්‍යන්තර මිල නොනැගීමට යම් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීමට ගරු ඇමතිතුමාට සිදු වෙනවා. මා කලින් කී විධියට ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමයට රෙදි ගෙන්වීමට ඉඩ දුන්නේනම් එය කරන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. රෙදි මේ රටට අවශ්‍යයි. මහජනයා රෙදි අදින්නත් ඕනෑ; රෙදි මේ රටට ගෙන් වන්නත් ඕනෑ. එමෙන්ම දේශීය රෙදි නිෂ්පාදනයට පහරක් වදින නිසා ඒවායේ මිල පාලනය කරන්නත් සිදු වෙනවා. ඒ නිසා කරුණාකර මෙයත් අර “ඒ” කැටගරි එක යටතේ ගෙන්වන්නය කියා මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. එසේ නොකළොත් අනාගතයේදී හයානක තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. එනම් මේ රටේ දේශීය රෙදි නිෂ්පාදනවලට බලවත් පහරක් වදින්නට ඉඩ තිබෙනවා. සමහර රෙදි වෙළෙත්තෝ ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමය යටතේ රෙදි වෙනුවට “මෝටර් ස්පෙයාර්ස්” ගෙන්වන බව මා දන්නවා. කරන්නේ රෙදි වෙළඳාම ගෙන්වන්නේ මෝටර් ස්පෙයාර්ස්. රෙදි ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමය යට ගෙන්වීමේ අවශ්‍යතාවයක් නැහැ. ඒ නිසා කරුණාකර රෙදි ගෙන්වීම මේ ක්‍රමයෙන් අසින් කර අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමේ අංශයට දමන්න. එසේ කළොත් මිල පාලනයක් කරන්නත් පුළුවන්; ලාභයට පාරිභෝගිකයින්ට රෙදි

පුළුවන්; ඇත්ත වශයෙන් තමුත්තාත් සේලා ම රෙදිපිළි ගෙන්වනවා නම් තමන්ට ලැබෙන ඉන්වොයිස් වලින් එම රෙදිවල නියම මිල කියද කියන එක පැහැ දිලිකර ගන්නත් පුළුවන්. මේ විධියට නිදහස් කරගෙන යන විට, අද තිබෙන විදේශීය විනිමය ප්‍රමාණය අනුව, මේ රටින් කොපමණ මුදලක් පිටරටවලට ඇදී ගොස් තිබෙනවාද යන වගවත් හොයා ගන්නට බැරි වෙනවා. එම නිසා මේ ගැන ගරු ඇමති තුමා හොදින් සලකා බලනු ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

අවසාන වශයෙන් මා සංචාරක ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කියන්නට කැමතියි. දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් (බර්නාඩ් සොයිසා මය.) පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මය.), අප විසින් මේ රටට ගෙන්වා ගත යුත්තේ කුමන විධියේ සංචාරකයන්ද, අද එන්නේ කොයි ආකාරයේ පුද්ගලයන්ද යන්න ගැන විශාල සැකයක් පහළ කර මින් කථා කළා. ඒ අදහස් සියයට සියයක්ම අනුමත කරන්නට මා කැමතියි. දේශ සංචාරකයන් වශයෙන් මේ රටට ගෙන්වා ගත යුත්තේ කුමන පුද්ගලයන්ද යන්න ගැන පැහැදිලි අවබෝධයක් අපට නැහැ. මේ රටේ දේශගුණය—උෂ්ණත්වය—ලැබීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් ශීත රටවල සිට මෙහි එන සංචාරකයන්ට ඒ අවශ්‍ය තාව ඉටු කර දීමත් පුරා විද්‍යා අංශයෙන් මේ රටේ ඇති යම් යම් නටඹුන් ආදිය දැක බලා ගැනීමට සැලැස්වීමත් ඒවාගේම අපේ ඉතාමත්ම පැරණි සංස්කෘතික සංදර්ශණයක් වශයෙන් පැවැත්වෙන මහනුවර පෙරහැර වැනි දේ නැරඹීමට අවස්ථාව ලබා දීමත් යන මේවායි, මෙතෙක් කල් අප මේ රටින් දේශ සංචාරකයන්ට දිය හැකි දේ හැටියට සැලකුවේ. දෙවැනි ලෝක මහා යුද්ධයෙන් පසු, 1948 දී පමණ, පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයට අයත් වූත් නොවූත් සෑම රටක්ම පාහේ තමතමන්ගේ සංස්කෘතීන් විදහා පෑමේ මහා සංදර්ශණය සදහා එඩින්බරෝ නගරයට පැමිණි අවස්ථාවේදී එහි ප්‍රදර්ශනය කෙරුණු නොයෙක් සංස්කෘතික අංග අතරින් ලංකාවේ උඩරට නැටුමට ප්‍රමුඛස්ථානය ලැබුණු බව අපට තවමත් මතකයි. එහෙත් ගරු ඇමතිතුමා මේ වාරයේ මහනුවර පෙරහැර නැරඹුවා කොතරම් දුරට මලානික,

අප්‍රාණික තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙනවාද යන වග දකින්නට ඇති. තව අවුරුදු 10 ක් මේ විධියට ගත වුණොත් අපේ මේ පැරණි සංස්කෘතික අංග ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අලංකාර යෙන් තොර වී ඉතාම කණගාටුදායක තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වන්නට පුළුවන් බවට මා තුළ විශාල ඍකයක් පහළ වී තිබෙනවා.

මේ රටට එන සංචාරකයන්ට පෙන්විය හැකි වටිනා දේවල් සෑම දෙයක්ම දැන් ක්‍රමක්‍රමයෙන් නැති වෙගෙන යන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. අසුවල් අසුවල් දේ තැරඹීමට දේශ සංචාරකයන් මේ රටට එනවා ඇතැයි ඇමතිතුමා අදහස් කරන්න එය මේ තත්ත්වය යටතේ ඉෂ්ට වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ ගැන වෙනම කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා. වෙනත් උෂ්ණ කලාපික රටවලට යන සංචාරකයන් ඒවායෙහි දවස් 5 ක් පමණක් තැවතී සිට අපසු යන්නේ නැහැ. ඒ රටවල ඔවුන් අඩු ගණනේ හය මාසයක්වත් පදිංචි වී සිටි නවා. එසේ තැවතී සිට ඔවුන් ඒ රටවල උෂ්ණත්වයේ ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නවා. දැන් අපේ රටට තරුණ සංචාරකයන් වැඩි වශයෙන් එන්නේත් නැහැ. එන්නේ මහල්ලන් පමණයි. තායිලන්තය, ජපානය වගේ රටවලට තරුණයන් ගියාවේ. මහල්ලන් වික අපි මෙහාට ගෙන්වා ගනිමු. ඒ අයට සල්ලී තියෙනවා. ජීවිතයේ අවසාන කාලය තුළදී කොහේ හෝ රටකට ගොස් පර්යේෂණ කරන්නට පුළුවන් උදවිය ඉන්නවා. කල්පනා ශක්තිය යොදා කට යුතු කරන්නට පුළුවන් උදවිය ඉන්නවා. ඒ අයට ඇවිත් 6 මාසයක්වත් මේ රටේ තැවතී අපේ ශිෂ්ටාචාරය සම්බන්ධව කට යුතු කරන්නට අවස්ථාවක් දුන්නොත්, අද වෙන වෙන මාගීවලින් ලැබේය කියා බලාපොරොත්තු වෙනවාට වඩා විශාල විදේශ විනිමය ප්‍රමණයක් මේ රටට ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, දැනට සාදාගෙන යන හෝටල්වලට ඇති වෙන්තට සෙනග පිරේය කියා මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ලංකාවේ කාටවත් ඔය හෝටල්වල නව තීන්තට බැහැ. ලංකාවේ කාටවත් ඔය හෝටල්වලින් කෑම කන්නට බැහැ. ඒ හෝටල්වල කෑම සඳහා යන වියදම ගැන බැලුවාම එය අපට පෙනෙනවා. හෝටල් සංස්ථාව ගැන කලා කරන විට ගරු රාජ්‍ය

ඇමතිතුමා කීව්වා, ලංකාවේ කමිකරුවන්ටත් ඒ හෝටල්වලට ඇතුලුවන්නට පුළුවන් පිලිවෙලට ඒවා සකස් කරනවාය කියා. නමුත් හික්කඩුවේ කොරල් ගාඩන්ස් වල ගිහින් දවසක් ඉන්නට රුපියල් 50 ක් වියදම් කරන්නට පුළුවන් කමිකරුවකු ලංකාවේ තබා මිහි තලයේ කොහේවත් නැහැ. කෙසේ වෙතත් අලංකාර විධියට ඒ ස්ථාන තියෙන්නට ඕනෑ. ඒ සමගම සැලකිය යුතු කාරණයක් තියෙනවා. විදේශ සංචාරකයන් වශයෙන් පැමිණෙන අය සී. අයි. ඒ. සංවිධානය වැනි සංවිධානවලට අයිති හයානක පුද්ගලයන්ද කියා සොයා බලන්නටත් ඕනෑ. අපට විදේශිකයන් ගෙන්වා ගන්නටත් ඕනෑ. ඒ අයගෙන් අපට මුදල් අය කර ගන්නට පුළුවන් වන්නටත් ඕනෑ. ඒ සමගම විශේෂ දැන උගත්කම් ඇති අය අපට ගෙන්වා ගන්නට පුළුවන් වුණොත් ඒ අයගේ බුද්ධියෙන් දෙන්නට පුළුවන් සේවයන් අපට ලබා ගන්නට පුළුවන්.

විදේශිකයා කියන්නේ සුදු මිනිහා පමණක් නොවෙයි. විදේශිකයා කිව්වම කළු මිනිහත් එකයි ; ගුරුපාට මිනිහත් එකයි ; සුදු හමක් තියෙන පුද්ගලයන් එකයි. ඒ නිසා දේශ සංචාරකයන් හැටියට විවිධ මිනිසුන් මේ රටට ආවට කමක් නැහැ. ඒ අය ගෙන්වා ගැනීමට යම් වැඩ පිලිවෙලක් යෙදුවොත් හොඳ බව මා විශ්වාස කරනවා. විදේශ විනිමය සම්බන්ධව විශාල දූෂණ ව්‍යාපාරයක් අද මේ රටේ ඇති වී තිබෙනවා නම් දේශ සංචාරක ව්‍යාපාරය එයට එක හේතුවක් වී තිබෙන බව මා කණගාටුවෙන් වුණත් කියන්නට ඕනෑ.

අ. හා. 3.45

දේශ සංචාරක ව්‍යාපාරයේ නාමයෙන් ගෙන්වා තිබෙන කාර් “ටුවරිස්ට් කාර්” යන නම ඇතිව රටේ තොටේ එහා මෙහා යනව අපට දකින්නට ලැබෙනවා. නමුත් ඔය ටුවරිස්ට් කාර්වල වැඩිපුරම දකින්නට ලැබෙන්නේ ලංකාවේ ඉන්න මිනිසුන්. පසුගිය වාරාන්තයේදී ලංකාවේ තිබෙන උසස්ම පාඨශාලාවකට මා ගියා, ලමයකු කැඳවාගෙන ඒමට. එසේ යන විට ලමයින් ගෙවලට කැඳවාගෙන යාම සඳහා ටුවරිස්ට් කාර් 7 ක් ඒ පාසලට ඇවිත් තිබුණා. එයින් පෙනෙන්නේ විශේෂයෙන්ම මේ කාර්වලින් ප්‍රයෝජනය ගන්නේ විදේශික නොවන බවයි. නුවර පැත්තට ගියාම

[ජයකොඩි මයා.]

සුදු මහත්වරුන් යන ටුවරිස්ට් කාර් එකක්, දෙකක් දකින්නට ලැබෙනවා. නමුත් කොළඹ තිබෙන ටුවරිස්ට් කාර් වලින් එහාට මෙහාට යන්නේ කොළඹ තිබෙන ලොකු කොම්පැනිවල අධ්‍යක්ෂ මහත්වරුන්, ඒ අයගේ භාය්‍යාවන් සහ ළමයින්.

මේ රටට ගෙන්වා තිබෙන ජීප් රථ, මිනීමෝක් රථ ආදිය කෘෂිකම් ව්‍යාපාරයට යොදවා ගන්නේ නැතිව වෙන වෙන දේට යෙදවිය කියා මීට පෙර ගරු කෘෂිකම් ඇමතිතුමා චෝදනාවක් නගා තිබෙනවා. මහනුවර, පැන්සි හවුස් කියන ස්ථාන යේදී ජීප් රථයක් පෞද්ගලික ව්‍යාපාර වලට යොදාගෙන තිබී අසු වුණා. අන්න ඒ අන්දමට අද සංචාරක ව්‍යාපාරය සඳහා නොවෙයි, වෙනත් කටයුතුවලට මෙම මෝටර් රථ ප්‍රයෝජනයට ගන්නවා. නමුත් එය ඒ තරම් භයානක දෙයක් නොවෙයි. භයානක, මෙම සංචාරක ව්‍යාපාර වලට සම්බන්ධ වී සිටින ඇතැම් අධ්‍යක්ෂ වරුන් ගෙන යන ජාචාරම් නිසා අපේ විදේශ විනිමය විශාල වශයෙන් පිටරට ඇදී යාමයි. මේ කාරණය අපේ ඇමතිතුමා ගේ අවධානයට විශේෂයෙන්ම යොමු කරන්න කැමතියි. ගරු සභාපතිතුමනි, හෝටල් ව්‍යාපාරවල නියුක්ත අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල ගැන ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. ඔය අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලවල විදේශීය මෙන්ම ලාංකික අධ්‍යක්ෂවරුන් සිටිනවා. නමුත් ගරු ඇමතිතුමා මේ වන තෙක් සොයා බලා තිබෙනවාද, මෙම කොම්පැනිවල සම්බන්ධ ක්‍රියාකාරී අධ්‍යක්ෂවරුන්ට, අධ්‍යක්ෂ වරුන්ට, දේශීය මෙන්ම විදේශීය අධ්‍යක්ෂ වරුන්ට රන් පවුම්වලින් ගෙවනවාද, ඩොලර්වලින් ගෙවනවාද එහෙම නැති නම් රුපියල්වලින් ගෙවනවාද කියා ?.

මා පෞද්ගලික වශයෙන් දන්නවා, එක් කොම්පැනියකට සම්බන්ධ අධ්‍යක්ෂ වරයකු ගැන. නම් වශයෙන් හෙළිදරව් කිරීම සුදුසු නැති නිසා සඳහන් කරන්නේ නැහැ. ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ වී ඇති එම අධ්‍යක්ෂවරයාට ගෙවන වැටුප මෙහි ඇති කොම්පැනියේ ශාඛාවෙන් ගෙවන්නේ නැතුව එංගලන්තයේ තිබෙන කොම්පැනියෙහි තැන්පත් කරන්නටය කියා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය දැනට තීරණයක් ගෙන තිබෙනවා. මෙයින් සුදු මන්ත්‍රී

කුමක්ද? මේ රටේ ධනය යොදා පවත්වා ගෙන යන ව්‍යාපාර වුණත්, ඒවායේ සිටින ස්වදේශිකයන්ට ලැබෙන මුදල රන්පවුම්වලින් එහි තැන්පත් වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, ඔහුගේ හෝ ඇගේ නමට එසේ තැන්පත් කරන මුදල රුපියල්වලින් නොවෙයි, පවුම්වලින් තැන්පත් කරන්නේ. ලංකාවේ විදේශ විනිමයයි මේ සඳහා යෙදවෙන්නේ.

ඔන්න ඔය අන්දමට ක්‍රමානුකූලව ගෙන යන වැඩ පිළිලෙක එක් අංශයක් ගැන පමණයි මා සඳහන් කළේ. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කරන්න ඕනෑ යම් නීතියක් ගෙනෙන්න, කොම්පැනිවල සිටින ස්වදේශීය අධ්‍යක්ෂවරුන්ට වැටුප් හෝ ලාභාංශ ගෙවිය යුත්තේ රුපියල් වලින් බවට. විදේශීය අධ්‍යක්ෂවරුන්ට හෝ ඔවුන්ට සම්බන්ධ වෙනත් අයට ලාභාංශ හෝ වැටුප් රන්පවුම්වලින් හෝ ගෙවීමට දැන් පවතින නීතිය යටතේ ඉඩ දී තිබෙනවා. එහෙත් ලාංකිකයන්ට ගෙවීමේදී රුපියල් වලින්ම ගෙවිය යුතු බවට නීතියක් සකස් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉන්දියාවත් සමග සම්බන්ධ වී ලංකාවේ දේශ සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කර ගන්න ඕනෑය කියන යෝජනාවක් තිබුණා. ඒ යෝජනාව ඉතාමත්ම වැදගත් එකක්. මා වැදගත් යයි විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළේ, දැනට ලංකාව ලෝකයත් සමග ඇති කරගෙන තිබෙන සම්බන්ධතාවන් දිනා බැලුවාම, පෙරට වඩා ක්‍රම ක්‍රමයෙන් සම්බන්ධතාවන් අඩු වී යන බවක් පෙනී යන නිසයි. ලෝකය සමග නොයෙකුත් අන්දමින් සම්බන්ධකම් ඇති කර ගෙන යනවාය, වඩ වඩාත් තහවුරු කර ගැනීම පිණිස නොයෙකුත් පියවර ගන්නවාය, ලෝකය සමග කිට්ටු සම්බන්ධකම් ඇති වන අන්දමට නොයෙකුත් කටයුතුවලට සහභාගි වෙනවාය, ගමනාගමන පහසුකම් ඇති කර ගෙන යනවාය, ආදී දේවල් ගැන සඳහන් කළත් ක්‍රමානුකූලව පෙරට වඩා සම්බන්ධතාව අඩු වී යන බව නම් කතාශ්‍රවණයෙන් නමුත් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. සුවස් අර්බුදය නිසා මහමුහුදින් රටවල් සමග පැවති සම්බන්ධය බොහෝ දුරට අඩු වුණා, ඒ රටවල් ඇත් වුණා. මේ නිසා රටට පැමිණෙන තැව් පෙරට වඩා බොහෝ ප්‍රමාදවලට පැමිණෙන්නේ. මෙරටට

ද්‍රව්‍ය ගෙන එන නැව් බොහොමයක් ගැන බැලුවොත්, “සිංගප්පූරුව හරහා ලංකාවට” යනුවෙන් ඒවා හඳුන්වනවා. මෙයින් පැහැදිලි වෙනවා, මහමුහුදින් පවා අපේ රට හා ඇති සම්බන්ධකම් ක්‍රමානුකූලව ඇත් වන බව. ගරු ඇමතිතුමා අහසින් සම්බන්ධකම් වැඩි කර ගැනීමට උත්සාහ දරනවා. එසේ වුණත් ඔය තරම් විශාල ජම්බෝ ජේට් යානා අපේ රටට එයිද, නැති නම් ලංකාවට උතුරින් පිහිටා ඇති ඉන්දියාවේ නගරවලට වඩ වඩා ඇදෙයිද කියා, ඒවාට වැඩි වැඩියෙන් සංචාරකයින් ඇදෙයිද කියා කල්පනා කර බලනවා නම් හොදයි. ඇත්ත වශයෙන්ම එම ප්‍රශ්නයට දැන් අප මුහුණ දී තිබෙනවා. ඒ නිසා අනාගතයේ ලොකු පහරක් වැදේදැයි දන්නේ නැ. එවැනි පහරක් වැදෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා නම් එය වැළැක්වීමට ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙලක් යෙදිය යුතුයි. ඉන්දියාවත් ලංකාවත් අතර ගිවිසුමක් ඇති කොට ඉන්දියාවට එන සංචාරකයන් ලංකාවට ගෙන්වා ගැනීමට බැරිදැයි සොයා බැලිය යුතුයි. එංගලන්තයේ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩල කාර්යාලයේ ඉන්දියානු අංශයේ සේවය කරන මහතකුගෙන් ඒ පිළිබඳව දීර්ඝ රපෝර්තුවක් ගරු ඇමතිතුමාට ලැබී ඇතැයි මා හිතනවා. ඉන්දියාවත් ලංකාවත් එකට එකතු වී දේශ සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කළ යුතු බව කියා වෙතී ඒ රපෝර්තුව දැන් ඇමතිතුමා ළඟ තිබෙනවාදැයි මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වුණත් එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක නොකළ හොත් හුදුරු අනාගතයේදී සංචාරකයන් විශාල පිරිසක් මේ රටට ඒදැයි සැක සහිතයි. ලංකාව දෙවැනි ඇතැන්ස් නගරයක් කරන බව මීට අවුරුදු දෙකකට පමණ පෙරදී ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ආචම් බරයෙන් ප්‍රකාශ කළා. ඇතැන්ස් නගරය නිසා දේශ සංචාරකයන්ගෙන් බොලර් කෝට්ටි 10 ක් විතර ලැබෙන බව සඳහන් කළ එතුමා ඒ තත්ත්වය උදා කර ගන්නට අපට බැරිදැයි ප්‍රශ්න කළා. එහෙත් අපට කෝට්ටි 3.2 කට වඩා ගන්නට බැරි බව ලෝක බැංකු වාර්තාව අනුව පෙනී යනැයි කියන්නට එතුමාට පසුව සිදු වුණා.

අප මේ යොදන මුදල්වලින් නිසි ප්‍රයෝජන ලැබෙනවාදැයි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. සංවර්ධනය සඳහා යම් මුදලක්

යෙදුවහොත් ඊට සරිලන පොලියක්වත් ආපසු ලැබෙන්නට ඕනෑ. එහෙත් මේ ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් නම් දැන් අපට ඒ පිළිබඳවත් සැකයක් ඇති වෙනවා. යොදවන මුදල් ප්‍රයෝජනවත් ආකාරයට යෙදවිය යුතුයි. විශාල මුදලක් යොදවන විට නියම ගුරුහරුකම් යටතේ පරීක්ෂා කාරීව එය යෙදවිය යුතුයි. මුදල් යෙදවීම සුදුසුද නැද්දැයි දැන උගත් අයගෙන් විමසා බැලිය යුතුයි. අන්න ඒ කාරණය පිළිබඳව කල්පනා කර බලා පරීක්ෂාකාරීව ක්‍රියා කරන ලෙස මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 3.55

සභාපති
(*அக்கிராசனர்*)
(The Chairman)

Order, please! The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කාන්තා සතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்றும் நீங்கவே, உபசபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எம். சிவசிதம்பரம்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair, and Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. M. SIVASITHAMPARAM] took the Chair.

වරින් පෝන්ක් ලස් මයා. (පත්කරන ලද මන්ත්‍රී)

(*திரு. வீ. ஜொங்கிளஸ்—நியமன அங்கத்தவர்*)

(Mr. V. Jonklaas—Appointed Member)

Mr. Chairman, I heard this morning that there is a proposal to exploit the Singha Raja Forest. As a person from the Sabaragamuwa Province the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) will realize what a terrible thing that will be. The Singha Raja forest is the only remaining primeval forest in Ceylon. It has a distinct endemic fauna, moths of every hue over one foot wide, and in living memory the black panther has been seen in that forest.

The reason for this proposal, I believe, is that the forest should be thinned. Now, one knows that this forest has stood for centuries. There

[ජෝන් ක්ලෑස් මය.]

has been no thinning process except perhaps the thinning process of nature. It has withstood that. I have seen this thinning process in other forests. It is the cutting down of the biggest trees.

When you cut down in this forest the trees of primary growth, the forest will cease to be a primeval forest and its value to Ceylon both as a watershed for at least three rivers and as a forest which is visited by persons from abroad purely for the purpose of seeing it and walking in it examining it, will be lost.

If anyone walks in a forest of that kind, as I have done, he will realize how cool a tropical country can be. It is ice cool. You have to wear heavy clothing. You find peculiar kinds of moss.

Well, I do not want to speak too long about this forest. I want only to make the important point that if you start thinning the forest you damage secondary growth because these immense trees fall and secondary growth is destroyed.

Then, after the personnel of the Forest Department have gone away after doing their fell work come the illicit fellers and close behind them come the gemmers, and the primeval forest ceases to be.

It is a fact that we have to face that in the last 25 years our forests have been raped with the result that every year rainfall is less. Today there is a complete drought in Hambantota, Uva, the Eastern Province and the North-Central Province. In those areas there were magnificent forests. They were destroyed for various agricultural projects which today are dust. If the Sinharaja forest is in any way thinned, in the trail of this thinning it will dry the water table. That is what has happened in this country.

I have seen a forest in Ceylon, in the Gal Oya Valley, being cut down—great machines pushing it down, cutting down magnificent trees of the rarest woods. And what was done to that wood? It was burnt. And what was left behind was just bare soil which, naturally, acre after acre, eroded into the sea. I have seen with my own eyes the effect it also had on lower paddy fields. The hon. Member for Pottuvil (Mr. M. A. Abdul Majeed) has told us about this: how acres of magnificent paddy were destroyed.

I appeal to the Hon. Minister who, I know, is interested in fauna and flora, to do his best to prevent the destruction of one of Ceylon's precious possessions.

*

*

*

*

[දකුණු මහලේ මහලේ නිල මාර්ගවේ II වන කොටසින් බලා ගත යුතුයි.]

[நிகழ்ச்சித் தொடர்ச்சியை இன்றைய அதிகார அறிக்கை (பகுதி II) இல் பார்க்க]

[For continuation of Proceedings, see OFFICIAL REPORT for this Day (Part II).]

